PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

ZÁŘÍ 2017

Pro všechny, kdo mají rádi Písek a Písecko

cena 15 Kč

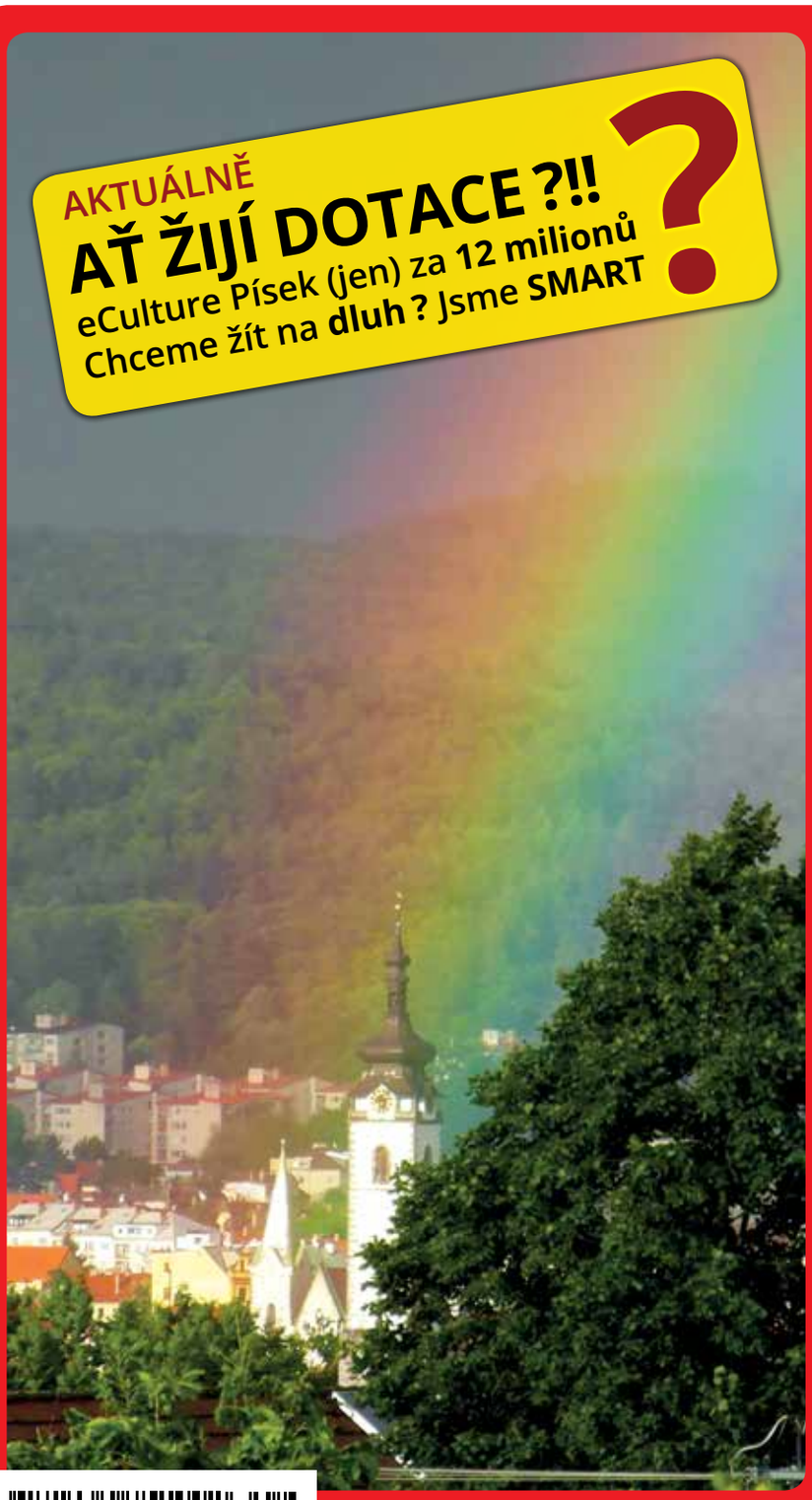

AKTUÁLNĚ

AŤ ŽIJÍ DOTACE ?!!

eCulture Písek (jen) za 12 milionů

Chceme žít na dluh ? Jsme SMART

?

Tomáš Garrigue

Masaryk a Písek

PORADNY PRO NAŠE ČTENÁŘE

Jak (ne)otrávit kočku?

9 772464 751002 09

KALENDÁŘ akcí | KŘÍŽOVKA | soutěž

Písecký svět

září 2017

cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**

ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

Zapsaný spolek registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:

Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*

Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*

Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů,
nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno)
ani stanovisko OS Písecký svět,
ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze
s písemným souhlasem redakce a s uvedením zdroje.

Tisk: MAFRA Praha

Rozšiřuje společnost PNS a. s.
Redakční uzávěrka: 23. srpna 2017

© OS Písecký svět, z.s.

Náš kanál na YOUTUBE: Písecký svět – videa z Písku

Prostřednictvím webu YouTube přinášíme pravidelně videozáznamy z různých zajímavých akcí v Písku a okolí. Najdete zde např. videa z městské slavnosti Dotkni se Písku, z Duhového divadla, z oslav 10 let Sladovny, pouštění vodních lampionků na Otavě, Cipískoviště 2017 a další. Proklik na videa najdete i na *www.piseckysvet.cz.*
Pokud máte zájem, abychom se s kamerou zúčastnili akce, kterou chystáte, je třeba domluvit se s dostatečným předstihem na podmínkách. Stačí, když se nám ozvete na redakční e-mail *redakce@piseckysvet.cz.*

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Pozor však: NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ! Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát autorovu totožnost.

Pište e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo vhoďte příspěvek do schránky na dveřích na adrese: Budějovická 102/5, Písek.

REDAKCE PÍSECKÉHO SVĚTA VÁM ZA SPOLUPRÁCI DĚKUJE!

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na ŘÍJEN: **25. září**

inzerce@piseckysvet.cz
tel. 739 348 550

Z OBSAHU

ZÁŘÍ 2017

ZRCADLO: **Miloň Terč oslavil výročí** **4**
Letem píseckým světem v červenci – srpnu.. ..... **5**
AKTUÁLNĚ: **Stavím, stavíš, ničíme – nejen o Jihu..** **6**
Novinky z rady a zastupitelstva **8–9**
Purkratice: Firma versus obyvatelé u průmyslové zóny.. . **10-11**
Hrozí Písku nebezpečí přílišných investic? **12**
KAUZA: **Ať žijí dotace – Co je to eCulture za 15 milionů?** **13-14**
ROZHOVOR: **Farma Struhy – biomléko od Kojetínů** **15-16**
VÝROČÍ: **Tomáš Garrigue Masaryk a město Písek** **17-18**
KOMENTÁŘ: **Aktivní připěvatelku jsme si nevymysleli!** **19**
OCHUTNEJTE: **Natural Písek – akce září** **20–21**
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA aneb: NESEĎTE DOMA! – kalendář, výstavy **23–26**
POZVÁNKY: **Sladovna zažila rekordní léto** **27**
Neobyčejný festival loutkových divadel **27**
HUDEBNÍ NÁVŠTĚVA: **Minori Nakaune o Otakaru Ševčíkovi** **28**
Z NAŠÍ ŠKOLY: **Kam směřuje Gymnázium Písek?** **29**
PORADNY: **Ptejte se právníků Frank Bold a veterinární kliniky** **30**
ČTENÍ Z PÍSKU: **Vyberte si z knižních novinek** **31**
HISTORIE: **Pátrání po píseckých stopách ve Vídni** **32**
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **Alena Jiříková: Domov nosíme v sobě** **33**
KULTURA: **Petr Skala – utajený experimentátor** **34**
V září v muzeu zazáří Krásný most Evropy i Nepál **35**
ZAJÍMAVOST: **O čertech na Písecku** **36**
POZVÁNKA: **Nový způsob života – vědomé tvoření** **37**
SPORT: **Klub velocipedistů a Hradišťský běh** **39**
KULTURA: **Cool v plotě – tentokrát s Emilem Viklickým** **40**
Milan Princ představuje básníky – Petr Mano.. ..... **41**
PUBLICISTIKA: **Karel Pecl – 25 let společnosti Zoogeos** **44**
Petr Putna, Zbyněk Konvička **45**
K došlým zdrojům písecké koalice do třetice **46**
VELKÁ KŘÍŽOVKA **47**
SOUTĚŽ: **O předplatné Píseckého světa 2018** **48**

Co je v životě nejtěžší?

Končí letní pohoda (tedy doufám, že tomu tak u Vás bylo) a začíná podzimní šrumec. Valí se na nás spousta akcí, povinností, ale i radostí nejbarevnějšího ročního období. Nad texty, které se nám tentokrát sešly, jsem si říkala, v jak úžasně pestrém městě žijeme, jak zajímavé lidi kolem sebe každý den potkáváme – a že si to někdy ani moc nestačíme uvědomit.

Mimo jiné se můžete zkusit zamyslet nad tím, zda aspoň část nákupů v supermarketech nechcete proložit návštěvou některého farmáře v okolí Písku – jednu z farem, které do Písku dodávají své produkty, dnes s námi můžete navštívit (str. 15).

Nejúžasnější je ovšem věčně zelený citát pana Horníčka, který si můžete vyluštit v naší křížovce (str. 47). Pokud Vás jeho názor na to, co je těžké, nenabije nekonečným optimismem při kontaktu s kýmkoliv ne úplně příjemným ve Vašem okolí či na úřadě, tak už asi nic :-)

Hodně energie i ve chvílích nadcházejících zdánlivě nevlídných plískanic! A pokud máte nějakou pěknou fotku z prázdninových cest, pošlete nám ji do redakce, ať můžeme zajímavými vzpomínkami potěšit i další čtenáře.

No a jestli se Vám Písecký svět aspoň trošku líbí, předplaťte si ho. Nikoliv proto, že budete mít každé číslo o jednu zanedbatelnou korunku levnější, ale že tak dáte naší redakci najevo svou přízeň. Vážíme si každého předplatitele – který tím navíc necpe své peníze velké distribuční firmě, ale poskytuje celou částku přímo na chod redakce.

ZDENKA JELENOVÁ

FOTO MĚSÍCE

But bacht – hodně štěstí!

Členové pěveckého sboru Chavorenge se koncem srpna loučí s Michalem Mižigárem, po třech týdnech strávených na letní škole Romano drom (Romská cesta) na Valašsku a natáčení CD s Českou filharmonií v Praze. Michal „Mižu“ Mižigár odjíždí na roční Roma Graduate Preparation Program na Středoevropské univerzitě (CEU) v Budapešti, jehož cílem je podpořit mladé Romy v Evropě ze znevýhodněného prostředí, aby mohli pokračovat v postgraduálním studiu v angličtině.

Michal Mižigár je rodilý Písečák, studoval na Obchodní akademii v Písku a na Filozofické fakultě UK Praha, je členem spolku Miret a první generace mladých Romů přebírající spolek Miret (Mezinárodní iniciativa pro rozvoj etnické tvorby), která prošla letními dílnami pořádanými zpěvačkou Idou Kelarovou.

Ze vzkazů na Facebooku: „Nemám o tebe vůbec žádnou starost, protože vím, že jsi náš jedinečný klenot, Míšo, jsme na tebe moc hrdí!“ But bacht!

Archiv Miret, z. s., foto OTO BUNDA

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za cenu 14,- Kč/číslo nabízíme PŘEDPLATNÉ NA CELÝ ROK (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, **tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek.**
Říjnové číslo Píseckého světa vyjde v pátek 29. září. Děkujeme za Vaši přízeň!

BLAHOPŘEJEME: Miloň Terč oslavil výročí

Neuvěřitelných sedm desítek let uplynulo na přelomu července a srpna od chvíle, kdy se v Písku narodil Miloň Terč.

V roce 1966 maturoval na SVVŠ v Písku, v letech 1966 – 1969 studoval na stavební fakultě ČVUT v Praze a 1971 – 1975 na FAMU v Praze, obor filmový a televizní obraz. Pak pracoval až do roku 1990 jako kameraman ve Filmovém studiu Gottwaldov (od r. 1989 Filmové studio Zlín).

Co znamená zakládat a vést uměleckou školu, si Miloň Terč vyzkoušel začátkem 90. let ve Zlíně. *„Tehdy, když jsem se stal ředitelem, jsme zjistili, jak málo máme kvalifikovaných lidí, a tak jsme založili školu, která získala od ministerstva statut pomaturitního studia,“* vzpomínal pro Písecký svět před časem. Během následujících tří let získal mnoho zkušeností, které později využil v Písku. Po divoké privatizaci filmových ateliérů Terč ze Zlína odešel – ale mnozí lidé pohybující se kolem zlínské školy ho vyzývali, aby založil školu vlastní, například kameramani Miroslav Ondříček a Emil Sirotek.

Miloň Terč ve své kanceláři na FAMO v Písku. Foto PS/Jelenová

Po Praze Terč netoužil, odmítl i nabídku na zřízení školy v Ostravě, ale zkusil oslovit své rodné město Písek. Tehdejší starosta Tom Zajíček, Terčův bývalý spolužák, myšlenku přivítal, a tak manželé Terčovi v roce 1996 v Písku založili Vyšší odbornou školu filmovou, původně v bývalé budově OV KSČ na Výstavišti (tehdy se jí převzdívalo Kokos – komunistický kostel). Po dvou letech museli studenti uvolnit prostory policii, až nakonec zakotvili v bývalé mateřské škole v Lipové aleji, kterou odkoupili od města. *„Stav té nemovitosti byl ovšem hrozný... Postupně, po etapách jsme to začali opravovat, stálo mne to rodinné úspory a neskutečné množství energie,“* vzpomínal Miloň Terč. V roce 2004 pak vznikla škola druhá – Filmová akademie Miroslava Ondříčka. Vedení FAMO před časem převzala Terčova dcera Vladana, její otec zůstává v čele VOŠF.

Do dalších let přejeme mnoho elánu, spolehlivých přátel, radosti a pevného zdraví!

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

Navštivte píseckou restauraci Kozlovna U Plechandy s výhledem na osmý nejstarší most na světě.

KOZLOVNA U PLECHANDY

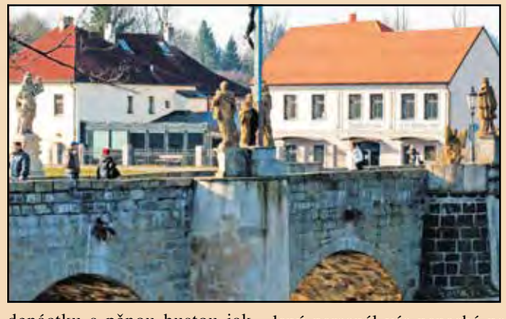

Vítáme Vás v nově otevřené stylové restauraci v samotném srdci královského města Písek, která se opírá o tradici českého pivovarnictví a kuchyně s klasickými recepturami od našich předků a profesionální obsluhou.

V nově zrekonstruovaných prostorech s tematickým „kozlím“ interiérem nabízíme posezení na venkovní zahrádce a prosklené terase s výhledem na jeden z nejstarších kamenných mostů v Evropě, historické hradby královského města a Sladovnu.

Koncept Kozlovny nabízí nejen příjemné posezení v inspirujícím prostředí, ale především vynikající přímo z tanků čepované velkopopovické pivo Kozel 11 od našich proškolených a pivo milujících výčepních mistrů, kteří vám vykouzlí velkopopovickou jedenáctku s pěnou hustou jak smetana, a skvělou českou kuchyni založenou na tradičních domácích postupech s důrazem na čerstvost surovin bez použití dochucovadel a umělých přísad.

Šéfkuchař se svým týmem Vám přímo před Vašimi zraky připraví pokrmy v otevřené kuchyni, při jejichž konzumaci zažijete doposud nepoznané nadšení, a náš obsluhující a vyškolený personál vás nenechá na pochybách, že i vy jste jedineční a zasloužíte si to nejlepší, co Vám můžeme nabídnout.

Písek, Svatotrojická 164, Telefon: 604 333 444, rezervace@kozlovnauplechandy.cz
www.kozlovnauplechandy.cz

Ráj sýrů U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských, kozích i ovčích sýrů.

V NABÍDCE: **mléčné produkty z biofarmy Struhy, farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **DÁRKOVÉ BALÍČKY, dárkové poukázky, sýrové náčiní...**

Více na ***www.rajsyru-plzen-pisek.cz*** a FB Ráj sýrů Písek.

LETEM PÍSECKÝM SVĚTEM v červenci – srpnu

Léto se nám nachýlilo... ***Pro Písecký svět výtvarnice JABLOŇKA***

LÁVKU NEPŘEJEDETE! *Generální rekonstrukce zcela uzavřela na několik měsíců lávku přes Otavu u Borečnice. Pracovat se tu bude do 30. listopadu 2017. Lávka je součástí frekventované Sedláčkovy stezky z Písku na Zvíkov. K přejezdu Otavy je třeba použít již Jiráskův most u čističky v Písku.*

FOTO MĚSTO PÍSEK

LANA A TANEC V PARKU: *V pátek 14. července si v Palackého sadech mohli zájemci vyzkoušet lezení a otestovat svou obratnost na nízkých lanových překážkách, na lezecké síti nebo na slacklinech. Tanečnice z T-Dance se představily ve dvou choreografiích a absolventi Letní taneční školy v Centru kultury města Písek zatančili společnou choreografii. Spolupořadatelem akce byl LezeTop Písek.* ***FOTO CENTRUM KLULTURY***

ŠKODOVKA VERSUS VLAK: *V pátek 28. července odpoledne na železničním přejezdu na Pražském předměstí řidič škodovky (*1967) pravděpodobně přehlédl výstražné znamení a vjel na přejezd ve chvíli, kdy tudy projížděl rychlík Praha – České Budějovice. Řidič naštěstí vystoupil bez zranění a ani nikdo z 60 cestujících nebyl zraněn. Zasahovaly tu všechny jednotky IZS.*

FOTO POLICIE ČR

LETNÍ PÍSEK FOLKLORNÍ: *Mezinárodní folklorní festival v Písku, který se konal 17. – 20. srpna, roztančil Palackého sady i ulice města. Vedle českých souborů se představili také zpěváci a tanečníci z Moravy, Slovenska, Mexika, Indie, Běloruska, Makedonie či Holandska. Představitele jednotlivých souborů přijala na radnici starostka Eva Vanžurová.* ***FOTO MĚSTO PÍSEK***

VÝR Z MILEVSKA: *V létě přivezli z Milevska do Záchranné stanice živočichů Makov poraněného výra. Byl ve velmi špatném stavu, měl silně poraněnou nohu a křídlo. Jeho návrat do přírody již nebude možný, zůstane v expoziční části stanice. S jeho odchytem a kontrolou pomáhala brigádnice Míša Plívová.*

FOTO LIBOR ŠEJNA

Stavím, stavíš, ničíme

Nejen o zeleni, nadchodu a parkovišti na Jihu

S přáteli hrajeme takovou hru, kde hledáme rozdíly mezi vším, co nás zajímá, a uvádí se rozdílně. Například jsou to výroky, tiskové zprávy, jednotlivé zprávy dne na různých TV stanicích... Vznikla pro naše pobavení, ale čím déle hrajeme, tím víc se stává i prostředkem k zamyšlení. Také naše písecká scéna se nabízí ke hře, dejme si pár ukázek...

Nadchod ke školce, v majetku města, sídliště Jih, pro zanedbání údržby se rozpadá. Jsou zpracovány studie, jak ho opravit nebo nahradit, město vybere nejlevnější studii ze tří vypracovaných – bez nadchodu, i když se nabízí studie, která nadchod zachová. Postaveno, hotovo. A léta jdou...

Jako na zavolanou, den před zasedáním rady města, která má k řešení chodník, ale především parkoviště u něj, se na to (na webu města) zeptá občan: *„Vážení, rád bych se dotázal na možnost dodělání přímého bezbariérového přístupu k mateřské škole na sídlišti Jih, podotýkám, že v minulosti tímto přístupem byl most, který byl bez dalšího zbořen a následně se na bezbariérový přístup poněkud zapomnělo, resp. lidé mají chodit ze sídliště Jih oklikou směrem ke hřišti, což je navíc cca 500m (např. pro vozíčkáře myslím nepřijatelné), přitom to šlo vyřešit přímým bezbariérovým chodníkem, a ne chodníkem čítajícím cca 70 schodů. Podotýkám, že je tam přístup k velké mateřské škole, kam ve velké míře doprovázejí děti jejich matky vezoucí kočárek s dalším potomkem, nebo prarodiče, avšak tento přímý bezbariérový přístup bohužel chybí. Děkuji. Dušek“*

Odpověď: *„Vážený pane Dušku, lávka, kterou zmiňujete, byla odstraněna z důvodu špatného technického stavu.* ***Obnova původní lávky formou rekonstrukce byla technicky nemožná.*** *V červnu 2011 byly radě města předloženy varianty možného řešení bezbariérového přístupu, tj. i vybudování lávky umožňující její strojní údržbu. Projektanti taktéž zvažovali i možnost vybudování přístupu do svahu vedle schodů tak, jak uvádíte.* ***Takové řešení však vyloučily nevyhovující sklonové poměry.*** */…/ Dne 17. 8. 2017 bude Rada města Písek projednávat návrh na schválení dodavatele veřejné zakázky „Parkoviště u MŠ na sídlišti Jih v Písku“.* ***Součástí této akce je výstavba bezbariérového přístupu k MŠ bez veřejného osvětlení.*** *Celková délka bezbariérového chodníku k MŠ činí cca 50 m o šířce 2,25 m. Bližší informace k akci lze dohledat na profilu zadavatele: https://www.tenderarena.cz/, např. koordinační situace stavby, příloha B.2. Ing. Bc. Jan Venclík, vedoucí oddělení rozvoje“*

Panečku, v roce 2011 chodník nešel udělat, letos to možné je! Aleluja. Jedním z návrhů byla i varianta č. 1 – demolice stávající lávky včetně výstavby nové mostní lávky. Ke stavbě chodníku, který se teď stane hlavním argumentem k tomu, aby v místě jeho stavby vzniklo i drahé parkoviště pro pár aut, vůbec nemuselo dojít, kdyby si kdokoliv z těch, co o tom rozhodují, dal trochu práce s tím, aby se zamyslel, proč a čemu nadchod od začátku sloužil, a že jeho zbourání, namísto přestavby, není namístě. Nezkoušejte mi namluvit, že varianta s nadchodem byla za 10 milionů, kdežto ta, co se postavila, jen něco přes 4 miliony. Kritéria pro vypracování návrhů nastavuje město, jestli je hlavní kritérium cena, pak si dám do zadání podmínku nadchod, a dostanu 3 varianty s nadchodem za 3 ceny.

Rozdíly: nadchod zchátral, protože se o něj město nestaralo, mohl být opraven, město nechtělo, chybí přístup ke školce, postaví se chodník, k němu se přidá i parkoviště, aby dětičky nepřišly o svou dávku smogu ve školce i na zahradě. Město plánuje celou školku obklíčit parkovištěm, ale to se ještě nepíše. Skrytý rozdíl: stavbou chodníku ke školce, ale hlavně parkoviště, se zničí zeleň, dokonce už jsou pokáceny stromy. Pokud by se tehdy opravil nadchod, nedošlo by k tomu.

V roce 2011 byl celý nadchod včetně rampy pro kočárky na sídlišti Jih v dezolátním stavu – foto z materiálu pro jednání RM. Kdo zanedbal údržbu? Na to se oficiálně nikdo neptal...

Odbor ŽP vydal souhlas se stavbou parkoviště, i když jinde je kategoricky proti záboru. Viz žádost od Václava, u opuštěné samoobsluhy, kde bylo vyjádření odboru ŽP: *„S takto navrženým záborem zelených ploch odbor ŽP zásadně nesouhlasí. Odbor chápe, že je důležité mít u prodejny svá parkovací místa, ale zřizovat je pouze na úkor záboru veřejné zeleně je nepřijatelné. Je nutno zde projekčně navrhnout možná řešení jak parkovacích ploch, tak maximální zachování veřejné zeleně. Ochrana zeleně je bez pochyby veřejným zájmem a musí tím pádem mít přednost před zájmem soukromím v podobě parkování.“* Taky se divíte? Ten plácek před tou samoobsluhou u Václava je třeba chránit, ale stromy a trávník na Jihu ne, a navíc o větší rozloze. A to nemluvím o rozdílu, v jakém stavu je zeleň u samoobsluhy a ta na Jihu. Ačkoliv víme, že RM si stejně z doporučení komisí vybírá a na některá vůbec nedbá, tady to šlo tam i zpět.

Ze zprávy Píseckého deníku, 11. 5. 2017: *„Městské služby Písek kácí na sídlišti Jih v lokalitě pod školkou 16 stromů v souvislosti s rozšířením parkovacích ploch: Dva stromy a keře budou přesazeny. „Kompenzací za pokácené stromy bude 21 nově vysazených třešní Sakura, 13 kusů katalpy trubačovité, dvě ozdobnice čínské, osmkrát zimostráz vždyzelený, jedna vajgélie květnatá, zlatice prostřední, tavolník van Houtteův a pustoryl věncový,“ komentoval Miloslav Šatra, vedoucí odboru ŽP MÚ Písek.“* Vedoucí odboru nám všem ovšem neřekl, že ta **kompenzace se zrealizuje u Šobrovky, že se ty stromky nevysadí na Jihu.**

Zřizování několika parkovacích míst tu a onde vylučuje Strategický plán města, doporučuje parkovací dům, a radní nám ho léta slibují. Trochu mají pravdu ti, co se bojí, že si parkování zaplatí, ale za pár let bude město muset po silnicích namalovat modré čáry, co označují rezidentské zóny, a obyvatelé si zaplatí tak jako tak. Žádná louka v Písku není tak velká, aby parkoviště na ní tyhle potíže vyřešilo, a dokud město bude spoléhat jen na soukromé investory, že to za něj vyřeší, tak se ulice zaplní záplatami z parkovacích míst pro pár aut, ovšem za hodně peněz.

Malá vsuvka: pokladna města je stále prázdnější, ne-li prázdná, a vysoká cena stavby parkoviště pod školkou je nastavena městem, nabídky se jenom přizpůsobily! Navíc se původní cena dva miliony včetně veřejného osvětlení změnila na tři miliony bez osvětlení, to se bude platit zvlášť! Nemáme na úklid ulic od sněhu, není na útulek pro kočky, není na sport, kulturu... ale tady jsme furianti!

A jako vrchol v naší hře vidím tohle prohlášení v tisku: „Změny v lokalitě u sídliště Jih si vyžádají změnu územního plánu Písku, který je v platnosti od prosince roku 2015 a je jedním z nejdůležitějších dokumentů města. *K jeho změně může dojít tehdy, když o to někdo požádá, anebo samo město má záměr využít nějakou plochu jinak, než je stanoveno územním plánem,* vysvětlil místostarosta Jiří Hořánek.“ **Jeden z nejdůležitějších dokumentů města byl vypracován s předstihem (zákon ukládá lhůtu do r. 2020), není to levná záležitost, a chybí v něm plány parkoviště na sídlišti/ích?! Nebo v něm chybí jen ta parkoviště, která se tu snaží město za každou cenu a mimo plán prosadit?**

MICHAELA ŠŤASTNÁ

Zeptali jste se: Jakým zvláštním způsobem jednala rada o eCulture?

Na str. 13-14 najdete rozsáhlejší materiál týkající se projektu eCulture, který poněkud netransparentním způsobem prošel radou města – z blíže neurčených důvodů jako „neveřejná příloha“, která nebyla původně poskytnuta ani jednomu z členů zastupitelstva...

Ptá se Michaela Šťastná:

Projekt e-Culture – vysoutěžená úvodní studie, již si nechal ve dvou variantách vypracovat odbor investic a rozvoje MěÚ Písek, nebyla radě města na jednání 20. 7. 2017 vůbec předložena. Důvodem byla skutečnost, že jednatel společnosti Píseckem, s. r. o. Michal Jánský předložil ve druhé polovině června pracovní skupině pro projekt eCulture návrh své vlastní studie proveditelnosti, kterou pracovní skupina po projednání vyhodnotila jako nejvýhodnější. Je tento postup praeter legem? Pokud RM studii schválí, je to postup mimo zákon ve veřejné správě?

Odpovídá Luboš Průša (člen RM):

Destinační kancelář pro cestovní ruch založená městem Písek v loňském roce Píseckem s. r. o. potřebovala zajistit finance na řešení cloudového úložiště fotografií, dalších dat a na to navazující webový portál a mobilní aplikaci. Celkové náklady byly předběžně odhadnuty na 3-4 mil. Kč. Jako možný zdroj financování byl nalezen podprogram IROP.

MěÚ Písek dostal za úkol vysoutěžit zpracovatele úvodní analýzy a následné studie proveditelnosti pro podání žádosti o dotaci. Jako zpracovatel byla vybrána firma NAVIGA, která náklady projektu vyčíslila cca na 14 mil. Kč, z nichž 800 tisíc Kč bylo neuznatelných, tj. muselo by je ze svých prostředků platit město Písek a náklady zajištění udržitelnosti v příštích pěti letech provozu byly 6 mil. Kč. Tak vysoká míra spoluúčasti a dalších nákladů nebyla v souladu s názory vedení města ani příslušné pracovní skupiny zřízené pro pořízení a zajištění implementace tohoto softwarového řešení, zejména pro přílišné provozní náklady v budoucnu. Proto rada města pověřila Píseckem s.r.o., aby ve vlastní režii projekt před jeho podáním dopracovalo tak, aby se podíl neuznatelných nákladů a zejména náklady udržitelnosti města snížily.

Píseckem s. r. o. tedy projekt i jeho přílohy za pomoci jím vybrané odborné firmy pro přípravu projektů přepracovalo tak, že kofinancování a zajištění udržitelnosti 14 mil. investice městem bude činit 1.400.000,- Kč a náklady udržitelnosti jen 900 tis. Kč, namísto 6 mil. Kč. Podklady NAVIGA (cena jejich prací cca 100 tis. Kč) byly zčásti použity. Podle informací, které mám k dispozici, byly vybrány jak NAVIGA městem, tak i současný administrátor vybraný Píseckem s. r. o. v poptávkových řízeních dle městem schválených zásad pro zadávání zakázek malého rozsahu.

Projekt byl zadán do systému pro přijímání žádostí programu IROP, následně budeme čekat tři měsíce na vyhodnocení, pokud bude kladné, předpokládáme, že by se projekt spustil od ledna příštího roku – rok bude trvat realizace a pět let udržitelnost. Všechny kulturní organizace, spolky, samosprávy i občané města Písku získají naddimenzované úložiště pro data kulturního obsahu zastřešené mediabankou, dále webový turistický portál, mobilní aplikace, zavedení technologie iBeacon v rámci turistické oblasti Písecko, outdoorové informační panely ve městě a interaktivní prvky v novém TIC v Malé galerii ve Sladovně. To vše za kofinancování ve výši 1,4 mil Kč + provozní náklady, které byly odhadnuty na ca 180.000 ročně. Po uplynutí doby udržitelnosti lze systém velmi dobře komerčně využít.

VÍCE O CELÉ KAUZE NA STR. 13-14.

POZNÁMKA K DOTACÍM:

Zlodějna to je jen v případech, o kterých rozhodne soud. V mnoha případech je to ovšem nesystémové a poměrně jalové vynakládání peněz, jehož možná jediným smyslem je ty peníze pod nějakou průchodnou záminkou dostat do oběhu. Když se přitom podaří odměnit loajalitu stávajících nebo budoucích přívrženců, pak se užitek násobí. Skutečně pak zvýhodňuje jen někoho před jinými, anebo i na jejich úkor. Realita společenských pořádků dnešního dne v souladu s úvahou, když ty prachy neurveme my, urve je někdo jiný. Jakože, kdo nekrade, okrádá rodinu.

LUDĚK BLAHA,
www.piseckysvet.cz, 10. 8.

INZERCE

DVA KLUCI A PTÁČE

Včera jsem potkala dva asi desetileté chlapce, kteří se bavili o tom, že zachránili holubičku. Děti na Jihu našly na zemi ptáče, prý kolem jen dlouho chodily. Teprve tihle dva kluci přišli a začali jednat. Ptali se lidí, co s holubičkou dělat. Dospělí jim radili, ať se o to nestarají, ať ji nechají umřít. Jeden z kluků zavolal mamce, ta mu řekla, že hasiči ví vše, tak jim zavolal, ti ho přepojili na městskou policii, kluk jim to řekl, a hlídka za nimi přijela a holubičku (ať to bylo, co chtělo) odvezla.

Kromě pochvaly jsem klukům řekla, že jsou moc fajn, že tohle udělali. Ten jeden na to řekl: „Když mě je takových věcí moc líto, já bych jí tam nenechal. Co když já budu potřebovat někdy pomoc, představuji si, jak ležím a kolem chodí lidi a nikdo mi nepomůže a nikoho nezavolá.“ ––– Kluci, jste vážně dobrý!

MICHAELA ŠŤASTNÁ,
www.piseckysvet.cz, 29. 7.

Vaše postřehy ze života rádi otiskneme – posílejte mailem: ***redakce@piseckysvet.cz.***

Co se v Písku schválilo, co se chystá: Novinky z rady a zastupitelstva

REGULAČNÍ PLÁN PRO VNITROBLOK GREGOROVA KE ZRUŠENÍ

Zastupitelé vyslyšeli podnět Společenství vlastníků Gregorova 2653 a schválili zahájení procesu zrušení regulačního plánu pro vnitroblok Gregorovy ulice včetně jeho změn. Jako důvod uvedli obyvatelé značnou zastavěnost území a nesouhlas s další výstavbou.

Regulační plán byl schválen v roce 1998 v souvislosti s řešením území po rolnickém pivovaru a jeho následné tři změny byly pořízeny na základě podnětů firmy Svatoš a. s. v průběhu postupné výstavby. Smyslem regulačního plánu bylo stanovit pravidla využití a umísťování staveb ve vnitrobloku mezi ulicemi Gregorova, Švantlova, Zeyerova a Nádražní. Podle názoru SVJ však došlo změnami regulačních plánů k nesrovnalostem a nesouladu se skutečným stavem. Také podle zastupitele Karla Vodičky se změny regulačních plánů navzájem tříští a hlavním důvodem pro jejich zrušení je podle něj nutnost vyřešit nevyhovující dopravní situaci v Zeyerově ulici, kde je po přistěhování Základní umělecké školy ohrožena bezpečnosti dětí. Regulační plán řeší ulici pouze do poloviny, po jeho zrušení bude možné řešit ulici jako celek včetně návaznosti na areál mateřské školy.

Pro zrušení regulačního plánu a komplexní řešení celé lokality včetně vybudování parkování pro ZUŠ a MŠ se vyslovili také starostka Eva Vanžurová, místostarosta Josef Knot a radní Luboš Průša. Podle Toma Franců se jedná o lokalitu, která se rozvíjí a je možné ji řešit formou architektonické soutěže. Podle Průši bylo hlavním smyslem původního projektu vybudovat vnitroblok jako prostupný komunikační systém, což se nepodařilo uskutečnit, protože jeden útvar brání druhému a myšlenka prostupnosti zmizela. Proti se vyslovil Ondřej Veselý: zrušení považuje za nefér vůči staviteli, který v duchu regulačních plánů již investoval. Jeho hlas však zůstal ojedinělý.

Následně zastupitelé neschválili ani podnět firmy Svatoš ke změně územního plánu, který by v lokalitě u mateřské školy Zeyerova znamenal namísto výstavby rodinných domů výstavbu domů bytových. Zastupitel Luboš Průša upozornil, že investor s předpokladem výstavby pozemek pořídil a následné zamítnutí jeho požadavku bude zřejmě město stát značné úsilí i peníze.

MĚSTO ŽÁDÁ O DOTACE NA SPORTOVIŠTĚ

Zastupitelé schválili podání několika žádostí o dotace na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Výše podpory jednotlivých projektů může dosáhnout 60 %. První žádost je zaměřena na **rekonstrukci šaten a sociálního zařízení Městského atletického stadionu**, kde se náklady odhadují na 15 milionů. Druhá žádost se bude týkat další části **rekonstrukce lyžařského svahu**, která má zahrnovat úpravu a rozšíření sjezdové trati, včetně umělého osvětlení, pořízení sněžných kanonů, vybudování přístupové komunikace a parkoviště, kde se celkové náklady pohybují ve výši zhruba 30 milionů. Konečně třetí dotace by mohla až 20 miliony přispět na **výstavbu plaveckého bazénu**, jehož finanční limit je prozatím omezen na 250 milionů.

TŘI NOVÉ KAMERY

Městský kamerový monitorovací systém letos posílily tři nové kamery. Jedna z nich dohlíží na nábřeží 1. máje, kde si občané stěžují na nárůst kriminality, dvě hlídají průchod mezi Palackého sady a Heydukovou ulicí. Celkem má Písek už 22 kamer. Další se nacházejí v ulicích Karlova, Dvořákova, Komenského, Žižkova, dále na třídách Přátelství a Národní svobody, na Velkém, Havlíčkově i Alšově náměstí, na Výstavišti, v Palackého sadech a na Jiráskově nábřeží. Šest kamer pokrývá sídliště Portyč. Další kamerový bod by měl v dohledné době přibýt v ulici Budovcova na budově městského úřadu. Postupně se chystá výměna starších analogových kamer s digitálním převodníkem za moderní přístroje. To se bude jako první už v příštím roce týkat kamery v Žižkově ulici.

„S využitím kamerového systému se nám i kolegům z Policie České republiky podařilo odhalit desítky pachatelů trestné činnosti. Šlo například o ničení vozidel, malování graffiti na nepovolených místech, případy vloupání, krádeže či ublížení na zdraví,“ uvedl Jaroslav Rapant z Městské policie Písek: *„Totéž platí o přestupkovém jednání, jako je ničení majetku, znečištění veřejného prostranství, zakládání skládek, konzumace alkoholu na veřejnosti a další porušování obecně závazných vyhlášek.“* Kamerový systém také nejednou pomohl zachránit lidský život, když díky němu strážníci mohli včas poskytnout pomoc a přivolat záchrannou službu lidem s vážnými zdravotními problémy.

SPORTOVNÍ STEZKA NA AMERICE OBNOVENA

Při obnově zeleně a přírodních prvků město Písek s oblibou využívá služeb firmy **Green Engineering s. r. o.** Tentokrát byla pověřena obnovou sportovní stezky Na Americe, na kterou přispěl Státní zemědělský intervenční fond. *„Na stezce, která je vedena v původní trase lesních cest a pěšin přírodního parku Písecké hory, je navrženo celkem 25 stanovišť s fitness prvky a mobiliářem, včetně informačních tabulí. Typově zůstane několik stávajících prvků zachováno, jen v novém technickém provedení. Hlavním materiálem je dřevo, v některých případech doplněné kovem. Na devíti stanovištích budou cvičební prvky vhodné pro seniory,“* sdělil Miloslav Šatra, vedoucí odboru životního prostředí.

ZEĎ PRO PORTYČ PŘES PROTESTY SCHVÁLENA

Velká diskuze provázela na zastupitelstvu schválení výstavby betonové zdi na levém břehu řeky Otavy od sídliště Portyč k ústí potoka Jiher, která má sídliště ochránit proti povodni. Proti výstavbě zdi se vyslovili někteří obyvatelé i zastupitelé Veselý a Brož. Mezi hlavními argumenty proti záměru zaznívala nevyhovující estetická stránka, vznik nové bariéry mezi lidmi a řekou, nedostatečná ochranná funkce při velké povodni. Přesto zastupitelé projekt prohlasovali. Po jednáních s Povodím Vltavy se má město Písek z celkových nákladů 43,7 mil. bez DPH podílet částkou 6,2 mil bez DPH namísto původních 14 mil., většinu má pokrýt dotace z ministerstva zemědělství. *„Opatření budou spočívat ve stavbě protipovodňové bariéry na nábřeží Otavy a v částečném zatrubnění potoka Jiher. Zeď vysoká v nadzemní části asi 80-110 centimetrů povede v délce 564 metrů od Nového mostu až k objektu bývalého mlýna. V případě potřeby bude ještě opatřena mobilními nástavci. Před stoletou vodou ochrání sídliště Portyč i přilehlé obydlené oblasti.“* Na Portyči žije v současnosti přes pět tisíc obyvatel, z toho v bytových domech v záplavovém území více než dva tisíce. Hmotný majetek, který má zeď ochránit, byl vyčíslen na 61 mil. Práce na výstavbě mají začít na podzim a skočit v červnu příštího roku.

JIRÁSKŮV MOST JEN PRO PĚŠÍ

Radní projednali varianty řešení oprav Jiráskova mostu u čističky odpadních vod, jehož stavební stav je hodnocen jako špatný. Přiklonili se k řešení, které předpokládá vybudování nové přístupové komunikace k čističce po levém břehu Otavy od Topělecké ulice. Most by byl v takovém případě opraven pouze minimálně a ponechán výlučně pro pěší provoz. Náklady na novou komunikaci se mohou vyšplhat přes 15 milionů. Potrubí odpadní a pitné vody, které je v současnosti vedeno přes most, by bylo přeloženo pod dno řeky.

KULTURNÍ STRATEGIE ANO, ALE BEZ ZÁVAZKŮ

Rada města schválila Program podpory rozvoje kultury a cestovního ruchu na období 2018 – 2030. Vychází z koncepce, kterou si město objednalo u Idy Kaiserové a Romana Černíka z neziskové organizace JOHAN z. ú. Po opakovaných prezentacích a úpravách znění zpracovateli byla koncepce doporučena k přijetí. Radní však odmítli akceptovat návrh zpracovatelů, aby se město dlouhodobě zavázalo vynakládat na financování kultury sedm procent ze svého rozpočtu.

SCHVÁLEN PRODEJ POZEMKŮ LIDLU

Zastupitelé po delší diskusi schválili prodej pozemků o ploše cca 600 m² u stávající prodejny Lidl. Provozovatel, společnost Lidl, o odkup žádala už jednou, ale v loňském roce od své žádosti ustoupila. Jejím záměrem je postavit větší prodejnu a rozšířit také parkoviště. Město Písek prodej pozemků podmínilo tím, že se bude společnost Lidl finančně spolupodílet na rozšíření parkoviště vedle objektu Družby částkou do jednoho milionu. Na návrh Ondřeje Veselého si zastupitelé vymínili připomínku, že parkoviště u Lidlu bude i nadále sloužit i jako parkoviště pro veřejnost, především pro cestující z autobusového nádraží. To Lidl původně toleroval, avšak vzhledem k přetížení stísněného parkoviště začal logicky upřednostňovat své zákazníky. Proti tomuto požadavku se ohradil zastupitel Luboš Průša, podle kterého takovou podmínku nelze právně ošetřit, protože se nejedná o veřejné nýbrž soukromé parkoviště. V případě přetížení může Lidl zavést opatření jako v jiných městech, kde je od parkujících, kteří nenakupují, vybíráno parkovné. Podle připravovaného návrhu by mohly další parkovací kapacity vzniknout v parteru pod novou prodejnou, což by situaci výrazně zlepšilo. Podle aktuálních informací však společnost Lidl současně zvažuje výstavbu nové prodejny v blízkosti Alberta a podle svého vyjádření si chce nechat otevřené obě varianty.

Vítězný návrh revitalizace centra Písku – náměstí téměř bez aut...

JAK RADNÍ DISKUTOVALI O REVITALIZACI CENTRA

Námitky, které podali občané proti plánovanému projektu revitalizace historického centra Písku, donutily město Písek k přerušení projekčních prací. Na jednání rady proběhla zajímavá diskuse: Ing. Filip – *informuje, že byla podána námitka na systémovou podjatost celého úřadu.* Ing. Hořánek – *nebylo by lepší celý projekt dokončit?* Ing. Filip – *další případné námitky by byly zapracovány v rámci schvalování.* JUDr. Knot – *navrhuje dokončit projekt.* Arch. Trambová – *čeho se týkaly ostatní připomínky?* Ing. Filip – *námitky byly na parkování.* Mgr. Vanžurová – *navrhuje usnesení přerušit projekční práce do doby vydání územního rozhodnutí.* Pro hlasovalo 5 radních, proti 2, zdrželi se 2.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Drama na hrázi rybníka

Protivínští policisté řešili v neděli 30. července na ránem konflikt mezi partnery v obci Putim. Na místo vyjížděli poté, kdy se měl muž rozzuřit na svou družku a vyhrožovat jí újmou na zdraví. Žena z místa incidentu utekla na hráz rybníka, kam ji následoval i muž a pokračoval ve výhrůžkách. Policisté podezřelého muže na místě zadrželi a umístili do policejní cely. U zadrženého muže provedli také dechovou zkoušku, která ukázala ovlivnění alkoholem. V odpoledních hodinách policisté muže propustili, partnerka totiž využila svého práva a nedala souhlas s trestním stíháním partnera, policisté tak případ odložili.

KAMILA ČUŘÍNOVÁ INGRIŠOVÁ

INZERCE

Rodinný dům

Štědronín - Plazy

dispozice 4 + 1 - 208 m², dvě koupelny, vinný sklipek, garáž + kryté stání, venkovní vyhřívaný bazén, terasy, pergola, zahradní traktor, pozemek 4.258 m², vedle lesa, nedaleko Orlické přehrady, udržovaná zahrada, umělý potok, vytápění tepelným čerpadlem, elektronické zabezpečení, internet, velmi klidná lokalita a nádherná příroda. Další informace - **Jiří Larva - RE/MAX Alliance - telefon: 732 61 62 63**.

PRODEJ

INZERCE

Purkratice opět na stole zastupitelů

Firma versus obyvatelé u průmyslové zóny

Čerstvě obnovený osadní výbor Purkratice byl již na svém prvním jednání 7. srpna postaven před řešení složitých problémů. K dlouhodobému trápení místních obyvatel v komplikovaném soužití s romskými klienty zařízení Naděje i se zahraničními dělníky z místní ubytovny přibyl záměr prodeje přilehlých městských pozemků v průmyslové zóně o celkové výměře 104 276 m² pro výstavbu nového závodu společnosti s. n. o. p. cz a. s.

Osadní výbor požádal zastupitele o rozšíření ochranného pásma podél obytné zástavby Purkratic o 35 metrů.

Na jednání zastupitelstva 10. srpna proběhla vzrušená debata, při které vystoupili i někteří obyvatelé Purkratic. Podařilo se jim prosadit jako podmínku prodeje vytvoření pásu zeleně podél zástavby, k požadavku na rozšíření ochranného pásma však zastupitelé žádné konkrétní vymezení neschválili.

Místostarosta Jiří Hořánek okomentoval návrh prodeje slovy, která obyvatele města stěží uklidní: *„Jestliže máme průmyslovou zónu, tak bychom měli přivítat, že tam budou průmyslové podniky a nebude tam někdo pěstovat brambory nebo kukuřici. Jestliže někdo nabízí, že tady zřídí další pracovní místa, byť dneska máme dvouprocentní nezaměstnanost a je tady riziko, že těch 200 pracovníků budou nějací Srbové, jak jsem četl prohlášení ministra zahraničí, že sem teď bude pouštět Srby, tak ti lidé budou muset někde bydlet. To je ale něco, co my nemusíme řešit, nás zajímá to, že pozemek prodáme a dostaneme zaplaceno. Peníze se nám také hodí. Vidíme, kam směřuje vývoj plaveckého bazénu, takže každý miliónek dobrý.“*

Za osadní výbor Purkratice vystoupila jeho předsedkyně Lenka Nádějová: *„Vážení, chceme vás požádat o přehodnocení celého záměru. Chceme alespoň zásadně rozšířit ochranné pásmo, i co do metrů nejen zeleným pásem. Velmi se nás to dotýká a nejsme nespokojení sami. Podle reakcí veřejnosti nikdo moc nerozumí, proč se má opět rozšiřovat průmyslová zóna. Nabídka pracovních míst pro písecké už není vůbec zajímavá, spíš naopak. Když pan místostarosta řekl, že je jedno, kde ti lidé – cizinci budou bydlet, tak to nám také jedno není. Protože BaK má kapacitu 139 lidí, už nyní jsou tam problémy. Takže jediný důvod, který veřejnost chápe, je rychlé doplnění peněz do městské pokladny. Navíc tato zóna leží necelé tři kilometry od Velkého náměstí a lidé už si začínají uvědomovat, že se rozšiřuje ne směrem od Písku, ale do vnitřních částí Písku. Osud montoven typu s. n. o. p., neříkám že během několika málo let, ale bude vždy nejistý. A město Písek chce prodat a nechat zastavět pozemky, se kterými už nikdy nebude moci nakládat. Naprosto nás to devastuje. Nevím, jak nám město bude chtít pomoct, až tam nebudeme moct žít. My se snažíme jen oprávněně bránit, ale vypadá to, že právo na příznivé životní prostředí je v Písku zřejmě limitováno počtem osob, protože pro Purkratice neplatí. To nemá nic společného s průmyslovou zástavbou deset metrů od plotu zahrady. Stávající průmyslová zóna je slyšet až do Purkratic a my vás chceme požádat, aby peníze nebyly jediným kritériem pro rozhodování. Vzhledem k tomu, co tady bylo diskutováno minule bychom rádi vyměnili všechny sekačky a motokárové dráhy Písku za romské gheto, průmyslovou zónu a ubytovnu BaK pro cizince.“*

Vyjádřili se i další dva obyvatelé Purkratic. Pavel Češka: *„Já jsem tím záměrem asi nejvíc dotčený, protože ten pozemek je deset metrů od mého. Dá se říct, že je to znehodnocení mého pozemku i mého domu. Když jsem ho kupoval, tak myslím váš územní plán ještě nebyl schválený, a hodně jsem tam investoval. Myslím si, že životní prostředí tam pro nás bude mnohem horší.“*

Klára Kučerové: *„Žiju v Purkraticích třetím rokem a s tímhle návrhem naprosto nesouhlasím. Když se k nám přijedete podívat, kde to má stát, jak blízko je to od našich domů. Už teď je tam každý večer strašně slyšet Faurecie. Nehledě na to, že bydlíme vedle „azyláku“, tam je v BaKu spousta přistěhovalců, kteří jsou nebezpeční, já s nimi měla špatné zkušenosti. A když tam necháme postavit další fabriku pro dvě stě lidí, kdo tam bude pracovat? Zase takoví lidé a už se tam nebude vůbec dát žít. Budeme se opevňovat ve vlastních domech, nezaložíme tam rodiny. My jsme si na ně vzali hypotéky, neskutečně nám to sníží cenu nemovitostí, a tudíž budeme třicet let splácet něco, co ani takovou hodnotu nemá. Jestli jste aspoň trošku lidi, tak se tam přijeďte podívat, ať opravdu vidíte, kam nám to chcete postavit a co to pro nás pro všechny znamená.“*

Zastupitelé Martin Brož a Ondřej Veselý podpořili zřízení ochranného pásma. *„Kloním se k tomu, nechat tam nějaký pás, abychom nově vzniklému osadnímu výboru připsali první pozitivní body a já je do jisté míry chápu,“* uvedl Veselý.

Podél téhle cesty má vést průmyslová zástavba. Hranicí prodaného pozemku jsou přibližně sloupy vysokého napětí. Nový závod by měl od soukromých pozemků oddělit zelený pás, jehož šíře ani podoba zatím není jasná.
Foto Lenka Nádějová

INZERCE

BEZPLATNÁ DLUHOVÁ PORADNA
- bezplatné dluhové poradenství
- konsolidace půjček
- zastavení exekucí

ZPRACOVÁNÍ ŽÁDOSTI O POVOLENÍ ODDLUŽENÍ INSOLVENČNÍM SPRÁVCEM

Velké náměstí 4, Písek
ÚT, ČT 14 – 16 hod
nebo po tel. domluvě

Tel: 725 828 814
602 134 647

Email: *info@ab-finance.cz*
AB finance s.r.o., www.ab-finance.cz

Podle zastupitele Luboše Průši je situace jednoznačná: *„Umístění průmyslové zóny a její rozsah jsou dány územním plánem. Aby neškodila životnímu prostředí, to je zajištěno hygienickými předpisy a stavebním řízením, rozhodováním o umístění stavby. V územním plánu je pás zeleně a možná bychom se mohli bavit o tom, že kupující přijme nějaký závazek. Ale důvod k tomu neprodávat tu nevidím žádný. Dneska mohou být názory na průmyslové zóny různé a to, co tu říká paní Nádějová, koluje mezi lidem. Pravda je ale to, že když v Písku bylo čtyři tisíce nezaměstnaných, protože zkrachoval Jitex, skončila armáda a ostatní podniky, tak se nám ve své době průmyslová zóna náramně hodila a zachránila nás z nejhoršího.“*

Lenka Nádějová oponovala: *„Ráda bych poznamenala k tomu, co říkal pan Průša, že firmy to ošetří tak, aby to bylo podle platných zásad. Není to pravda, viz Faurecie, která překročila míru zastavěnosti pozemku. Následné pokuty pro nás a pro nikoho dalšího neřeší už vůbec nic.“*

Místostarosta Hořánek diskusi uzavřel svérázně zlehčujícím konstatováním na hranici slušnosti: *„Pokusím se naformulovat prodej s podmínkou. Umím si představit, že nějakou podmínku dáme. Ale obávám se, že nedokážeme naformulovat takovou podmínku záměru, že tam firma s.n.o.p. postaví plot o výšce dva a půl metru obehnaný ostnatým drátem, aby tam nepřelézali Bulhaři a nešlapali lidem do macešek a netrhali ředkvičky. Taková podmínka nepůjde dát, ale nějaký oddělovací pás bychom dokázali.“*

Zastupitelé poté sedmnácti hlasy schválili prodej pozemků za plnou cenu 300 korun za m2 k podnikatelské činnosti s podmínkou, že kupující vymezí po dohodě s odborem životního prostředí pás zeleně v části přiléhající k městské části Purkratice. Hlasování se zdrželi zastupitelé M. Krejča, R. Ondřich a M. Turek.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Pohled místních

Zastupitelstvo města Písku učinilo další osvícené rozhodnutí, lehce za třicet (stříbrných) milionů prodalo kus přírody na severu města. Obětovalo i lidi, co tam žijí. Ale kdo by se zabýval hloupostmi, hlavně když se srovná rozpočtový schodek. To, že občan může dle svých práv vstupovat do věcí veřejných, je jedna z rozšířených báchorek, kolujících mezi prostým lidem. Může, ale nikdo ho neposlouchá, je směšný a otravný potížista.

Hodí se citát B. Franklina: *Demokracie je, když tři vlci a jedna ovce hlasují, co bude k večeři.*

LENKA NÁDĚJOVÁ

Vyjádření firmy

Územní plán předpokládá toto území k průmyslovému využití jako plochy výroby a skladování již delší dobu, navíc již před 2 lety byl schválen odprodej části těchto pozemků společnosti ERT Automotive Bohemia, která na nich chtěla vybudovat rovněž novou výrobní halu (viz článek publikovaný na iDNES.cz dne 3. 8. 2017).

Vzhledem k tomu, že tato společnost dosud „neučinila žádné kroky vedoucí k uzavření kupní smlouvy a s městem nekomunikuje“, jak je sděleno v uvedeném článku, zastupitelstvo projednalo návrh na zrušení tohoto původního usnesení a nově rozhodlo o prodeji společnosti s. n. o. p. cz a. s., a to prakticky za stejných podmínek jako v případě záměru prodeje pozemků společnosti ERT Automotive Bohemia.

Je tedy s podivem, že schválení prodeje pozemků jiné společnosti, byť za stejným účelem výstavby haly, za kterým byl již prodej pozemků před dvěma roky schválen, vyvolává takové negativní reakce, a to tím spíše, že společnost s. n. o. p. cz a. s. působí v Písku od roku 1995 (začínali jsme s 85 zaměstnanci), a z toho v průmyslové zóně od roku 2000. Je členem francouzské skupiny FSD a v současné době zaměstnává 614 kmenových zaměstnanců.

Z uvedeného počtu je 585 zaměstnanců české státní příslušnosti, 22 zaměstnanců je občany EU (17 ze Slovenska) a sedm zaměstnanců je z tzv. třetích zemí. Z těchto sedmi zaměstnanců navíc v s.n.o.p. cz a.s. již nikdo nepracuje na základě zaměstnanecké karty, protože se jedná o občany s trvalým pobytem v České republice.

Společnost s. n. o. p. cz a. s. si zakládá na své pověsti solidního zaměstnavatele, který svůj tým vybudoval především z řad českých občanů, jejichž většina navíc pochází z Písecka a okolí, a jejichž práce a loajality si firma váží a považuje je za svou konkurenční výhodu.

Nerozumíme tedy tomu, proč se někteří představitelé města Písek, resp. zástupci Osadního výboru Purkratice, odvolávají v souvislosti se záměrem společnosti s. n. o. p. cz a. s. postavit výrobní halu v průmyslové zóně na jakási „údajná“ rizika spojená s pobytem „pracovníků ze Srbska“ ve městě Písek (viz články publikované v Týdeníku Písecké postřehy č. 32/2017 ze dne 16. srpna 2017). Takováto vyjádření jsou pro nás nepochopitelná tím spíše, že je naše společnost známá jako přední zaměstnavatel obyvatel z regionu vytvářející pracovní prostředí odpovídající duchu rodinné firmy.

PETR PECHEK
výkonný ředitel s. n. o. p. cz a. s.

INZERCE

CAFE Mozart DELIKATES
Čechova 448 / 2, 397 01 Písek

PŘIJMEME
do našeho pracovního týmu na hlavní pracovní poměr nebo brigádu
PRODAVAČKU / SERVÍRKU
šikovné, nevyučené zájemce zaškolíme

- mzda 15 – 20 000 Kč + spropitné
- náborový příspěvek 10 000 Kč, po zaškolení
- pouze denní provoz
- pracovní doba turnusová (individuální dohoda)

Pro více informací nás kontaktujte na:
mozart1@polanskych.cz I 736 521 186

CANAPINO
vše pro pěstování

POZOR - JSME NA NOVÉ ADRESE!
Pražská 297, Písek (u kruhového objezdu)
shop@canapino.cz • tel. 777 599 025

Najdete u nás:
- vše pro pěstování bez chemie (organická hnojiva, bio substráty...)
- vše pro pěstování venku i pod umělým osvětlením (substráty, hnojiva, ochrana rostlin, osvětlení, ventilace...)
- konopnou kosmetiku a potraviny
- vajíčka od Vysmátých slepic

KUPÓN NA SLEVU 100 Kč
Lze uplatnit při jednorázovém nákupu nad 500 Kč.
Platí pouze od 1. 9. 2017 do 31. 10. 2017 v prodejně Pražská 297, Písek.

Hrozí Písku nebezpečí přílišných investic?
Jiný názor na ambiciózní plány

Velké finanční rezervy, které si město Písek nashromáždilo během uplynulých let, se zastupitelé v nejbližší době chystají téměř beze zbytku utratit. Počítá se i se zadlužováním novými úvěry. Jak se na tyto plány dívají ti, kteří byli "u kormidla" v oněch dobách dřívějších?

VOJTĚCH BUBNÍK ***(bývalý místostarosta Písku zodpovědný za hospodaření):***

K získání objektivního pohledu na hospodaření města musíme mít celý komplex informací. To se hlavně týká velkých investic a jejich rozložení v čase. S tím souvisí otázky stavu projektové přípravy, stavebního řízení, výběru zhotovitele atd. Vždy může dojít k různým posunům, které se následně mohou zásadním způsobem odrazit v čerpání rozpočtu v konkrétním roce. Takové „interní“ informace nyní nemám.

Jsme nyní zajisté v naprosto komfortní situaci. Rozpočtové příjmy města z výběru daní výrazně rostou. Trochu si musím se slzou v oku povzdechnout. Kde jsou ty doby, kdy příjmy z daní klesaly a dokonce jsme museli snižovat rozpočty jednotlivých kapitol? Dle všech prognóz by hospodářství mělo růst i v dalších letech. Na účtech má město přes půl miliardy. Souhlasím s tím, že městská samospráva nemá bezúčelně hromadit peníze. Je tedy určitě správné investovat pro dobro občanů města. O počtu a účelnosti jednotlivých akcí opět mohu jen spekulovat. Snad současní zastupitelé rozhodují o prioritách správně.

Jinou otázkou jsou mandatorní výdaje. Rostou. Počet pracovníků také. Byl jsem nechvalně znám jako skrblík. Vím, že tyto peníze budeme dávat každý rok. Mám trochu obavu aby v chudších letech na nové investice vůbec zbylo.

K otázce zachování jisté rezervy pro „horší časy“. Nepochybně, zvláště v nynějších bohatých letech, bychom neměli utratit vše. S ohledem na celkový objem rozpočtu bych nyní uvažoval o částce kolem 100 milionů. V této souvislosti trochu nerozumím jednání o úvěru v objemu 200 milionů a současně půjčkám jiným subjektům ve výši 70 milionů. Důvodem je asi rozdílný úrok.

Závěrem uvedu zcela objektivní a nezávislý pohled. V roce 2014 ratingová agentura Moody's hodnotila hospodaření města v samých superlativech. Za jediné riziko bylo považováno: *„Ambiciózní investiční plán, který může v příštích letech vést k mírnému rozpočtovému deficitu a postupnému využití hotovostních rezerv. I když je to za současného vedení města nepravděpodobné, negativní tlak na rating by mohl být vyvolán zhoršením provozních přebytků a vznikem rozpočtových deficitů.“* Ke změně ve vedení města došlo...

HANA RAMBOUSOVÁ ***(bývalá místostarostka města Písku):***

Předesílám, že mé informace pocházejí pouze z médií a velmi kusých informací z webu města. Jak tedy vidím hospodaření města já, běžný občan?

Historicky se opakuje proces střídání generace, která se snaží hromadit majetek, finance a s rozvahou investovat, s generací, která má tendenci nahromaděný majetek „účelněji“ rozpustit.

Rozhodně se mi ale nelíbí fakt, že si město bere 200 mil. úvěr a ve finanční rezervě nechává pouhých 30 milionů. V době, která je ekonomicky výhodná, by mělo město mít na horší časy (které rozhodně přijdou) mnohem větší rezervu (cca 100 mil.) potřebnou na nutné budoucí investice. Chápu, že je politicky důležité, zvláště nyní před blížícími se volbami, investovat, protože zatím se stávající koalice investičně příliš neukázala.

Chápu jako nezbytnou investici stavbu nové vodárny a knihovny, Pleskotovy lávky… Nemilé rozpaky ve mně ale budí stavba plaveckého stadionu v hodnotě cca 250 milionů (a to pravděpodobně není cena konečná, ale pouze odhadovaná, to abychom si lépe zvykali...). A je to také pravděpodobně cena bez nezbytných vynucených investic.

Za zcela nezodpovědnou mnohamilionovou investici (přes dotační přísliby) považuji pak rekonstrukci lyžařského svahu! Pokud se nemýlím, počítá se i s umělým zasněžováním. V Písku? Ve výšce 378 m. n. m.? Není to skutečné plýtvání financemi, energiemi? Nebo jsme jako v Dubaji a máme dostatečné zásoby ropy? Mám pocit, že si z nás v tomto případě dělá vedení města a zastupitelé (ti, kteří projekt podporují) „velkou legraci“.

Opravdu je potřebné vystavět superluxusní plavečák a nadbytečně luxusní lyžařský svah? Přesto, že pohled na písecké Hradčany „hyzdí“ současný plavecký stadion, nechal by se za zhruba třetinu odhadovaných nákladů na nový bazén „zkulturnit“ a navíc spojit s řekou. Které město takovou šanci má? Tak raději necháme tento potenciál ladem a budeme megalomansky stavět svah s umělým zasněžováním a plavečák u „přeložky“.

INZERCE

ŘÁDKOVÁ INZERCE

- **Nabízím hodiny ANGLIČTINY i překladatelské služby.** Každou středu v Písku anebo přes Skype, AJ-CZ/CZ-AJ.
  Eric B. Dunn, tel. 605 228 775, ***www.englishwithjesus.cz***
- **Prodáme ZAHRÁDKU o ploše 300 m² se skleníkem** – v zahrádkářské osadě U Martínka (nad restaurací U Sulana) v Písku.
  Tel. 739 348 550
- **Prodám invalidní SKÚTR** – upravený pro provoz na baterie až na 60 km, s velkou slevou.
  Tel.: 731 379 660
- **Nabízím domácí MED květový a lesní.** Dovezu, 130 Kč/kg.
  Tel. 722 920 766.
- **Hledám pamětníky** z druhé světové války. **Tel. 736 263 449.**

FAZOLE, rodinné centrum s prvky Montessori

Rozšiřujeme prostory v Sedláčkově ulici! Školní klub pro děti 5-9 let, Montessori pracovny pro děti 0-3 roky.

Program školního klubu: práce s dětmi ve stylu Montessori školy, konstruktivní logická matematika profesora Hejného, výuka čtení genetickou metodou (sluchové a zrakové rozlišování, hláskování...). Rozvoj řečových dovedností – rozhovor, vyprávění, argumentace, prvky kritického myšlení. V případě zájmu spolupráce s kroužkem Věda nás baví a výuka angličtiny. Zaměřeno na předškoláky a děti s individuálním vzdělávacím plánem.

Montessori pracovny: rozšířená nabídka, skupina pro 3-4 děti, zkušená lektorka s mezinárodním certifikátem AMI.

KONTAKTY: ***rcfazole@gmail.com, www.fazole-pisek.cz*, 775 177 640**

Ať žijí dotace !
Co přinese projekt eCulture za 15 milionů?

Je tomu jen pár dní, co na posledním zasedání rady města Písku byl v tichosti ve sloučených bodech odhlasován další „chytrý“ projekt s názvem eCulture (zasedání rady města 20. 7. 2017, bod 40) za krásných (z mně dostupných informací) 15,2 milionu korun. Ale abych nepředbíhal, začněme pěkně od začátku celého příběhu.

Co to vlastně projekt eCulture je? V jednoduchosti by se dalo říci, že se bude jednat o webovou aplikaci na způsob fotobanky, něco jako například již fungující projekt Media Wikipedie, kam může kterýkoli uživatel nahrávat své fotky, ostatní zdarma stahovat a libovolně používat. V našem případě by se mělo jednat nejspíše o fotky píseckých památek, různých logotypů a dalších obrazových materiálů, vhodných primárně pro potřeby městských organizací. Druhým úkolem těchto stránek, tak jak mně bylo řečeno, by mělo být vytvoření média, které by sdružovalo data o probíhajících akcích v Písku tak, aby se v nich dalo přehledně orientovat. Sám o sobě je tento nápad skvostný a osobně ho velmi vítám, co však je pro mě osobně záhadou, je jeho cena. Tedy miliony korun, které se za tento projekt utratí hlavně z dotací.

Vše to začalo asi tak před necelým měsícem, kdy mě zastavil občan na ulici a ptal se mě, co si myslím o projektu eCulture. V danou chvíli jsem popravdě vůbec nevěděl, o co jde, a tak jsem na jeho popud začal pátrat. Moje první cesta vedla na město, kde mě úředníci navedli na destinační management za panem Jánským. Ten mi řekl prvotní informace, o co vlastně by mělo jít. Po chvilce dalšího pátrání jsem se dostal k průvodním materiálům, které si město nechalo zpracovat jako studie proveditelnosti a právě zde začínal můj údiv. Z pohledu neznalého člověka bych asi tabulky s cenami hardwaru prolítnul jak vítr, aniž bych se zastavoval nad jejich hodnotami, ale „ouha“, osobně se cítím být odborníkem v oboru, a když vidím ceny dvakrát až třikrát vyšší, než by měly být, začínám kroutit hlavou nad tím, proč to tak vlastně je.

První, co mi problesklo hlavou, bylo, proč sakra město v dnešní době různých cloudů chce vlastnit kus železa, na kterém to vše poběží, proč se město chce starat o hardware, který každým dnem i nocí zastarává a za pět let (což je doba udržitelnosti projektu) bude muset opět vrážet nové finanční prostředky do jeho obnovy? Vždyť jsme město, které má na svém území **technologické centrum**, tak proč nevyužívat jeho služeb?!

Na druhý den jsem si vyžádal audienci přímo u pana místostarosty Josefa Knota, po chvilce rozhovoru jsem nastínil situaci, že celý projekt, jak ho vnímám, by měl mít hodnotu tak maximálně dvou až tří milionů. Tím myslím samozřejmě cenu návrhu webu, vytvoření mobilní aplikace a celé implementace projektu. Místostarosta Knot se mnou v danou chvíli souhlasil a prohlásil, že i jemu se celá částka zdá neúměrná a že se na to ještě podívá. Asi si dokážete představit mé rozčarování, když na radě města (na které jsem byl přítomen) najednou byly předloženy materiály ve stejné podobě, a ke všemu ještě všechny přílohy nesly na sobě cejch NEVEŘEJNÉ. Právě zde se vracíme na začátek našeho příběhu...

A proč vlastně píšu AŤ ŽIJÍ DOTACE? Nu, je to lehké, po vyžádání neveřejných materiálů *(tedy do dnešního dne jen jednoho, a to zápisu z jednání pracovní skupiny /poskytnuto p. Filipem z MÚ/, k druhému jsem se zatím nedostal /p. Jánský – Píseckem s. r. o./, prý ještě nebylo oficiálně vydáno městem)* už je mně jasné, proč to vše. Celkové náklady jsou v našem případě cca 15,2 milionu (8,8 náklady na pořízení + 6,4 náklady na provoz = doba udržitelnosti projektu po dobu pěti let), z toho dotace je 7,9 milionu a podíl města 880 tisíc. Tudíž ať počítám, jak počítám, celkem nás projekt aplikace na způsob fotobanky vyjde na zhruba 7,3 milionu korun, a to se mi zdá jako velmi drahý špás.

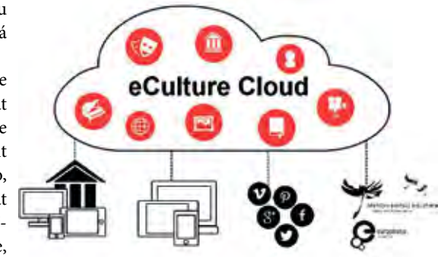

Chápu město, že chce za každou cenu získávat peníze z dotací, ale je opravdu nutné vyhodit sedm milionů za něco, co by na trhu mělo stát maximálně cca tři miliony, a ještě ani nevíme, zda celý projekt bude vůbec k něčemu? Doporučil bych městu, ať raději vezme ze svého ty tři miliony korun bez dotací, nechá si naprogramovat aplikaci a hostuje ji v nějakém cloudu, pořád to bude levnější než řešení za 15 milionů. Osobně jsem velmi zvědav, jak se k tomu postaví zastupitelé a jak tohle celé projde zastupitelstvem.

MARTIN BROŽ
Člen Zastupitelstva města Písku za Českou pirátskou stranu

ODPOVĚĎ městského úřadu najdete na následující straně, stejně jako část z DISKUSE, kterou projekt vyvolal na www.piseckysvet.cz. Odpověď radního za Jihočechy 2012 Luboše Průši otiskujeme na str. 7.

MARTIN BROŽ: *K prohlášením města bych jen rád dodal, že bych rád vycházel ze správných údajů, ale to by mně město muselo tyto údaje dát hned na moji žádost, a to jak na příslušném odboru, tak i u pana Jánského. Je zajímavé, že dokud se na problém neupozorní, tak ani zastupitel se k datům nedostane... Nehledě na fakt, že stále je to docela dost peněz, nezdá se vám?*

INZERCE

Reakce MěÚ Písek: Ať žijí dotace!

Redakce Píseckého světa obdržela vyjádření Městského úřadu Písek k článku zastupitele Martina Brože „Ať žijí dotace" na téma projektu eCulture v Písku (VIZ PŘEDCHOZÍ STRANA a str. 7). Připojujeme názory dalších čtenářů. Celou diskusi si můžete přečíst a zapojit se do ní na *www.piseckysvet.cz*.

Dovoluji si reagovat na článek pana zastupitele Martina Brože „Ať žijí dotace". Týká se projektu s názvem eCulture, konkrétně studie proveditelnosti projektu „Rozvoj konceptu eCulture ve městě Písek". V textu pana zastupitele je řada nepřesností, které mohou působit na čtenáře zavádějícím dojmem.

V prezentovaných ekonomických rozborech a zveřejněných číslech totiž vychází z vysoutěžené úvodní studie, již si nechal vzhledem k odbornosti a charakteru projektu ve dvou variantách vypracovat Odbor investic a rozvoje MěÚ Písek. Ta však vůbec nebyla radě města na jednání 20. 7. 2017 předkládána. Důvodem byla skutečnost, že jednatel společnosti Píseckem s. r. o. Michal Jánský předložil ve druhé polovině června pracovní skupině pro projekt eCulture návrh své vlastní studie proveditelnosti, kterou po projednání pracovní skupina vyhodnotila jako nejvýhodnější, a právě z ekonomických důvodů doporučila radě města ke schválení. Tato studie, byť byla RM předložena jako neveřejná, vychází z následujících ekonomických ukazatelů.

Celkové náklady činí **13 800 168 Kč,** přičemž **výše dotace je 12,4 milionu korun** a podíl města 1,4 milionu. Roční provozní náklady v době udržitelnosti projektu (pět let) i po této době budou 171 370 korun. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Město Písek by projekt eCulture měl v případě schválení dotace vyjít investičně i provozně po celou dobu udržitelnosti na celkem 2 236 867 korun (1 380 017 + (5 x 171 370).

Pokud si mohu dovolit doporučení, pro příště bych panu zastupiteli navrhoval osobní konzultaci na odboru investic a rozvoje, abychom předešli případným nedorozuměním.

VÁCLAV FILIP
Vedoucí odboru investic a rozvoje MěÚ Písek

Občané se ptají – kdo odpoví?

LUDĚK BLAHA:
Nemyslím si, že je vhodné, aby úředník dával zastupiteli přes média jakákoli doporučení.

FILIP HOUDEK: Zde se ukazuje, že je pro společnost nejdůležitější a nevyhnutelné čerpat dotace, i kdyby byly na heboučkého jednorožce.

MARTIN BROŽ: Děkuji za doplnění, o které jakožto zastupitel žádám skoro již dva týdny. Je zajímavé, že najednou to jde a i veřejně. Kdyby to takhle šlo hned, nemusím čerpat z dat, ke kterým jsem se dostal před skoro měsícem a tudíž bych ladil článek v duchu správných, leč stále dosti nadnesených finančních prostředků. Jen ještě jedna věc, rád bych věděl proč mě tedy nebyla tato studie od p. Jánského předložena a to i po žádosti přímo na vašem odboru (pokud se nepletu bylo mě řečeno že jí nemáte, že jí má jen p.Jánský a že si jí mám vyžádat u něho – což se také stalo a do dnešního dne jí stejně nemám v ruce).

MICHAELA ŠŤASTNÁ:
Neznám se s žádným z aktérů této pře, ale zjednodušila jsem si výklad o projektu následovně. Město zadalo soutěží agentuře vypracovat studii, kterou použije k zavedení projektu, agentura to za několik měsíců dala do kupy, předložila ke kontrole pracovní skupině, ta to schválila a chtěla předat k projednání RM. Za necelý měsíc nato přišel jednatel společnosti Píseckem s. r. o. s vlastní studií, odlišnou, o té se poradila pracovní skupina, zahodila tu první, kterou zaplatila agentuře, a schválila k jednání RM tu druhou. Zajímá mě: proč se soutěžila a platila na vypracování agentura a čekalo se několik měsíců, když jednatel společnosti Píseckem s. r. o. to sfouknul za pár dní a prý výborně?

Citace z webu města: Rada města dne 21. 7. 2016 pod č. usnesení 460/16 schválila zadání vypracování analýz podporujících aktivity „eCulture města Písek a regionu Písecka" a „Zvyšování efektivity a transparentnosti veřejné správy prostřednictvím rozvoje využití a kvality systému IKT.

Město Písek na základě výběrového řízení podepsalo s vítězným uchazečem Naviga 4, s. r. o., IČ 26756102, 6. 9. 2016 Smlouvu o dílo a o poskytnutí služeb. Předmětem smlouvy bylo mimo jiné vypracování analýzy a následné studie proveditelnosti dle IROP Výzvy č. 26, podporující aktivity pořízení nebo modernizace informačních systémů. Rada města 15. 12. 2016 projednala předmětnou analýzu doručenou zhotovitelem 5. 12.

Dne 23. 2. 2017 a následně 5. 5. 2017 odbor investic a rozvoje obdržel od společnosti Naviga 4, s. r. o. Studii proveditelnosti k Výzvě č. 26, tato byla redistribuována členům pracovní skupiny.

Stanovisko pracovní skupiny pro eCulture ze 24. 5. 2017: Studie je po formální stránce členěná v souladu s požadavky na zpracování studie proveditelnosti v rámci IROP. Pracovní skupina se přiklání k řešení podle varianty Investiční, která nese nižší zatížení městského rozpočtu. Investiční varianta předpokládala cca 8 mil Kč v rámci investice a cca 6 mil Kč provozních prostředků (neuznatelný náklad dotace) po celou dobu udržitelnosti.

V závěru června 2017 jednatel společnosti Píseckem, s. r. o. Michal Jánský předložil členům pracovní skupiny NOVOU variantu č. 2 studie proveditelnosti. Tato studie předpokládá investiční náklad v celkové částce cca 13 milionů Kč, provozní náklady předpokládají v tomto případě částku 100 tisíc Kč ročně, a to po celou dobu udržitelnosti (5 let). Dne 30. 6. 2017 proběhlo jednání pracovní skupiny k 26. výzvě IROP eCulture, za účasti: p. Josef Knot, p. Václav Filip, pí Marie Cibulková, p. Miloš Prokýšek, p. Radovan Polanský, p. David Zeisel, p. Vladimír Pokorný, p. Michal Jánský, p. Jan Venclík, p. Petr Jelínek.

Z jednání vyplynulo, že vzhledem k úzkému přímému zaměření pojaté žádosti výzvy č. 26 na požadované výstupy projektu, které společnost Píseckem s. r. o. prezentovala/požadovala, a i s přihlédnutím ke skutečnosti, že p. Michal Jánský předložil na posledním jednání pracovní skupiny variantu, kterou preferuje nejen společnost Píseckem s.r.o., ale tuto preferují i ostatní členové pracovní skupiny, je RM předložen návrh na předání kompletní agendy projektového záměru společnosti Píseckem s. r. o. Z uvedeného vyplývá, že **žadatelem o dotaci, popř. příjemcem dotace a administrátorem projektu bude destinační společnost Píseckem, s. r. o., která následně zajistí i pětiletou udržitelnost projektu.**

Mám dotaz: Lze přijmout návrh p. Jánského a jednat o něm, i když neprošel v úvodu výběrovým řízením? Mohl takový návrh pracovní skupině vůbec podat a ta ho směla schválit? Je tento postup zákonný?

LUKÁŠ KOLÁŘÍK:
Ještě se nabízí otázka, kde těch 13 mega skončí.

MICHAL HORÁK:
Já bych všem diskutujícím a hlavně autorovi článku doporučil podívat se na ceníky e-shopů prodávajících výpočetní techniku a zjistili by, že si tady z nás někdo dělá srandu, protože zjistíte, že HD s kapacitou 4TB stojí něco kolem 2500,- Kč, takže požadované kapacity s asi třetinovým navýšením redundancí ohledně zabezpečení (třeba RAID) si každý dopočte sám, já zaslechl něco o 16TB , takže to máme i s tou redundancí nějakých 10500,- , server stojící kolem 200k Kč dneska utáhne elektrárnu, UPS, která udrží celý den panelák natož jeden server je do 100k, dále náklady na SW by samozřejmě pragmatický hospodář nuloval použitím Open Source, ale budiž, půjdeme-li k licencovanému SW, tak OS jsme na 20k Kč a nějaký ten db engine by těch 20k taky neměl překročit, **takže mi tu zbývá do 13mega zlatem placený nájem za hostovování toho železa v cloud centru (včetně poplatků za konektivitu) nebo pozlacený programátor, který bude vymýšlet něco, co před nim už dávno mají hotové na wikimedia nebo rajce.net.**

Je opravdu nutné v době, kdy sport a kultura se doslova navzájem fackují o každou korunu, dráždit nás takovýmto zbytečným projektem?

Farma Struhy – bio mléko
a ručně vyráběné potraviny od Kojetínů

„Člověk do toho musí být blázen a musí tím žít, jinak by to nemohl dělat." **Většina z nás denně konzumuje mléčné výrobky, aniž by víc přemýšlela o jejich původu. Ale vidět rodinnou bio farmu na vlastní oči je opravdu zážitek. Člověk odchází s pocitem, že pochopil, proč tyhle poctivé a ručně vyráběné potraviny chutnají jinak.**

V zapadlé vesničce Struhy za Vlastcem, kde se krajina pomalu svažuje k vltavskému údolí, na člověka dýchne pravý venkov. Pasoucí se krávy a jalovice, ovce, prasátka, husy, králíci, morčata a kdoví co ještě, kamkoli oko pohlédne. Dvoru kraluje dynastie kočičích krásek a krasavců. Tedy to si nejspíš myslí kočky. Ve skutečnosti na farmě už osmým rokem velí rodina Kojetínů – manželé Jindřiška a Aleš se svými syny Tomášem a Lukášem.

Kojetínovi patří k těm, kteří začínali od nuly, jen se svými ideály o poctivém „nesocialistickém" hospodaření v souladu s přírodou, s láskou ke zvířatům a obrovským odhodláním dřít a nevzdat to. A daří se jim. Postupně rozšiřují chov i polnosti, úvěry na investice už budou brzy splacené. Z produkce mléka přešli před dvěma lety na vlastní výrobu mléčných produktů v bio kvalitě. Na jejich vynikajícím mléku, jogurtech, sýrech a tvarozích si dnes pochutnávají zákazníci nejen v regionu, ale i v Praze a v Brně, kam sami zavážejí.

Farma Struhy patří mezi tři největší producenty farmářských mléčných bio výrobků v republice. Cena je vysoká, farmě obětují veškerý čas, ale Kojetínovi nelitují. V jejich tváří se zrcadlí únava a vyčerpání, ale také šťastný úsměv a spokojenost, které dávají životu smysl. Každý člen rodiny má své úkoly a všechno musí šlapat jako dobře namazaný stroj. Spát chodí po půlnoci, vstávají o čtvrté. Na otázku, jestli vůbec existuje dovolená, odpovídají: „Ale jo, vloni jsme od dětí dostali třídenní pobyt v termálech. Jenže tam jsme to skoro celé prospali a už jsme se zase těšili domů."

Proč jste se rozhodli založit vlastní farmu? Máte kořeny na venkově?
Já pocházím z Písku a moje žena ze Záhoří. Oba máme zemědělskou školu, ale manželka pracovala jako pošťačka, já jsem měl malířskou firmu a dělal jsem leccos. Nikdy jsme nehospodařili, ale odjakživa jsme byli chovatelé. Pak jsme koupili domek a na zahradě jsme plánovali uskutečnit svoje chovatelské plány. Ale půl hektaru nám bylo brzy málo a začali jsme se ohlížet po něčem větším. Náhodou jsme objevili, že se tahle farma prodává. Původně to byl družstevní kravín a farmář, který ho přebudoval a začal hospodařit, skončil v konkurzu.

Jaké ty začátky byly?
Když jsme začínali, nikdo nám neporadil, všechno jsme si museli zjistit sami. Byly tady čtyři krávy a jeden starý traktor. První dva roky jsme tady byli v nájmu, než nám banka dala úvěr a prodali jsme předchozí dům. Pak jsme koupili farmu a začali s rekonstrukcí, nakoupili jsme stroje. Máme 30 hektarů pastvin a 30 hektarů orné půdy, kde pěstujeme obilí a jetelotrávy na senáže. Postupně jsme rozšiřovali chov, máme několik plemen, ale po různých zkušenostech jsme se rozhodli pro plemeno Brown Swiss. Teď máme kolem 45 dojnic a jalovice, celkem asi 80 kusů.

Vaši synové se chtěli zapojit do chodu farmy? Vydrželo jim to?
Vydrželo a drží. Řekl bych, že je to čím dál tím lepší. Starší syn si udělal střední veterinární školu, byl zaměstnaný a jezdil po světě, ale teď se vrací na farmu. Mladší syn si udělal zemědělku a má na starost péči o dobytek a pole.

Aleš Kojetín u svého stáda: „Po různých zkušenostech jsme se rozhodli pro plemeno Brown Swiss."

Produkujete biomléko, co to znamená?
Mléko je certifikované. Hospodaříme ekologicky, krávy se pasou na louce, hnojíme jenom hnojem a močůvkou, je to uzavřený koloběh. Nesmí se použít žádné chemické prostředky, přidávat žádné cizí látky. Co si vyrobím, to zpracuju. Ráno po dojení kravám otevřeme bránu a samy si jdou na pastvu, večer samy přijdou na večerní dojení.

Proč jste se časem rozhodli začít vyrábět vlastní produkty?
První roky jsme jenom produkovali mléko, pro které si jezdila mlékárna. Bylo by to ideální, měli jsme se jako o dovolené ve srovnání s dneškem. Ale cena mléka tak kolísá, že to nejde ustát. Jeden rok dostanete třeba dvanáct korun za litr, a další rok jen pět, což určuje mlékárna v závislosti na světovém trhu, poptávce a dalších faktorech. Proto jsme se rozhodli, že musíme mléko sami zpracovat a prodávat hotové produkty. Ale do pořízení a provozu mlékárny jsme museli vložit obrovské částky a v dnešní době si nejsem jistý, jestli se to úplně vyplatí. Nikdo z nás nemá podnikatelského ducha ani není ekonom. Umíme si selským rozumem spočítat, že to jakž takž vychází, ale je to fakt náročné. Děláme i 18 hodin denně, každý den od čtyř do devíti, manželka často zůstává v mlékárně do jedné v noci. Neustálá práce a pořád nevidíte konec. Ale věříme, že se to brzy zlepší. Chtěli bychom koupit a pronajmout si další pozemky, rozšířit chov, tím bychom měli více mléka a zjednodušila by se nám výroba.

Dokončení na str.16

Farma Struhy
– bio mléko a ručně vyráběné potraviny

Dokončení ze str.15

Můžete si dovolit zaměstnance?
Dvě šikovná děvčata pracují s manželkou v mlékárně. Manželka ještě sama ráno i večer dojí. Farmu zvládáme, ale je to tak náročné, že bychom stejně aspoň dva další lidi potřebovali. Potřebovali bychom někoho na rozvoz zboží a na administrativu. Zatím to dělám sám, šest dnů v týdnu a najezdím osm tisíc kilometrů měsíčně. K tomu píšu faktury, objednávky, komunikuji se zákazníky, všechno si připravuji do bedýnek k rozvozu. Je to mazec, ale musíme počkat, až splatíme úvěry, pak snad někoho přijmeme.

Kolik mléka zpracujete a kam dodáváte výrobky?
Denně zpracujeme v průměru 500 litrů mléka, ale i kdybychom měli dvakrát tolik mléka, tak ho dokážeme zpracovat a prodat. Poslední suché roky se projevují i v dojivosti krav. Naše původní představa byla, že bychom 30 procent produkce mohli prodat přímo tady na farmě. Ale nefunguje to, asi jsme moc zastrčení. Bohužel se nám zatím moc nedaří v Písku ani v jihočeském regionu, farem je tu dost a naše ceny připadají zákazníkům vysoké. My to ale nedokážeme za nižší cenu vyrobit. V tom malém objemu máme vysoké náklady.

Jaký je tedy váš trh?
Většinu výrobků vozíme do Prahy a do Brna, tam jsou vyšší ceny přijatelné. Zákazníci tam přemýšlejí úplně jinak a zájem neustále roste. Nové poptávky už musíme odmítat. Měli jsme štěstí, že jsme se hned ze začátku chytili u internetových prodejců potravin, tam jde polovina naší produkce. Dodáváme také pro školy, školky, velké firemní vývařovny, zmrzlináře i farmářské prodejny. Všichni koukají na cenu, ale kdo chce vařit z opravdu poctivých surovin, najde si je. Bio výrobců, kteří dokáží dodávat větší objem zboží, není v republice moc.

„Denně zpracujeme v průměru 500 litrů mléka...“

Mají farmáři dostatečnou podporu státu?
Dostáváme běžné dotace, část jde od státu, část z EU. Kdybychom ale chtěli žádat o dotaci na investice, musíme ji nejdřív předfinancovat a výsledek se dozvíme někdy až za rok. Myslím si, že by dotace neměly být vůbec, ale trh by měl vypadat jinak. Často jsme navštěvovali farmy v Německu, tam sedlák prodá přímo ve dvoře bílý jogurt za tři eura, zákazníci si tam za kvalitu rádi zaplatí. My za něj máme 15 korun.

V čem jsou vaše potraviny jiné?
Děláme to poctivě, možná až moc. Z ničeho nesbíráme smetanu, ta zůstává ve výrobcích a chuť je úplně jiná. Vyrábíme superpotraviny nejvyšší možné kvality. Všechno je původní a neošizené, jako byste si to dělali doma. Všechno se dělá jednoduše, ručně a poctivě, bez přídavků.

Co vás žene dál, že vydržíte to závratné tempo?
Splátky? *(smích)* Ne, splátky určitě ne. Děláme to, co nás baví a co jsme vždycky chtěli dělat. Tím člověk opravdu musí žít. Naším snem bylo mít pár krav a mléko rozprodat lidem ve vsi, jak jsme to viděli na farmách v Německu. Kolísání ceny mléka nás donutilo založit mlékárnu, i když jsme si vůbec neuměli představit, do čeho jdeme. Ale věříme, že to má smysl. Starší syn už má také syna a přejeme si, aby farma zůstala stejná nebo ještě lepší i pro další generace. Snad se naši zákazníci časem naučí si pro naše výrobky přijet k nám, otevřeno máme denně od 9 do 17 hodin. V Písku si je mohou koupit v Mojí Lhotě.

Partnerem série rozhovorů s jihočeskými farmáři je Moje Lhota, písecký farmářský obchod, který podporuje prodej lokálních produktů v našem regionu. Výrobky z farmy Struhy najdete v obchodě Moje Lhota (Žižkova třída 10) nebo na internetu: www.mojelhota.cz.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ
Foto archiv farmy

Orlice Anička čeká na svobodu

Na přelomu července a srpna přivezli ze Záchranné stanice Aves Kladno do Makova letošní odrostlé mládě orla mořského. V současné době tam nemají tak velkou voliéru, a tak se orlice rozlétává a učí lovit ryby na Makově. Při své váze pět kilogramů a rozpětí křídel téměř tři metry je to opravdu majestátný dravec. Po vypuštění ji budou ochranáři sledovat pomocí vysílačky.

Text a foto LIBOR ŠEJNA
vedoucí stanice Makov

Akce pro diabetiky

Svaz diabetiků – pobočný spolek Písek zve všechny své členy a příznivce na akce, které pořádá v září 2017.

Od 13. září začínáme s cvičením jógy a to od 8.30 do 10.00 h v tělocvičně domova důchodců na nábřeží (účastníci obdrží permanentku, poplatek 150 Kč)

13. září pojedeme plavat do oblíbeného bazénu v Horažďovicích. Odjezd v 17 hodin od nemocnice, návrat přibližně ve 21 hodin.

28. září pořádáme zájezd do Třeboně, zajištěna návštěva zámku, prohlídka hrobky a pak prohlídka Třeboně. Vstupenky jsou hrazeny v ceně zájezdu.

Veškeré bližší informace a přihlášky na akce zájemcům sdělíme v naší kanceláři v Jablonského ulici č. 395 (vchod od řeky), kousek od modré lávky. Máme otevřeno každé pondělí od 14 do 16 h. Těšíme se na vaši návštěvu a účast na našich akcích.

TOMÁŠ JIŘÍ, předseda

Tomáš Garrigue Masaryk a město Písek

Dne 14. září 2017 uplyne 80 let od úmrtí Tomáše Garrigua Masaryka, obnovitele samostatnosti českého státu a zakladatele Československé republiky. Přibližme si zde jeho vztah k městu Písku a k našemu regionu.

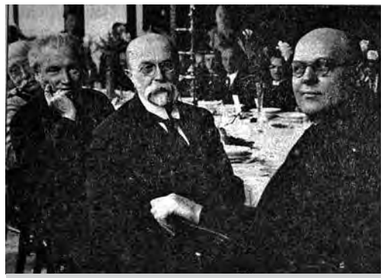
Tomáš Garrigue Masaryk na obědě v hotelu Dvořáček v roce 1920. Foto archiv Prácheňského muzea

Do obecného povědomí obyvatel města Písku se T. G. Masaryk dostal nejspíše až roku 1886, tedy čtyři roky poté, co z Vídně přišel vyučovat na filozofickou fakultu pražské univerzity, rozdělené nedlouho předtím na českou a německou část. Propuknuvší boj o Rukopisy, tedy veřejná diskuse vzniklá poté, co šestatřicetiletý Masaryk a jeho univerzitní kolegové, historik Jaroslav Goll a jazykovědec Jan Gebauer, zpochybnili se vší autoritou pravost údajných českých středověkých památek, Zelenohorského a Královédvorského rukopisu, nemohla uniknout pozornosti písecких vlastenců, pro něž byla taková troufalost nepochopitelná. Situaci vystihuje rozpačitá věta z článku písecké celebrity Vojtěcha Vlastimila Janoty, pedagoga a novináře, s názvem „Historie – kořen národa“, uveřejněného 17. dubna 1886 v týdeníku Otavan: *„Znajíce z prací vědeckých pány profesory Gebauera a Masaryka, myslíme, že oni jen kvůli dovršení důkladnosti svého studia chtějí vyslechnouti všeliké obrany našeho klenotu staročeského básnictví, aby pak sami v čelo obránců postaviti se mohli.“*

Celá situace se záhy kontaminovala uveřejněným provokativním tvrzením publicisty Huberta Gordona Schauera o nesamozřejmosti existence českého národa a jeho položením řečnické otázky, zda by nebylo lépe přimknout se k německé kultuře; výrok byl veřejným míněním přiřknut Masarykovi, který už požíval dostatečné pověsti rebela. Do boje proti údajným kosmopolitním nepřátelům vlasti se svými verši (*„vás věru nezrodila matka česká, leč nestvůrná, zlo sálající saň, jež nad hlavou nám perutěmi tleská a věčně žádá české krve daň“*) zapojil jiný písecký výtečník Adolf Heyduk, v městě již čtvrt století aklimatizovaný a vážený, což také neuniklo pozornosti dalších obyvatel, přinejmenším těch, kteří četli noviny a podíleli se na vlasteneckých aktivitách. Krátce řečeno: jméno Masaryk nebylo v období následujícím po letech 1886-1887 v Písku skloňováno v příliš lichotivých souvislostech.

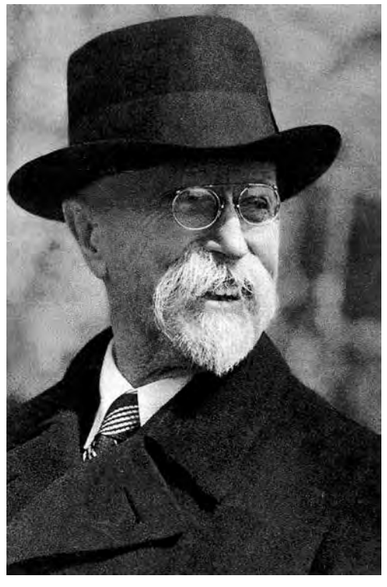

Je proto poměrně překvapivé, že právě Písek (a přilehlá část Prácheňska) byl o pět let později jevištěm Masarykova vykročení z akademického prostředí do politického života. S přáteli „realisty“ (Karel Kramář, Josef Kaizl) vyjednával Masaryk před volbami do Říšské rady (vídeňské poslanecké sněmovny parlamentu rakouské části rakousko-uherského soustátí) o volební spolupráci se staročechy, v jejichž čele stál František Ladislav Rieger (pět let předtím řečnil v Písku při odhalení pomníku svého tchána Františka Palackého). Strana připadala realistům poněkud noblesnější než hluční mladočeši, leč námluvy skončily neúspěchem a nezbylo než zvolit protivnický tábor, což se ukázalo šťastnou sázkou: staročeši přišli o všechny venkovské mandáty ve sněmovně a z mandátů městských obhájili jen Táborsko. Masaryk a oba jeho jmenovaní přátelé, jimž mladočeši poskytli podporu, se tak stali vídeňskými poslanci – a Masaryk právě v Písku.

Jak si zde ve volbách vedl? Kandidoval za píseckou městskou skupinu (Písek, Strakonice, Domažlice, Klatovy, Sušice, Volyně, Horažďovice) a za staročechy byl jeho protikandidátem stávající poslanec Augustin Steidl, oblíbený lékař a dlouholetý starosta Domažlic. První prokazatelná návštěva T. G. Masaryka v Písku proběhla 15. února 1891, kdy zde přednesl předvolební projev. Po klidném začátku předvolební kampaně sáhli staročeši ke zbrani, jež se sama nabízela – po zásobě argumentů z nedávného rukopisného boje. Na 25. února 1891 byl do Písku pozván staročech a přední obhájce pravosti Rukopisů, Masarykův kolega z filozofické fakulty Jan Kvíčala. Masaryk, když byl o tom zpraven, mu narychlo přijel do Písku oponovat, a schůzi, uspořádanou ve velké síni písecké radnice, opouštěl jako vítěz debaty.

K hlasování došlo na počátku března a v Písku samotném získal Masaryk 328, Steidl 261 hlasů. Dosavadní poslanec získal mírnou převahu v domovských Domažlicích a v nedalekých Klatovech, zatímco jinde uspěl Masaryk ještě výrazněji než v Písku, třeba v Sušici drtivým poměrem hlasů 230:66. Jeho vztah k našemu kraji se ještě umocnil 19. prosince téhož roku, když byl navíc za strakonicko–vodňanskou skupinu venkovských obcí zvolen poslancem Českého zemského sněmu v Praze (Strakonicko bylo samozřejmě součástí historického Prácheňska s metropolí v Písku, soudní okres Vodňany tvořil jižní část politického okresu Písek). Čteme-li záznamy následujících Masarykových politických vystoupení, především ve vídeňské sněmovně, nacházíme jako dominantní témata otázky sociální a kulturní: reforma školství, zřízení druhé české univerzity, postavení dělnické třídy; nevyhýbal se však ani problematice celorakouské či zahraničněpolitické.

Jeho politickým angažmá pochopitelně trpěla činnost vědecká a pedagogická – a tak se Masaryk 25. září 1893 vídeňského i pražského mandátu vzdal, aby se mohl v klidu zamýšlet nad otázkami současného i budoucího osudu českého národa. Výsledkem se stala série knih zásadního významu, vydaných v rychlém sledu v posledním pětiletí devatenáctého století (Česká otázka, Naše nynější krize, Otázka sociální, Jan Hus, Karel Havlíček). Tam Masaryk vytyčil program, který pak o dvě dekády později realizoval v podobě národněosvobozenecké revoluce.

Mezitím však, aby došla naplnění výstižná slova Karla Havlíčka Borovského (*„Tak to chodí u nás v Čechách – každou chvíli jinak: dneska tě ctí za svatého, zejtra už jsi sviňák!“*), bylo Masarykovi v Písku opět nadáváno. Ve dnech 25. října až 14. listopadu 1900 se u Krajského soudu v Písku konal obnovený Hilsnerův proces, v němž byl židovský mladík z Polné Leopold Hilsner obviněn z vraždy Anežky Hrůzové a již o rok dříve v Kutné Hoře odsouzen k trestu smrti.

Masaryk se hlasitě ozval především proti středověké pověře, obviňující Židy z rituálních vražd křesťanských panen, a stal se terčem nenávistné kampaně „vlastenců“, hraničící s fyzickým ohrožením jeho samotného i jeho rodiny. Univerzitní studenti, kteří mu předtím aplaudovali, jeho přednášky bojkotovali. Jeho popularita v Písku se opět překlopila do nejnižší polohy.

Dokončení na str.18

Tomáš Garrigue Masaryk a město Písek

Dokončení ze str.17

„Zcela mimoděk stalo se město naše závěrečným dějištěm tragedie Polenské a Písek stává se tak ve světě proslulý,“ liboval si 27. října 1900 týdeník Otavan. V týmu Hilsnerových obhájců byli příbuzní Písečáka, tehdy šestnáctiletého chlapce a budoucího básníka Richarda Weinera, zatímco zájmy rodiny zavražděné dívky zastupoval pražský právník Karel Baxa (později, již jako prezident, musel Masaryk překousnout Baxovu neotřesitelnou pozici pražského primátora a nesčíslněkrát si s ním podat ruku). A v Písku si Hilsner věru nepolepšil: připočetli mu neobjasněnou vraždu další dívky, Marie Klímové, a dopadl jako předtím (trest byl císařem zmírněn na doživotí). Výrok dvanáctičlenné poroty, složený z počestných občanů z Písecka (z Písku samotného však nebyl nikdo z nich), byl jednomyslný.

Když se o sedm let později Masaryk rozhodl opět vstoupit do politiky, kandidoval do Říšské rady na vzdáleném Valašsku (jako nezávislý na kandidátní listině sociální demokracie). A tak nikoliv „písecká“, ale „valašská“ poslanecká imunita umožnila Masarykovi roku 1915 odchod do exilu a zahájila velký a dobrodružný příběh prvního československého zahraničního odboje (padesát tisíc českých legionářů, kteří na svém sněmu poctili Masaryka vůdcovským titulem „diktátor“, ovládalo a jako vlastní stát spravovalo jeden čas v evropském východním Rusku a na Sibiři území o rozloze několika milionů km^2).

Navazující období sedmnáctiletého Masarykova prezidentského úřadu je již jinou kapitolou, i když je třeba uvést, že v jejích prvních letech se uskutečnily poslední dvě Masarykovy návštěvy v Písku. K první došlo 5. června 1920, kdy Masaryk (s reprezentativním doprovodem včetně několika ministrů) přijel poblahopřát Adolfu Heydukovi k pětaosmdesátinám. Verše, jimiž stařičký básník kdysi Masarykovi spílal, byly pohřbeny v minulosti – ostatně prezident se snažil o konsenzus nejen s onačejšími někdejšími protivníky, ale i s nepozemskými českými patrony katolickými i husitskými. Po posezení u Heydukových v Tyršově ulici a po obědě v hotelu Dvořáček odjela delegace zpět do Prahy. Naposledy se Masaryk v Písku zastavil 7. června 1924 při cestě do Českých Budějovic.

Masarykovým jménem je v Písku označena jedna ze základních škol, jeho bronzový medailon je součástí pomníku legionářům na Mírovém náměstí. Vzhledem k tomu, že Masarykův vztah k Písku nebyl nikterak náhodný, je to asi trochu málo, ale na tom nezáleží. Jde o to, aby jeho odkaz nebyl zapomenut, a je pouze následkem územních a populačních parametrů naší země, že Masarykovo jméno dostatečně nerezonuje ve světových dějinách po boku Winstona Churchilla a dalších velikánů dvacátého století.

Ve stáří dostal prezident otázku, zda je šťastným člověkem, a odpověděl: *Znamená-li to život naplněný vnitřním vývojem a událostmi, pak asi ano.* Dovolím si zde skončit konstatováním, že málokterému člověku bylo právě toto dopřáno měrou tak vrchovatou.

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ
Autor je historik

T. G. Masaryk na krátké návštěvě v Písku 7. 6. 1924. Foto archiv Prácheňského muzea

INZERCE

Aktivní přispěvatelku jsme si opravdu nevymysleli

Přihodila se nám v redakci Píseckého světa letos zvláštní věc. Na našem webu, který je jak známo po jednoduché základní registraci přístupný všem zájemcům o psaní příspěvků, se začala velmi aktivně projevovat a k věcem veřejným vyslovovat autorka, kterou jsme do té doby neznali. Zaregistrovala se pod jménem MICHAELA ŠŤASTNÁ a ve svém představení směrem k redakci uvedla, že bydlí v Písku od roku 1984 a snaží se zajímat o to, kde žije. Poskytla nám funkčí e-mailovou adresu a sdělila, že není členkou žádné politické strany ani spolku a aktivně se nespojuje s veřejným životem.

Spektrum témat, o kterých psala, se postupně rozšiřovalo a začala využívat i další možnosti, které náš komunitní web poskytuje, kupříkladu pokládání dotazů přímo adresně členům zastupitelstva a vedení města. Její preciznost ve zkoumání schválených dokumentů, zápisů i podkladových materiálů pro jednání orgánů města a všech dalších zdrojů, jež lze dnes na internetu dohledat, se ukázala být velmi neobvyklá – a není tedy divu, že si jí začali mnozí všímat. A nás v redakci pobavilo, když dokonce z několika stran nezávisle na sobě k nám dorazilo podezření, že žádná taková osoba ve skutečnosti neexistuje, že jsme si ji vymysleli a jejím jménem zveřejňujeme naše vlastní texty.

Dohodli jsme se proto, že se s dotyčnou dámou seznámíme blíže a že ji představíme čtenářům – a rozhodli jsme se k tomu na redakční poradě ještě předtím, než na webu došlo k bouřlivým diskusím pod některými jejími články, kde se někteří známí přispěvatelé neostýchali napadat autorku poněkud nekorektně, a dokonce „demokraticky“ vyzývat redakci, aby její profil vymazala (!). V této situaci jsme zaváhali, zda bude skutečně ochotná našim čtenářům něco víc o sobě samé sdělit. Ponechali jsme rozhodnutí na ní – ale potěšilo nás, že se nenechala ani znechutit, ani odradit. A tak vám můžeme představit paní Michaelu Šťastnou, která dnes žije na sídlišti Jih.

Na Píseckém světě jste aktivní od letošního dubna – co bylo impulsem?
Začalo to, když jsem se dozvěděla o plánu na parkoviště na Jihu. Začala jsem se pídit, kdo, kde a proč – a dostávala jsem se postupně díky internetu k mnoha zajímavým informacím, o kterých jsem si začala myslet, že by o nich měli lidi vědět... Takových „zajímavých“ věcí se ve veřejných dokumentech a záznamech najde docela dost a málokdo má čas je studovat a porovnávat.

Začala jste se o věci veřejné zajímat až nyní?
No, to vůbec ne, já jsem byla takzvaně občansky aktivní už dříve, ale bylo to vždycky tak nějak „z donucení“, když mi připadalo, že se děje něco nesprávného – to byla například kauza zbytečně ničených hnízd vlaštovek v hřebčinci, která se dostala až do televizní reportáže... Mrzí mne, že příliš lidí se o věci kolem sebe nezajímá. Je pravda, že je na to potřeba hodně času.

Michaela Šťastná se od mládí věnovala aktivně jezdectví a všemu kolem koní.

Jak vnímáte kritiku, která se na vás snesla v diskusích?
Překvapilo mne to, ta hysterie, ale rozhodně mě to neodradí. Každopádně vytrvám – když si o nějakém plánu myslím, že je to nesmysl, tak se to snažím dokázat a nevzdávám se. Ať se zajímají o témata, ne o to, jak vypadám. Nicméně všem můžu vzkázat, že jsem normální, existující ženská, která se o veřejné kauzy a o ty, kteří jsou zrovna u kormidla města, bude zajímat dál, ať už je to komukoliv sebevíc nepříjemné nebo nepochopitelné. Nehodlám nikam kandidovat, ale chci v tomhle městě žít, mám to tu ráda.

ZDENKA JELENOVÁ

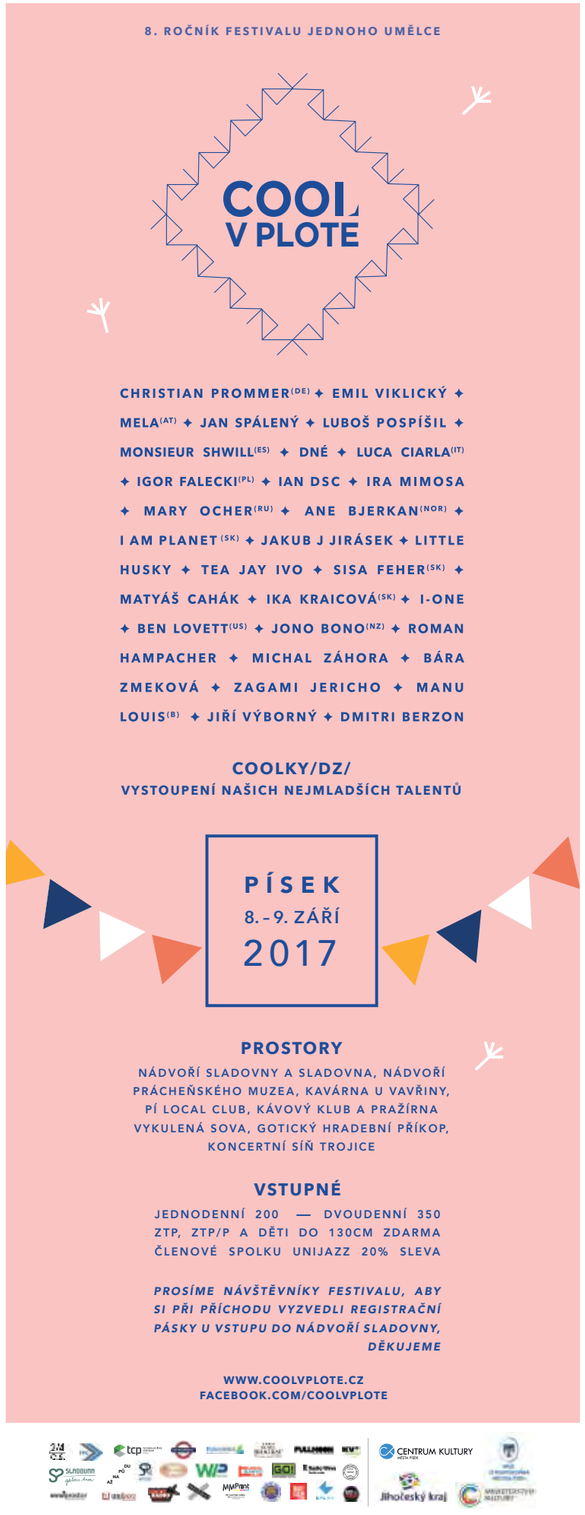

NATURAL
JÍDELNA A PRODEJNA ZDRAVÉ STRAVY

Milí zákazníci,
na těchto stránkách vás pravidelně informujeme o aktuální akční nabídce prodejny Natural v Písku. Na měsíc září jsme pro vaše vaření připravili celou řadu skvělých potravin za výhodné ceny a nově také přicházíme s nabídkou odborného poradenství pro zdravou výživu a životní styl. Vaše dotazy rádi zodpovíme přímo na naší prodejně. K dispozici je vám také náš e-shop na www.naturalpisek.cz

Jitka Pavlátová, Natural Písek

AKCE NA ZÁŘÍ 2017

Přípravek na mytí nádobí ECOVER
S heřmánkem a klementinkou. **Balení 500 ml**
PŮVODNÍ CENA ~~96,- Kč~~
AKČNÍ CENA **73,- Kč**

Pohanková polévka BIOLONIE
Sypká směs na přípravu polévky. **Balení 136 g**
PŮVODNÍ CENA ~~40,- Kč~~
AKČNÍ CENA **31,- Kč**

Kuskus COUNTRYLIFE
Lehký a vždy ochotný přijmout nové chutě a vůně. **Balení 500 g**
PŮVODNÍ CENA ~~44,- Kč~~
AKČNÍ CENA **35,- Kč**

UME ocet COUNTRYLIFE
Pikantní, slaný a kyselý zároveň. **Balení 500 ml**
PŮVODNÍ CENA ~~77,- Kč~~
AKČNÍ CENA **59,- Kč**

Datlový sirup COUNTRYLIFE
Panenský, sladký a výživný. **Balení 250 ml**
PŮVODNÍ CENA ~~68,- Kč~~
AKČNÍ CENA **53,- Kč**

Rozinky sultánky COUNTRYLIFE
Žádná vánočka, štrúdl ani koláče se bez nich neobejdou. **Balení 100 g**
PŮVODNÍ CENA ~~27,- Kč~~
AKČNÍ CENA **21,- Kč**

Žitné vločky COUNTRYLIFE
Protiváha k pšenici a osvěžení v kuchyni. **Balení 250 g**
PŮVODNÍ CENA ~~16,- Kč~~
AKČNÍ CENA **12,- Kč**

Celerová šťáva BIO
100 % zeleninová šťáva kysaná. **Balení 750 ml**
PŮVODNÍ CENA ~~90,- Kč~~
AKČNÍ CENA **70,- Kč**

Vegi steak VETO
Kukuřízek pro grilování bez masa. **Balení 150 g**
PŮVODNÍ CENA ~~44,- Kč~~
AKČNÍ CENA **34,- Kč**

Fazole mungo COUNTRYLIFE
Nejmenší fazole pro teplou i studenou kuchyni. **Balení 500 g**
PŮVODNÍ CENA ~~70,- Kč~~
AKČNÍ CENA **59,- Kč**

Nově jsme pro Vás připravili **odborné poradenství** v oblasti zdravé výživy a životního stylu.

slovo NEJDE pro nás NEEXISTUJE, tak přestaňte HUBNOUT a ZHUBNĚTE!

Vstupní konzultace (90 min) zahrnuje:
- kompletní diagnostiku vašeho zdravotního stavu
- změření hodnot vašeho těla (tuk, svalová hmota, BMI a další)
- strategii jak řešit vaši situaci

Dále pro Vás můžeme připravit
- jídelníček na míru
- krabičkovou dietu
- konzultaci na prodejně včetně nákupu se slevou
- poradce pro výživu na telefonu v případě vašich potíží

KRABIČKOVÁ DIETA:
- zahrnuje 5 porcí jídel denně
- dovoz až k vám domů
- zdravé jídlo vhodné k hubnutí připravené z kvalitních základních potravin
- vyvážený poměr makroživin a mikroživin pro zdravý životní styl

V průběhu programu SLEVA NA PRODEJNĚ 10%

NATURAL zdravá strava
www.naturalpisek.cz

V případě vašeho zájmu volejte naši výživovou poradkyni
Bc. Marii Pexídrovou, DiS. tel.: 733 796 401
tel. 773 618 188, 382 213 435 www.naturalpisek.cz

CENTRUM KULTURY
MĚSTA PÍSEK

Předprodej on-line, na pokladně Kulturního domu v pracovní dny 8:00–16:00, nebo v nově zřízené pokladně v Divadle Fráni Šrámka v pracovní dny 9:00–14:00
382 734 711 | pisek@centrumkultury.cz | fb/centrumkulturymestapisek

GALERIE PORTYČ
5. září – 3. října

KONCERTNÍ SÍŇ TROJICE
6. září

KULTURNÍ DŮM
14. září

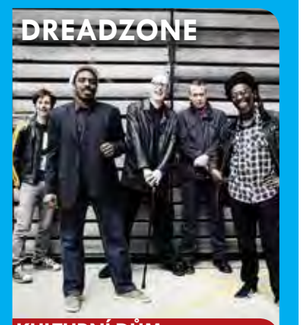

KULTURNÍ DŮM
14. října

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
18. září

KONCERTNÍ SÍŇ TROJICE
24. září

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
10. října

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
26. října

KINO PORTYČ
13. září

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
2. listopadu

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
28. listopadu

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
8. listopadu

KULTURNÍ DŮM
20. listopadu

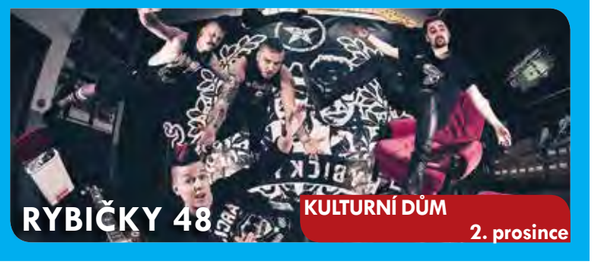

KULTURNÍ DŮM
2. prosince

www.centrumkultury.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA

aneb: NESEĎTE DOMA!

Co se děje v ZÁŘÍ v Písku a okolí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních a společenských akcí různého typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá... Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům – stačí včas zaslat redakci informace, případně plakát či jiné materiály.

Okamžiky uplynulých let, Prácheňské muzeum 9.9.–1.10. Foto Petr Sirotek.

Letní parna jsou za námi, pestrý podzim začíná nabízet svá lákadla – jak kulturní, tak sportovní akce pro všechny věkové kategorie si můžete dohledat v našem kalendáři. Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm pořádně vyznačit akce, o které nechtete přijít. Aktuální informace a upozornění na případné změny najdete na www.piseckysvet.cz a na naší facebookové stránce. Dovolíme si zdůraznit například takové stálice jako festivaly COOL V PLOTĚ a NEOBYČEJNÝ FESTIVAL LOUTKOVÝCH DIVADEL, které můžete navštívit 8. – 9. září, nebo o týden později DEN S LESY MĚSTA PÍSKU.

FAUNA A FLORA NA KARTÁCH
aneb Hrací karty jak je neznáte
Prácheňské muzeum, do 3. 9.

JIŘÍ SRNKA – 110. VÝROČÍ NAROZENÍ
Městská knihovna, do 15. 9.
Výstava o životě a díle píseckého rodáka a hudebního skladatele filmové hudby.

HELENA PETŘINOVÁ, JANA HŮLOVÁ A MILAN BURŠA
Galerie Portyč, 5. 9. – 3. 10.
Společná výstava plná obrázků, maleb a keramiky bude zahájena vernisáží v úterý 5. září v 17 hodin.

FOKUS
Městská knihovna, 18. – 30. 9.
Výstava rukodělných prací a výtvarných děl klientů sociálně-terapeutické dílny Fokus a sociálního podniku Madlenka Písek.

OKAMŽIKY UPLYNULÝCH LET / fotografie Petra Sirotka
Prácheňské muzeum, 9. 9. – 1. 10.
Uspořádáno ve spolupráci s Leica Gallery Prague, o.p.s. Vernisáž 8. 9. v 17 hod.

PETR HILSKÝ / PASTELY – Písek aneb na cestě z Břevnova
Prácheňské muzeum, do 30. 9.

BRÁNA DO NEBES
Prácheňské muzeum, 7. 9. – 1. 10.
Železobetonový obloukový most v Podolsku 1938 – 1943.
Komentovaná prohlídka výstavou s etnografem muzea Mgr. J. Koubou v úterý 12. a 19. 9. od 16 hod. Komentovaná prohlídka s Mgr. J. Kotalíkem zaměřená na obsah nálezu z období stěhování řetězového mostu z Podolí. Výjimečně doplněno ukázkou unikátní daguerrotypie s portrétem fotografa M. V. Lobethala.

PETR STANĚK – SYMETRIE A SYMETRIE, kovové plastiky
Prácheňské muzeum, 6. 9. – otevřeno od 16 hod / zahájení v 17 hod.
Výstava jednoho dne.

MARTA JIRKŮ A VLASTA JIRKŮ VONDRÁČKOVÁ – GOBELÍNY
Sladovna, do 3. 9.
Výstava gobelínů Marty Jirků a Vlasty Jirků Vondráčkové v Malé galerii Sladovny. Vernisáž se koná v úterý 1. srpna v 17 hod. v Malé galerii Sladovny.

MINIGOLF (ZAHRAJ SI MINI, TYGŘE)
Sladovna, do 3. 9.
Dávejte si pozor na přelety golfových míčků. Ve vysokých trámech Sladovny totiž řádila desítka výtvarníků, která v nich vytvořila unikátní desetijamkové minigolfové hřiště.

VLADIMÍR FUKA - MALÝ PRINC
Sladovna, do 3. 9.
Ještě předtím, než se na podzim otevřou brány nové stálé expozice ilustrace, budou Nízké trámy Sladovny patřit slavnému píseckému rodákovi Vladimíru Fukovi, který se do dějin zapsal jako ilustrátor, grafik, typograf, malíř, kreslíř či autor plastik a objektů.

#LABORATOŘ – LINIE
Sladovna, do 3. 9.
Naše #Laboratoř je místem, kde si děti vyzkoušejí věci, které nejsou běžné. Mohou být zdánlivě jednoduché, ale přemýšlení nad souvislostmi a vymýšlení proč a jak, zaměstná jejich kreativitu na plný úvazek. Letním tématem našeho bádání jsou linie. Laboratoř je otevřena každý den od 9 do 18 hod. s přestávkou 13 – 14 hod. Otevřeno každý den kromě pondělí od 9 do 17 hod. Vstupné je v rámci vstupenky do Sladovny.

LUBOŠ BENÁK – PODMOŘSKÝ SVĚT
Památník města Protivína, do 31. 10.
Autorské fotografie sportovního potápěče a fotografa.

MRAVENIŠTĚ
Sladovna, stálá expozice – od 3. 9. do 3. 10. přechodně uzavřena
Mraveniště je vůbec tím nejoblíbenějším projektem, který zde kdy byl. Už dvakrát si v něm děti nasazovaly tykadla a v útrobách rozlehlých tunelů, úkrytů a na spojovacích mostech si hrály na malá spolupracující stvoření.

Pátek 1. ZÁŘÍ

	Palackého sady	**SLAVNOSTI PIVA PÍSEK 2017**
18.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum, ČR/B/RU
20.30	Kino Portyč	Tulipánová horečka – GB/USA, titulky
20.30	Letní kino	Loganovi parťáci – USA, titulky

Sobota 2. ZÁŘÍ

	Palackého sady	**SLAVNOSTI PIVA PÍSEK 2017**
7.07	Hl.nádr. ČD	Volarsko – pěší výlet pořádá KČT Otava
14.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum – 3D
10.30	Velké nám.	KOČÍ ALGORIT STREETBALL CUP 2017 – 4. ročník
16.00	Kino Portyč	Temná věž – USA, titulky
17.00	Putim fara	Hvězdy pana Coquatrixe – příběh pařížské Olympie – franc. šanson
18.00	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK
19.30	Lázně Vráž	Písničky Osvobozeného divadla V+W+J
20.30	Kino Portyč	Tulipánová horečka – GB/USA, titulky
20.30	Letní kino	Filmové rozloučení s létem: Letíme – DE/B/N/L, dabing

Neděle 3. ZÁŘÍ

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba
14.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum, ČR/B/RU
16.00	Kino Portyč	Temná věž – USA, titulky
17.30	Korálkárna	Náramek vyrobený z korálků dvoudirkové pyramidy – workshop, Čechova 36
18.00	Kino Portyč	Tulipánová horečka – GB/USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK

Pondělí 4. ZÁŘÍ

14.00	Palackého sady	Den dětí s Ondřejem
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
17.30	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK
20.00	Kino Portyč	Tulipánová horečka – GB/USA, titulky

Úterý 5. ZÁŘÍ

17.00	Galerie Portyč	Helena Petřinová, Jana Hůlová a Milan Burša – vernisáž výstavy
17.30	Kino Portyč	Barry Seal: Nebeský gauner – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Roman Rauer – klavírní recitál
20.00	Kino Portyč	Zabiják a bodyguard – USA, titulky

Středa 6. ZÁŘÍ

17.00	PM	Petr Staněk – Symetrie a symetrie – kovové plastiky, výstava jednoho dne
17.30	MK	Promítáme i my: Na sever od slunce, 2012
17.30	Kino Portyč	Zabiják a bodyguard – USA, titulky
19.00	sv.Trojice	Frenchtouch – koncert
20.00	Kino Portyč	Barry Seal: Nebeský gauner – USA, titulky

Čtvrtek 7. ZÁŘÍ

10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Křižáček – ČR/SR/I – předst. pro seniory
15.00	DFŠ	Seniorské hrátky 2017 – propagační roadshow Senior Pointů
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.30	Kino Portyč	Annabelle 2: Zrození zla – USA, titulky
19.00	Vykulená sova	Kolektivní výstava – Pozdní sběr, malby kresby, grafiky
20.00	Kino Portyč	Dunkerk – NL/GB/USA/F, titulky

Pátek 8. ZÁŘÍ

COOL V PLOTĚ – osmý ročník mezinár. festivalu jednoho umělce, *www.coolvplote.cz*
NEOBYČEJNÝ FESTIVAL LOUTKOVÝCH DIVADEL *www.loutkovyfestivalpisek.cz*

9.00	KD	Burza dětského oblečení – do 16.30
17.00	PM	Okamžiky uplynulých let /Fotogalerie Petra Sirotka – vernisáž
17.30	Kino Portyč	Dunkerk – NL/GB/USA/F, titulky
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku
20.30	Kino Portyč	TO –USA, titulky

Sobota 9. ZÁŘÍ

COOL V PLOTĚ – osmý ročník mezinár. festivalu jednoho umělce, *www.coolvplote.cz*
NEOBYČEJNÝ FESTIVAL LOUTKOVÝCH DIVADEL *www.loutkovyfestivalpisek.cz*

9.30	sv.Trojice	Dny evropského dědictví – flétnové vystoupení V. a P. Holubových
10.00	Písecké hory	Závod v orientačním běhu – žebříček B Čechy
11.00/12.00	sv.Trojice	Dny evropského dědictví – taneční studio T–Dance – baletní etudy
14.00	Sladovna	Prohlídka nepřístupných částí Sladovny
14.00	Kino Portyč	Emoji ve filmu –USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Velká oříšková loupež 2; USA/CA/ROK,dab.
18.00	Kino Portyč	Terminátor 2: Den zúčtování; USA/F, tit., 3D
20.30	DPČ	Koncert pro Romana – vzpomínka na zvukaře a kamaráda
20.30	Kino Portyč	TO –USA, titulky

Neděle 10. ZÁŘÍ

7.07	Hl.nádr. ČD	Šumava - Stožec – pěší výlet pořádá KČT Otava
10.00	Centrum města	Písecké věže – 3. ročník orientačního běhu a chůze po věžích a vyhlídkách
10.00	KD	Jabloňová panna – Ochotnický soubor Copánek
14.00	Kino Portyč	Emoji ve filmu –USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Velká oříšková loupež 2; USA/CA/ROK,dab
17.30	Korálkárna	Sutaškování – vyrobíme naušnice – workshop, Čechova 36
18.00	Kino Portyč	TO –USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Terminátor 2: Den zúčtování; USA/F, tit., 3D

Pondělí 11. ZÁŘÍ

10.00	DFŠ-Senior Point	Vývoj práva – Jaroslav Háva
15.00	MK	Pohádková klubovna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.00	Kozlovna	Za němčinou do Kozlovny – německá konverzace zdarma
17.30	Kino Portyč	Loganovi parťáci – USA, titulky
20.00	Kino Portyč	TO –USA, titulky

Úterý 12. ZÁŘÍ

15.00	Seniorský dům	Heligonky ze Strakonic – pod vedením Václava Taliána
16.00	PM	Brána do nebes – obloukový most v Podolsku – koment. prohl. s J. Koubou
17.00	MK	Creative Café – Háčkujeme s Andělkou
17.30	Kino Portyč	Temná věž – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Fautores Flautae – flétnový soubor V. Holuba
20.00	Kino Portyč	Červená – ČR

Středa 13. ZÁŘÍ

15.00	KD	Informativní schůzka pro pořadatele maturitních plesů
17.30	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK
20.00	Kino Portyč	David Gilmour v Pompejích – GB, angl.

Čtvrtek 14. ZÁŘÍ

16.00	PM	Brána do nebes – oblouk. most v Podolsku – koment. prohlídka s J. Kotalíkem
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.00	PM	Představení knihy Jaroslavy Pixové – Osudy klapajících perliček – o šestnácti mlýnech regionu
17.30	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK
19.00	DFŠ	Princip náhody – Divadlo Ungelt Praha
19.30	KD	Folk & Country klub – Miroslav Paleček
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou
20.00	Kino Portyč	Který je ten pravý? – USA, titulky

Pátek 15. ZÁŘÍ

18.00	Kino Portyč	Nejsledovanější – ČR
20.00	DPČ	Vyvrhel Tour 2017 – benefiční koncert pro Lucku Sukovou
20.30	Kino Portyč	Americký zabiják – USA, titulky

Sobota 16. ZÁŘÍ

DEN S LESY MĚSTA PÍSKU A VÝPAL MILÍŘE
program po celý den, Lesovna, Flekačky 2641, Písek

8.26	Hl.nádr. ČD	Vycházka na Kbíl – pěší výlet pořádá KČT Otava
10.00	KD	Setkání nejstarších občanů se starostkou města
14.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum,ČR/B/RU,3D
15.00		**BĚH MEZI MOSTY**
16.00	Kino Portyč	Temná věž – USA, titulky
18.00	Kino Portyč	Americký zabiják – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Japonsko české hudební setkání
20.30	DPČ	Vladivojna za oponou – koncert s akustickou kapelou
20.30	Kino Portyč	Nejsledovanější – ČR

Neděle 17. ZÁŘÍ

7.32	Hl.nádr. ČD	Rukávečská obora – pěší výlet pořádá KČT Turista
14.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum; ČR/B/RU
16.00	sv.Trojice	Japonsko-české hudební matiné – Minori Nakaune, Mamoru Yabuki, Jiří Votýpka, Marcela Škabroudová
16.00	Kino Portyč	Nejsledovanější – ČR
18.00	Kino Portyč	Který je ten pravý? – USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Americký zabiják – USA, titulky

Pondělí 18. ZÁŘÍ

15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
16.00	MK	Přírodovědný klub – vede Hana Rambousová
16.00	KD	Informativní schůzka odboru školství a kultury o financování kultury a CR
17.30	Kino Portyč	Který je ten pravý? – USA, titulky
19.00	DFŠ	Dobrý proti Severáku; 3D Company Praha
20.00	Kino Portyč	Americký zabiják – USA, titulky

Úterý 19. ZÁŘÍ

16.00	PM	Brána do nebes – obloukový most v Podolsku – koment. prohl. s J. Koubou
17.00	Sladovna	Listování: Torey Hayden – Zvíře

Od soboty 16. září bude opět týden vznikat a dýmat milíř u Lesovny na Flekačkách.

17.30	MK	Rozloučení s létem – na skok do Provance s Petrem Hejnou
17.30	Kino Portyč	TO – USA, titulky
18.00	DPČ	Tajemství bosenských pyramid - beseda
19.00	Strom poznání	Mužský kruh
19.00	KD	Taneční
19.30	Lázně Vráž	Ledecká dudácká muzika
20.00	Kino Portyč	Víno nás spojuje – F, titulky

Středa 20. ZÁŘÍ

17.00	MK	Tomáš Garrigue Masaryk jako čtenář – přednáší O. K. Kolář
17.30	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/ SR/DK
19.00	KD	Taneční
20.00	Kino Portyč	Brazil – GB, titulky

Čtvrtek 21. ZÁŘÍ

10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Milovník po přechodu – USA, titulky, představení pro seniory
16.00	PM	Brána do nebes – oblouk. most v Podolsku – koment. prohlídka s J. Kotalíkem
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.00	MK	Čtenářský klub – nad zajímavými tituly
17.00	KD	Senior večer – hraje Trio Kothera
17.30	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing
19.00	DFŠ	Chvála bláznovství – Pantheon production Praha
19.30	Lázně Vráž	Afrika – národní parky Keni
20.00	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/ SR/DK

Pátek 22. ZÁŘÍ

18.00	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing, 3D
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.30	DPČ	Blanka Šrůmová, Jan Sahara a něžná noc – koncert
20.30	Kino Portyč	Kingsman: Zlatý kruh – USA, titulky, 3D

Sobota 23. ZÁŘÍ

10.00	Jízda městem	Oslavy 130. VÝROČÍ ZALOŽENÍ Klubu velocipedistů Písek, *www.velocipedistepisek.cz*
10.00	Sladovna	Vzpřímenost – Cesta mezi světlem a temnotou – kurz eurytmie
14.00	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Nejsledovanější – ČR
18.00	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/ SR/DK
20.30	Kino Portyč	Kingsman: Zlatý kruh – USA, titulky, 3D

Neděle 24. ZÁŘÍ

14.00	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Který je ten pravý? – USA, titulky
18.00	sv.Trojice	Koncert pro varhany a hoboj – Michaela Káčerková a Jan Adamus
18.00	Kino Portyč	Kingsman: Zlatý kruh – USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Barry Seal: Nebeský gauner – USA, titulky

Pondělí 25. ZÁŘÍ

8.30/10.00	DFŠ	Pohádka z budíku – Teátr Pavla Šmída Hosín
10.00	DFŠ-Senior Point	Radioaktivita – Zdeněk Prokopec
15.00	MK	Pohádková klubovna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	Barry Seal: Nebeský gauner – USA, titulky
19.00	KD	Taneční
20.00	Kino Portyč	Kingsman: Zlatý kruh – USA, titulky

Úterý 26. ZÁŘÍ

8.00	Husovo nám.	Mistr Jan Hus následníkům – znalostní soutěž pro mládež
9.00	Seniorský dům	Prstem po mapě – povídání o Praze – J. Pavlas
14.00	Seniorský dům	Václavská zábava – odpoledne s Pepou Kozákem
17.30	Kino Portyč	Který je ten pravý? – USA, titulky
18.30	Strom poznání	Poznám víc sám sebe
19.00	KD	Taneční
19.30	Lázně Vráž	Písecká čtyřka – Josefa Nováka
20.00	Kino Portyč	Sama – ČRg

Středa 27. ZÁŘÍ

10.00	DFŠ-Senior Point	Beseda – Jaroslav Háva
16.00	MK	Korálkování s Markétou
17.00	Kavárna PN	Obrazy Kateřiny Murové – vernisáž, čtení Zee Murové a koncert Jana Wdowyczyna
17.30	Kino Portyč	Sama – ČR
19.00	KD	Písecké nocturno II. Tango
20.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL

Čtvrtek 28. ZÁŘÍ

14.00	Kino Portyč	Velká oříšková loupež 2; USA/CA/ROK,dab
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
17.00	Sladovna	Otevřené pohybově-divadelní dílny pro mládež
17.30	Korálkárna	Rozkvetlé náušnice – workshop, Čechova 36
18.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SR
20.30	Kino Portyč	Amittyville: Probuzení – USA, titulky

Pátek 29. ZÁŘÍ

14.00	Kino Portyč	Velká oříšková loupež 2; USA/CA/ROK,dab
16.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum – ČR/B/RU
18.00	Kino Portyč	Amittyville: Probuzení – USA, titulky
20.30	DPČ	Znoucectnost + NVÚ – dvojkoncert
20.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SRě

Sobota 30. ZÁŘÍ

7.32	Hl.nádr. ČD	Cesta kolem Tábora – pěší výlet KČT Turista
14.00	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Emoji ve filmu – USA, dabing, 3D
18.00	Kino Portyč	Wind River – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Hašler Hašler Hašler!!! – hud. monodrama
20.30	DPČ	U2 Revival
20.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SR

sobota 9. září od 10 do 15 h: ORIENTAČNÍ BĚH
– žebříček B Čechy, veřejný závod. Hájovna U Hromové jedle – Mehelník – Ostrý Vrch. Do Píseckých hor se sjede na 1500 závodníků z celé republiky, včetně reprezentační elity. Mimořádná sportovní událost, které bude naše město svědkem poprvé v historii. Start. listina je otevřena i zájemcům z veřejnosti. *Info: http://os-pisek.webnode.cz/zb2017*

neděle 10 září od 10 do 17 h: PÍSECKÉ VĚŽE
3. ročník orientačního běhu či chůze za krásami běžně nedostupných píseckých věží a pohledů z nich. *Duch i tělo účastníků pookřejí a nabudou potřebnou energii pro podzimní čas.*

sobota 2. září od 17 h: HVĚZDY PANA COQUATRIXE
Podvečer s francouzským šansonem – do gotické síně putimské fary zve Sdružení přátel Putimi. Pod vedením Bruna Coquatrixe se stala pařížská Olympie nejslavnějším francouzským koncertním sálem (Edith Piaf, Brel, Brassens, Aznavour a mnoho dalších). Účinkují: Eva Kriz-Lifková (vystupovala ve skupinách Erastus a Spirituál kvintet) a Milan Dvořák (pianista, byl uměleckým vedoucím doprovodné skupiny H. Hegerové). *Vstupné dobrovolné, http://putim-sdruzeni.webnode.cz/.*

Pořadatelé a kontakty

CENTRUM KULTURY města Písek: nábřeží 1. máje 1605, Písek, *tel.* ***382 734 711****, recepce@centrumkultury.cz, www.centrumkultury.cz*
- **Kino Portyč** – *tel.* ***382 734 720***
- **DFŠ – Divadlo Fráni Šrámka**, Tylova 69/8
- **Galerie Portyč,** Čechova 406
- **Sv. Trojice – Koncertní síň sv. Trojice**

DPČ – Divadlo Pod čarou: Tyršova 431/28, Písek
tel. ***774 598 332****, podcarou@podcarou.cz*

Kavárna Až na půdu: Jungmannova 34/11, Písek,
tel. ***773 996 543****, www.facebook.com/aznapudu*

Kavárna PN – Kavárna Psychiatrické nemocnice Písek: Vladislavova 490,
tel. ***382 212 940****,*
info@pnpisek.cz, www.pnpisek.cz

Kavárna-vinárna Beseda: Palackého sady 68, Písek (bývalá restaurace Avion Air) – Klub pro ženy Minerva 21, tel. ***739 611 094****, www.minerva21.net*

Lázně Vráž: Vráž 1, tel. (recepce): ***382 737 111****, www.lazne-vraz.cz*

Loutkové divadlo (LD) Nitka Písek: Bakaláře 43/6, Písek;
rezervace: divadlo@nitka-pisek.cz,
www.nitka-pisek.cz, tel. ***777 345 805*** *– Boh. Skuhra*

MK – Městská knihovna Písek: Alšovo náměstí 85, Písek, *tel.* ***382 201 811,***
www.knih-pi.cz

Music Club Divadelka: Tylova 69/8, Písek,
tel. ***604 270 527****, www.facebook.com/divadelkapisek*

PM – Prácheňské muzeum: Velké nám. 114,
tel. ***382 201 111****, info@prachenskemuzeum.cz,*
www.prachenskemuzeum.cz
- **Památník Adolfa Heyduka** – Tyršova 438, Písek, *tel.* ***382 215 040***

Seniorský dům: Čelakovského 8, Písek, ***382 201 730****, info@seniorskydum.cz,*
www.seniorskydum.cz

Sladovna Písek, o.p.s.: Velké náměstí 113
tel. ***387 999 997****, info@sladovna.cz, www.sladovna.cz*

STROM SETKÁVÁNÍ: Nová 99, Písek,
tel. ***777 571 529****, www.strom-setkavani.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová www.jogapisek.cz
- **Škola energie MEL** – Milada Dolejšová, www.skola-energie-mel.cz
- **Poradna ájurvédy** – Radoslav Nahálka, www.ajurmed.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy K.Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*

Vykulená sova: tř. Národní svobody 32/11,
www.vykulenasova.cz, tel.: ***608 448 595.***

Sladovna zažila rekordní léto a na podzim chystá novinky

Letní prázdniny končí, děti se jistě těší zpět do školních lavic a my ve Sladovně se ohlížíme za sezonou, která byla vůbec tou nejúspěšnější v její historii. Během července a srpna prošlo útrobami Mraveniště, zahrálo si minigolf, zalétlo si na planetu Malého prince či se seznamovalo s výtvarnými technikami v Laboratoři více než 20 tisíc návštěvníků, což téměř zdvojnásobilo dosavadní letní rekord.

Taková čísla jdou však ruku v ruce s nutností větší péče o prvky jednotlivých expozic, proto musíme Sladovnu na nějaký čas zavřít. Bude se opravovat, malovat, zbrousí se podlahy, ale hlavně pro vás budeme připravovat nový program. Už 3. října vám představíme novou stálou expozici Hnízdo ilustrace a další z lahůdek, která se bude jmenovat Děti lví srdce.

Půjde o interaktivní příběh inspirovaný dílem autorky knih pro děti Astrid Lindgrenové. Budou ho charakterizovat divadelní prvky a bude doprovázen audiovizuálními kulisami. Tento projekt, pod kterým jsou Sladovna a její ředitelka Tereza Dobiášová podepsány výrazným písmem, si užil premiéru v Itálii a nyní se stěhuje do Písku.

Poslední den prázdnin bude také posledním dnem otevřených interaktivních a stálých expozic ve Sladovně. **Od 4. září do 3. října (včetně) bude Galerie hrou zavřena** a konat se v ní budou pouze jednorázové akce dle programu.

LiStOVáNí a pohybově-divadelní kurzy pro mládež

V úterý 19. září si přijdou na své milovníci scénického čtení s názvem LiStOVáNí, za nímž stojí herec Lukáš Hejlík. Ve Sladovně se tentokrát bude číst a hrát z knihy **Zvíře autorky Torey Hayden**, která přítomné diváky potěší svou přítomností.

Novinkou, která potěší především tance a pohybu chtivou mládež, jsou dlouhodobé otevřené **pohybově-divadelní kurzy pro teenagery.** Ty budou probíhat každé úterý a každý čtvrtek od 17 do 19 hodin a budou zdarma. Mladým zájemcům se bude věnovat profesionálka Petra Pešková. Účastníci dílen se ve Sladovně poprvé sejdou 28. září.

Chcete se kurzů pravidelně účastnit nebo si jen vyzkoušet, o co půjde? Napište na e-mailovou adresu lektor@sladovna.cz a my se vám ozveme. Pozor, kapacita kurzů je omezena.

Více informací: www.sladovna.cz

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

Minori Nakaune: Otakar Ševčík je pro mě něco jako Einstein pro fyziky. Buďte na něj hrdi, Písečáci!

V neděli 17. září se v písecké koncertní síni Trojice uskuteční již tradiční Japonsko-české hudební matiné. Hlavní protagonistkou je japonská houslistka Minori Nakaune. Minori žije v japonské Hirošimě, je členkou Hirošimského symfonického orchestru a několik let studovala HAMU v Praze u profesorky Hlouňové a profesora Hály.

Minori Nakaune

Po návratu do Japonska tato výtečná houslistka a světově uznávaná pedagožka zasvětila velkou část svého života odkazu českého skladatele Otakara Ševčíka. Založila soubor The Ševčik Players, s osobou Ševčíka seznamuje své žáky, prezentuje jeho dílo nejen v Hirošimě, ale po celém Japonsku a celém světě. Vydala již šest sbírek Ševčíkových děl!

V letošním roce se do Písku vracíte už poosmé. Co vás sem přivedlo?
V roce 2009 jsem oslovila Písek s možností uspořádání koncertu mého souboru The Ševčik Players. Koncert byl realizován Centrem kultury. Slovo dalo slovo a příští rok jsme společně zorganizovali Dny japonské kultury v Písku, kde mimo jiné vystupovali i The Sevcik Players a moje maličkost. Od té doby jezdím koncertovat do Písku každý rok a beru s sebou pokaždé zajímavého hosta. Písek mě velmi fascinuje!

Čím vás fascinuje?
Pro mě je velká čest navštívit Písek, jelikož zde cítím přítomnost mého milého Otakara Ševčíka ze všech stran. První, co udělám, je to, že zakoupím kytici a navštívím jeho hrob v pietním parku Trojice. U hrobu postojím a promluvám s ním. Je to pro mě pokaždé vzrušující zážitek. Během mého píseckého pobytu ještě navštívím jeho rodný dům, hotel Dvořáček (Otava), kde měl své učebny, projdu se místy, kde se procházel on, podél řeky dojdu do jeho oblíbené restaurace, dám si kávu a s nostalgií postojím před budovou bývalé ZUŠ u Putimské brány.

Čím vás Ševčík tak okouzlil?
Vždyť to byl houslový pedagog světového významu! Byl zakladatelem novodobé výukové metody hraní na housle a tvůrcem vlastní učební metody – techniky – a zakladatelem české houslové metodiky, kterou vyučoval právě v Písku a podle níž studovali další velikáni vážné hudby, například Jan Kubelík, Jaroslav Kocian nebo Josef Muzika. Byl vzorem pro mnoho generací, jezdili k němu žáci z celého světa.

Je o vás známo, že na housle cvičíte osm hodin denně i více, i v tom je Ševčík vaším vzorem?
Vím, na co narážíte. Ševčík byl velmi přísný učitel a ze vzpomínek vyplývá, že většina Ševčíkových žáků cvičila více než osm hodin denně. Kdo polevil, neměl u něj šanci. Podle vzpomínek Kubelíka a Kociána byl Ševčík uzavřený asketický člověk bez smyslu pro humor a jeho vztah k žákům byl velmi uměřený. Jeho způsobem chování byl zároveň velmi charismatický a vzbuzoval u žáků velký respekt, který je motivoval ke cvičení. V závěru života odkázal celé své jmění ve prospěch Ševčíkovy koleje, která měla podporovat nadané studenty Pražské konzervatoře. Byl to výjimečný člověk.

I vy se tak chováte k žákům?
V podstatě ano, ale dá se říci, že je nemusím nikterak nutit. Japonští studenti jsou velmi cílevědomí a pracovití. A pokud na to nemají, vysvětlím jim to a třeba se i rozloučíme. Mimochodem, jeden můj žák, Hiroaki Goto, patří do skupiny prvních houslí Brněnské filharmonie.

Vydala jste již šest sbírek Ševčíkových děl, pracujete na další?
Ano, v současné době připravuji vydání další sbírky pod názvem „Díla Ševčíka a Bacha“.

Komu jsou sbírky určeny, kdo s nimi následně pracuje?
Samozřejmě jsou určeny všem houslistům a všem studentům houslového umění. Ševčíkovy sbírky píši a vydávám v anglickém jazyce, proto jsou přístupné a srozumitelné lidem a zájemcům skutečně z celého světa.

Zářijový koncert bude vaším v pořadí osmým v Písku, koho s sebou přivezete tentokrát?
Na písecký koncert se jako vždy velmi těším. Do Písku přiletím rovnou z anglické Ely Cathedral v Cambridge, kde budu koncertovat s výtečným klavíristou mistrem Mamoru Yabuki, a právě on bude tím letošním hostem. Vystupovat budeme ještě spolu s mými píseckými přáteli. A jedna novinka, den před píseckým koncertem potěšíme, alespoň doufám, nejen lázeňské hosty ve Vráži. Nikdy jsem tam nebyla, ale podle fotografií je to přenádherné místo. I tam se moc těšíme.

IVETA HODOUŠOVÁ

Japonsko-české hudební matiné

neděle 17. září od 16 hodin, koncertní síň Trojice Písek

Minori Nakaune (Japonsko) – housle
Mamoru Yabuki (Japonsko) – klavír

Program:
L. van Beethoven – Jarní sonáta (duo Minori Nakaune a Mamoru Yabuki)
L. van Beethoven – Appassionato sonata (Mamoru Yabuki solo)

Za českou stranu vystoupí:
Jiří Votýpka (housle), **Marcela Škabroudová** (klavír), **Radek Žitný** – mluvené slovo

Nechybím vám?

Tenhle krásný kříženec siamské kočky zřejmě s nějakým mourkem byl nalezen v půlce srpna poblíž centra Písku. Čeká u dobrých lidí na svou rodinu, které se po něm určitě také stýská… Informace v redakci!

Přednáška Radima Passera v Písku rozpoutala diskusi: Kam směřuje gymnázium?

Byznys a víra aneb životní příběh úspěšného podnikatele Radima Passera – to bylo téma přednášky, která se konala v červnu v aule Gymnázia Písek. Radim Passer (* 29. září 1963, Jihlava) je významný český developer. Podle časopisu Forbes je 37. nejbohatším Čechem s majetkem okolo 4,2 miliardy korun. Jeho společnost Passerinvest Group je tvůrcem polyfunkčního komplexu BB Centrum. Tento nejrozsáhlejší byznys park v Česku se stal např. sídlem společností O2 Czech Republic, Microsoft, ČEZ, HP, GE, UniCredit a další. Je rovněž zakladatelem křesťanského sdružení Maranatha, které má za cíl přiblížit Boží lásku lidem.

Developer Radim Passer je pro některé symbolem úspěchu, jiní zdůrazňují jeho propojení s vírou v Ježíše Krista a s adventistickou církví.

S ostrou kritikou této akce vystoupil na Píseckém světě Vojtěch Blažek – člen hnutí Jihočeši 2012, vysokoškolský učitel a skaut:

Na gymnáziu opět proběhla velmi „zvláštní“ přednáška. Hlavním přednášejícím byl Radim Passer a tématem mělo být developerství (byznys) a víra. Celá přednáška se však stočila k detailnímu popisu jeho osobního života a poměrně intenzivní náboženské masáži, z byznysu se žáci akorát dozvěděli, že postavil BB centrum. O studenty 2. – 4. ročníku strach nemám, ti si již myslí svoje, ale co studenti 1. či 2. O, mají šanci pochopit a zjistit, o co se jedná? Proč na tuto přednášku museli povinně přijít? Nejspíše ne. Po konci přednášky nadšeně berou knihy, které tato „církev“ vydává.

Nějak jsem nepochopil, proč gymnázium dělá podobné přednášky. To si chce pan ředitel vybudovat ze studentů gymnázia stoupence své církve? Ví vůbec rodiče o tom, co se na gymnáziu odehrává? Kdo určuje, jaké přednášky uspořádat? Po nedávné a naprosto absurdní výstavě GENESIS, která de facto popírá evoluci a vývoj života a světa tak, jak ho známe na základě vědeckých poznatků, se odehrála další povinná, nic neříkající a spíš jen mozek vymývající přednáška.

Tento trend posouvání se od vědy k pseudo-vědám a pseudo-předmětům, nabírání méně kvalitních učitelů a neschopnost sebereflexe vedení se dlouhodobě projevuje na kvalitě výuky i renomé samotné školy, která kdysi patřila k těm nejlepším v kraji. Vidět to je v umísťování na spodních příčkách v hodnocení od samotných studentů. V posledním studentském hodnocení se škola propadla až na 17. místo v rámci Jihočeského kraje. Naopak věčný milevský rival se vyhoupl na první příčku. To potvrzuje i oficiální hodnocení MŠMT, kde na prvním místě v rámci Jihočeského kraje figuruje Biskupské gymnázium a druhé Milevsko. V programu excelence MŠMT Písek taktéž zaostává.

Jako absolventa této školy mě to osobně mrzí a sám sebe se ptám, kam směřuje gymnázium? Není čas provětrat škamna?

VOJTĚCH BLAŽEK
člen hnutí Jihočeši 2012

Ředitel gymnázia odpovídá

Kam směřuje gymnázium? Tak se ptá autor *(Vojtěch Blažek)* v Píseckém světě 20. 6. A hned nabízí i odpověď: řítí se do propasti, nebo ještě přesněji do jámy pekelné, čemuž se zoufale snažíme bránit tím, že do žáků cpeme náboženství.

Spouštěcím impulsem páně autorových obav o náš vzdělávací ústav byla přednáška významného českého developera Radima Passera, která proběhla na naší škole v polovině června. Že pan autor článku na této přednášce vůbec nebyl, mu v kritickém hodnocení nikterak nevadí. Chybějící fakta nahradí vlastní představy, snůška nepravd a notná dávka osobní nenávisti. Je zajímavé, že autora znepokojuje konání této přednášky na gymnáziu, ale že stejná přednáška proběhla ve stejný den i na zdravotnické škole, jej nechává v klidu. Zřejmě usoudil, že budoucí zdravotní sestřičky jsou psychicky výrazně odolnější než křehcí gymnazisté. Zbytečná je i autorova obava o duševní zdraví žáků primy a sekundy. Ti na přednášce vůbec nebyli. Byla určena pro žáky třetích ročníků a kromě nich se jí zúčastnila na vlastní žádost jedna třída francouzského gymnázia (2. ročník). Duševní poruchy jsme na nich po přednášce nezaznamenali.

Na řečnickou otázku autora, jestli chci z našich žáků vybudovat stoupence „své“ církve, musím odpovědět, že nechci a ani nemůžu. Žádnou „svoji“ církev nemám a žádné církve nejsem členem. Na naší škole se ani nevyučuje náboženství. Na druhou stranu základy religionistiky, přehled světových náboženství a význam víry v lidském životě jsou důležitou složkou všeobecného vzdělání a jsou obsaženy i v našem školním vzdělávacím programu. Konkrétně v předmětu základy společenských věd zní jeden z výstupů takto: *„Žák podle svých možností (…) si je vědom významu víry v lidském životě.“* Domnívám se, že naplnit toto téma setkáním žáků s člověkem, který je úspěšným podnikatelem a zároveň aktivním křesťanem, je vhodnou cestou.

Nevím, kde autor bere tvrzení, že milevské gymnázium je náš věčný rival. S nikým nesoutěžíme, a naopak v ostatních školách vidíme partnery ke spolupráci. Například se zmíněným milevským gymnáziem si dlouhodobě vyměňujeme předsedy maturitních komisí i zkušenosti z praxe. Posuzovat úroveň školy podle nějaké klikací internetové soutěže považuji za poněkud tragikomické. Vypovídací hodnota těchto akcí je velmi zpochybnitelná, a proto jsme se do žádné takové nezapojili. Ale samozřejmě nikomu nebráníme v takové „soutěži“ hlasovat. Vynese-li to pak nějaké sedmnácté místo, je to jistě pozoruhodné, ale k ničemu. Rovněž tak autorem uváděné „oficiální hodnocení MŠMT“ dává tušit, že dotyčný neví, o čem píše. Uvedená tabulka na stránkách ministerstva je z roku 2011, kdy byly poprvé spuštěny státní maturity. Na stránkách je jasně napsáno, že ředitelé uvedených škol dali explicitní souhlas se zveřejněním výsledků. My jsme žádný souhlas nedali, proto tam být nemůžeme!

V dalších letech už se nás nikdo na souhlas neptal, proto výsledky státních maturit můžete najít na stránkách Cermatu. Z nich vyplývá, že výsledky naší školy jsou poněkud jiné, než udává autor. V porovnání s ostatními gymnázii v kraji si naše škola nevede vůbec špatně. Ale ani výsledky státní maturity nelze považovat za jakýsi žebříček škol. Kvalita školy není dána jenom mediánem úspěšnosti u dílčích zkoušek státní maturity, ale je to souhrn mnoha faktorů, z nichž mnohé mohou být dosti subjektivní. To, že autor u nás kdysi čtyři roky studoval, z něj ještě nedělá odborníka na posuzování kvality školy. Když někdo bez znalosti věci dehonestuje práci desítek učitelů a stovek žáků naší školy, ke zvýšení kvality tím určitě nepřispěje. Dá se to vyjádřit slovy francouzského klasika: *Je to bída, když člověk nemá dost rozumu, aby mluvil smysluplně, ani dost soudnosti, aby mlčel.*

PETR PÍCHA
ředitel Gymnázia Písek

Ptáme se právníků:
Může chybující úředník platit škodu?

Jak dosáhnout odpovědnosti úředníka za škodu, kterou způsobil úmyslně nebo svou nedbalostí? Odpovídají právníci Frank Bold, *http://frankbold.org/*.

Pokud správní orgán (úřad, obec, kraj apod.) postupuje nezákonně a způsobí tím škodu, může se poškozený domáhat její náhrady. Následně ale i stát, obec nebo kraj mohou požadovat, aby škodu nahradila konkrétní osoba (například úředník), která ji zavinila. Postup se liší podle toho, který správní orgán škodu způsobil.

Škodu způsobila činnost obecního/krajského úřadu

Tuto škodu hradí poškozenému stát. Ten (resp. příslušné ministerstvo) ji pak může vymáhat po obci/kraji, jehož úřad škodu způsobil. Teprve následně, jestliže tuto regresní úhradu obec či kraj státu poskytl, může požadovat její plné nebo částečně proplacení od konkrétních úředníků. Tudíž požadovat, aby např. obec vymáhala regresní úhradu po chybujícím úředníkovi, lze až po tom, co ministerstvo, které náhradu škody vyplatilo, požadovalo regresní úhradu po obci, na níž je daný chybující úřad.

Můžete tedy zaslat podnět příslušnému ministerstvu a požadovat, aby ministerstvo požadovalo náhradu škody od příslušného územně-samosprávního celku. Dále na něj můžete apelovat, aby „chybujícímu" úřadu nařídilo vymáhat škodu po konkrétních odpovědných osobách. Ministerstvo může požadovat náhradu škody po obecním nebo krajském úřadu.

Přimět daný obecní nebo krajský úřad, aby vymáhalo škodu po úředníkovi, přímo nemůžete. Můžete však např. podat žádost o informace a zjistit, zda tak učinil.

Škodu způsobil státní orgán

Pokud je škoda způsobena při výkonu státní správy (např. při činnosti ministerstva, Energetického regulačního úřadu apod.), může příslušné ministerstvo škodu vymáhat po chybujícím úředníkovi přímo. Státnímu orgánu můžete adresovat podnět k vymáhání škody.

Škodu způsobil kraj nebo obec v samostatné působnosti

Obec či kraj spravuje v samostatné působnosti řadu svých záležitostí, například hospodaří s rozpočtem nebo vydává obecně závazné vyhlášky. Také v těchto situací mohou kraj nebo obec požadovat regresní úhradu od těch, kdo se na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu podíleli (např. od starosty). V tomto případě můžete podnět k vymáhání škody po úřednících zaslat obci.

Promlčení

Škodu lze po chybujícím úředníkovi či jiné odpovědné osobě vymáhat jen do jednoho roku od vyplacení náhrady škody poškozenému, poté bude nárok promlčen.

Náhradu lze chtít jen při zaviněném porušení zákona: Úhradu lze po chybujícím úředníkovi či jiné odpovědné osobě vymáhat, jen pokud byla škoda způsobena pochybením dané odpovědné osoby (slovy zákona „zaviněným porušením právní povinnosti"). Je tedy třeba přihlížet k okolnostem případu, zda např. nebylo porušení důsledkem nejasné právní úpravy a nejednotné praxe úřadů apod.

Pokud úředník či jiná odpovědná osoba škodu způsobil **nedbalostně**, odpovídá za ni pouze **do výše 4,5 násobku svého průměrného měsíčního výdělku.** Toto omezení však **neplatí v případech úmyslného porušení právních povinností.**

Frank Bold

ZVĚROLÉKAŘ RADÍ:
Aby se kočka neotrávila...

VETERINÁRNÍ KLINIKA PÍSEK

V našem domácím prostředí je řada látek, které mohou být přímou hrozbou pro naše mazlíčky. V tomto článku se budeme věnovat především kočkám.

Kočka je zvíře od přírody velmi zvídavé a prozkoumá různá zákoutí našeho bydlení. Nemusí ani dojít k otravě přímé, tedy že by kočička přímo něco vypila či snědla, ale vzhledem k její zvýšené péči o čistou srst a tlapky následně vše řádně umyje a problém je na světě.

Nejčastěji se v naší praxi setkáváme s otravou po aplikaci nevhodných antiparazitárních prostředků, po požití lidských léků a po požití jedovatých rostlin. Pokud má kočička možnost dostat se k nemrznoucí kapalině, která je sladká, zde hrozí veliké riziko otravy, které končí, bohužel, selháním ledvin.

V případě antiparazitárních léků je třeba řádně prozkoumat, zda je lék vhodný pro kočku. Bohužel řada psích preparátů je pro kočičku velmi toxická. V případě, že si nejste jistí, nemáte již leták či krabičku, kontaktujte svého veterinárního lékaře a on Vám poradí, zda je přípravek bezpečný. Řada psích přípravků obsahuje permethrin, který je pro kočku velmi silným neurotoxinem a způsobí u kočky silné křeče. Bohužel takový pacient často i přes okamžitou veterinární péči hyne.

Další často řešená otrava vzniká po podání lidských léků proti bolesti. Ač to majitel myslí dobře a podá kočce jen kousíček tabletky, může to mít katastrofální důsledek. Po požití paracetamolu dochází u kočky k rozkladu krve a velmi často poté k úhynu. Po požití vyšší dávku ibuprofenu může kočka krvácet do žaludku.

Je třeba určitě dávat veliký pozor na jed na krysy. Antikoagulační rodenticidy způsobí vykrvácení několik dní po požití, aniž byste si z počátku něčeho všimli. V případě, že začneme u této otravy včas s léčbou, pacienti mají velkou šanci na přežití.

Pokud již chováme kočku, neměli bychom doma pěstovat jedovaté rostliny. Zvláště ne narcisky, diefenbachie a lilie. Ty přináší veliké nebezpečí. Obecně dosti jedovatá je i cibule. Tu samotnou asi kočička stěží přijme. Ale např. v tuňákovém salátu, který měl páníček k večeři, chutná skvěle. Takže i na toto pozor.

Pozor i na omývání povrchů Savem a dalšími silnými čistícími prostředky. Poleptání dutiny ústní jsou velmi bolestivá.

A pozor i na to, že kočičkám může chutnat např. antikoncepce, marihuana či alkohol. Ale prozatím se ze svých asi příjemných stavů vždy s pomocí hospitalizace a infusní terapie do druhého vyspaly!

MVDr. Kateřina Skalová
Veterinární klinika, Mírové nám. 535, Písek

Vyberte si z knižních novinek:
vzpomínky – detektivní příběhy – povídky – poezie

Čas prázdnin a dovolených, který nám umožnil opustit celoroční stereotyp, skončil a my se vracíme ke svým povinnostem, ale i k některým svým zálibám. Vrátíme se také ke čtení/Čtení z Písku a podíváme se, co pro nás autoři přichystali.

Vyberte si, prosím... je název knihy, kterou její autor **Richard Uher** vydal v roce svých 75. narozenin. Českobudějovický rodák, od dětství žijící v Písku, vzpomíná na změny, kterými naše město prošlo za posledních 70 let.

Písecký patriot zachycuje život ve městě prostřednictvím svých vzpomínek, milých i špatných, jako i doba byla dobrá a zlá. Nabízí čtenáři pohled z perspektivy dítěte i dospělého muže. Občas odbočí do jiných měst, důležitých pro jeho život, ale zase se vrací zpátky domů. Pamětníci se tu setkají nejen se známými místy, mnohdy už neexistujícími, ale i se zajímavými osobnostmi, jako byl například Zdeněk Tvrdý, kostelník děkanského kostela, nebo muzikant Olda Kinkor a mnoho dalších. Kniha volně navazuje na sbírku Pět prstů, která vyšla v roce 2013, a autor doprovází vyprávění svými verši.

Ilustrace jsou dílem spisovatelovy manželky Marcely Uhrové a jejich synovce Bohumila Uhra. Slovy Ladislava Berana: *„Bez takových počinů, jako je Richardova knížka, by odešly nejen vzpomínky, ale i kus historie města. Knížka Vyberte si, prosím... má genius loci a má duši."* a je v ní *„člověčina"*.

„K Drlíčovu a k Bakalářům, ale nejvíc k děkanskému kostelu a jeho věži, kterému zasvětil skoro celý život, neodmyslitelně patřil a patří pan kostelník Zdeněček Tvrdý. Nás kluky znal jménem, a nejen nás, i naše rodiče a prarodiče. Byl pochodující kartotékou, jak jsem poznal při křtu našich dcer a synovce. Pouštěl nás na věž, kde jsme mohli občas natahovat hodiny. … Pan kostelník se dobře znal s mým dědou, ševcem z Rybářské ulice, protože děda kromě ševcování působil jako funebrák."

Vyberou si ovšem i příznivci knížek emeritního komisaře kriminální služby **Ladislava Berana.** Nejprve je pozve na **Rendez-vous s vrahem** a pak následují, jak už to někdy bývá, **Námluvy se zločinem**. Obě knihy povídek vydalo nakladatelství MOBA v edici Česká detektivka. Autor v nich opustil Písek 30. let a čtenář zjistí, že po polovině minulého století nemá *„galerka už dávno ten glanc", že „žádá vyložit důkazy pěkně na stůl."* Ale podvodníci, zloději, násilníci, žháři, lupiči, a dokonce i vrazi zaměstnávají kriminalisty dále, navíc přibyli gambleři a feťáci.

Případ vraždy mladé ženy, nalezené v Otavě, se podařilo vyšetřit během několika dnů, protože při pátrání pomáhala i veřejnost. Prozrazovat příliš mnoho z děje detektivních povídek čtenáře spíše obtěžuje, než potěší. Proto z druhé knihy jen slibné názvy některých povídek: Zaplacené alibi, Druhá identita, V manželské posteli se nefauluje, Oči, které lhaly. V knížkách nechybí kromě napětí ani humor a „beranovská" člověčina.

„Nečekaný zvrat v pátrání po slečně Janě přinesl telefonát na linku sto padesát osm, kdy správce písecké loděnice předal k telefonu jednu mladou kajakářku, která operačnímu důstojníkovi oznámila, že objevila nedaleko břehu poblíž mola utopenou ženu. A tak se dostala tato informace k šéfovi kriminálky kapitánu Karasovi, který si k sobě okamžitě zavolal pátrače poručíka Žabku."

Lékař, vědecký pracovník, autor vědeckých i populárních prací z lékařského oboru, esejista a básník **Bohumil Ždichynec** vydal v dubnu 2017 v nakladatelství Aesculapus knihu filozoficky pojaté poezie (byť začíná esejí) **Hamlet v tekuté době**, která obsahuje i básně s píseckými motivy. Poezie představuje svorník Ždichyncova směřování mezi vědou a uměním a kniha, vydaná v roce autorova životního jubilea, je průřezem jeho současného směřování. Civilizace nás informačně pohlcuje, hodnoty se relativizují, ztrácíme vládu nad časem, ve kterém můžeme být sami sebou. Jaký je vlastně smysl života? Jaký vlastně je člověk? Zapamatujme si krédo autora: ***„Važme si života, nebo si nebude vážit nás."***

„Městu Písku... mému souhvězdí na obloze
Leporelo 21. století v prázdnu hypermarketů,
zrcadlové neurony hledající modus vivendi,
dýchám spaliny zmizelé krajiny.
Vracím se do Písku o víc jak století zpět,
do kroku hraje vojenská hudba 11. pěšího pluku.
Lidé žili o poznání skromněji, četli více verše
a méně spěchali."

(Úryvek z básně Štěstí má rub a líc)

V českobudějovickém nakladatelství BASTA vyšla letos kniha povídek Františka Skopíka, horolezce, horského záchranáře, absolventa písecké lesnické školy, Upřenost s podtitulem Jednomu spasení, jinému smrt. Horolezecké povídky a mnohem víc.

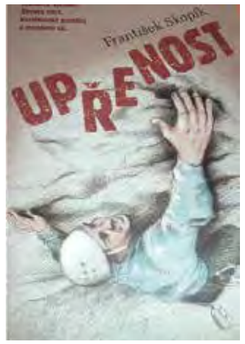

Autor se ve vzpomínkách na skutečné příběhy postupně vrací na konec padesátých a do šedesátých let minulého století. Ještě jako středoškolák v sobě poprvé objevil lásku k horám. Po vojně se stal nosičem ve Vysokých Tatrách a získal prestižní místo "chatára" na slavné Téryho chatě. Byl tu horolezcem i záchranářem, zažil úspěchy i dramatické pády, velké lásky i kruté laviny.

Po letech z Tater odešel a věnoval se jihočeským lesům.

„Les do hloubky konejší, co kámen tolik jitřil. Po 35-ti letech pohnutí a oddanosti k lesu odchod do důchodu. Hory zůstaly v duši, ruce však po nich již nevztáhly. Návrat ke knize. Konečně je na stole. Cesta k filozofii vztahu s kamenem. Nic, než nepatrný zlomek."

HANA TÝCOVÁ
Autorka pracuje v Městské knihovně Písek.

Pátrání po píseckých stopách ve Vídni
Kterak kartáčník ke *krátkému* štěstí přišel

Vídeň! Město, jež výzkumy označily za nejpříjemnější sídlo pro život na světě. Kolik Písečáků zavítalo letos právě sem s vidinou hezkých prázdnin či dovolené. Kolik navštívených galerií, muzeí, parků či kostelů, ani nemluvě o zámcích a sídlech císařů. A kolik piv, káviček a sacherdortů? Když tam na přelomu 19. a 20. století po stovkách odcházeli za prací lidé z Písku a okolí, většinou si aspoň zpočátku museli na tyto dobroty nechat zajít chuť...

K vystižení vztahu Čechů k Vídni by nestačila kniha o mnoha a mnoha kapitolách. Popisovala by hlavně respekt ke skutečně velkému městu, vždyť Vídeň dříve bývala mnohonásobně větší než Praha. Pro běžného člověka představovala pilíř celé Evropy a když byla v obležení turecké armády, modlily se vroucně za její záchranu celé Čechy. Jako hlavní město monarchie však byla často terčem posměšků, hlavně kvůli nařízením, která odtamtud přicházela. *„Již za Eneáše Silvia Piccolominiho bylo tam, jak tento kronikář píše, sídlo hlouposti, a zdá se, že podnes není lépe,“* hodnotil situaci v roce 1788 vlastenecký spisovatel František M. Pelcl.

Když hledáme Písečáky, kteří na břeh Dunaje obtiskly svou stopu nejvýrazněji, musíme zamířit kam jinam než do hospody. Dnešní restaurant s monumentální zahrádkou pro 1800 hostů jménem Schweizerhaus ve vídeňském Pratru vedl totiž mezi léty 1907 – 1917 náš prapředek Jan Gabriel. Ten nejprve otevřel na vídeňské Habsburgergasse tzv. „Pivní sanatorium“, z nějž se zakrátko stal prvotřídní podnik. Za úspěchem stál především plzeňský Prazdroj, tehdy už mezinárodně proslulé pivo, jenž bylo třeba součástí menu samotného císaře. Řadoví Vídeňáci však dávali tradičně přednost vínu a k vítězství pěnivému moku dopomohl až Gabriel a jeho pivnice. Podnikavý Písečák brzy koupil další podnik, právě onen Schweizerhaus, a obě restaurace se staly vídeňskou atrakcí.

Hostinský Gabriel Schweizerhaus v roce 1911 přestavěl a kdyby nepřišla první světová válka, točil by tam možná pivo doposud. V dnešním podniku se čepuje od roku 1926 Budvar, ale dříve se z této hospody stalo místo zastaveníček všech milovníků pravého plzeňského. A jak tehdy chutnalo? Třeba noviny Wiener Extrablatt psaly: *„Plzeňské, které Gabriel předkládá svým hostům, to je doslova specialita. Elixír života! Nápoj zdraví! Každému dodá odvahu a sílu. V této hospodě se dá dobře najíst, dobře napít, a přesně pro to mají Vídeňáci dobré pochopení.“*

Pokud je vám jméno Gabriel ve spojení s pohostinstvím povědomé, máte pravdu. V Písku jsme měli Hotel Gabriel, který na Velkém náměstí v dnešním domě s prodejnou Baťa provozoval od roku 1913 František, syn vídeňského hostinského. Po brzké smrti majitele však hotel, ve kterém se čepovalo pivo z měšťanského pivovaru, fungoval pod stejným názvem pouze do roku 1929.

Při pátrání po píseckých stopách na dunajských březích nacházíme povětšinou drobné řemeslníky či služebné. Mnoho z těch, kteří odcházeli za prací, výdělkem a snad štěstím, skutečně vyniklo, mnoho se „odnárodnilo“, mnoho se ztratilo ve víru velkoměsta. Někdy však Písečák našel ve Vídni štěstí, které by tam nehledal. Nevěstu z Písku. To se třeba přihodilo kartáčníku Václavu Podlešákovi, který se ve Vídni seznámil s krajankou Johanou Kinzlovou. Svatbu měli v roce 1868 a díky zachovalým rodinným pamětem víme mnohé o jejich písecko-vídeňském manželství. *„Babička chodila nakupovat nejčastěji ráno, když věděla, že císař jezdívá pravidelně ze Schönbrunnu do hradu „Purku“, jak se říkalo. Vyhlídla si ulici, kde bylo nejméně chodců, postavila se na kraj chodníku a když kolem ní dobře známá ekvypáž s bílými koňmi přejela, hluboce se uklonila. Měla ohromnou radost, jestliže starý monarcha si ji povšimnul a milostivě rukou kynul. Honem pak běžela domu zvěstovat: Císař Pán mě pozdravil,“* popisují paměti.

Památník Marie Terezie – jeden z typických symbolů Vídně, foto archiv Prácheňského muzea.

Lev na fasádě hotelu Dvořáček od Mikoláše Alše. Údajně hledí přímo na Vídeň a jeho nevraživý pohled naznačuje, jaký měl vlastenec Aleš k Habsburské monarchii vztah.

Na Vídeň a působení zde se v kronice vzpomíná v dobrém. Na slavné biřmování ve Štěpánském kostele, které bývalo spojené s projížďkami v kočáru, na divadla, do kterých se někdy výjimečně sehnaly lístky, nebo na procházky po Prátru. Ty byly obvzláště oblíbené, i když se většinou do tamních věhlasných podniků chodit nemohlo. Ale stačilo se jen posadit poblíž a hudba, třeba právě vysoce módní valčíky Johanna Strausse, se mohla poslouchat zpovzdálí.

Manželství naneštěstí netrvalo dlouho, Václav brzy zemřel a Johana, která pracovala jako švadlena, se rozhodla přestěhovat zpátky do rodného města. Co všechno si pak po mnoha letech balila domů na cestu, popisují rodinné paměti: *„...režný pytlík plný dvacetníků, slamník plný šatstva a prádla a pro každého alespoň dva páry bot. Teprve pak se babička, s dětmi, nábytkem, velikou voskovkou (vánočkou, pozn. autora) a ochočenou hrdličkou, které se říkalo Husa, vypravila domů. Bylo to v srpnu roku 1882 a stěhování se odbývalo drahou.“*

Vídeň byla označována i jako hlavní město Čechů a mnohdy v dějinách nebylo úplně jisté, zda jich žije více v Praze u Vltavy, či právě u Dunaje. Pak však přišla první světová válka a rakouská metropole zažila veliký úbytek obyvatelstva. Téměř všichni Češi si sbalili kufry a zamířili domů. Uvádí se, že po založení vlastního státu se jen v roce 1918 vrátilo na 150 tisíc Čechů a řada z nich se vrátila i do svého rodiště – do Písku.

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

Alena Jiříková:
Domov nosíme v sobě

Odchod z Písku hned nebo krátkou dobu po ukončení školy a pak, po letech, návrat na otavské břehy. Kolik podobných příběhů každý z nás asi zná? Je to i příběh Aleny Jiříkové, která se stále výrazněji vrací, oklikou přes „velkou“ Prahu, do rodného Písku. Nevrací se však, jak tomu často bývá, až v důchodu. Odvažuje se toho ve věku, kdy se člověk dál musí živit vlastní prací a nezačal už skládat účty.

Květy

„Podle známého citátu ‚domov nosíme v sobě‘ jsem se po celý dosavadní život neodloučila od Písku a jeho starobylého jádra – rodného Drlíčova. Jsem Písečačka,“ odpovídá v zahrádce kavárny na nábřeží, pár desítek metrů od věčně vyvěrající otavské vody pod Křižíkovou elektrárnou.

V dětství nejprve Komenského základka a vedle toho liduška – na překvapení nikoli výtvarný, nýbrž hudební obor, kytara. V rodině plné učitelů se však jaksi samozřejmě kreslilo a malovalo. *„Do dneška si pamatuji na akvarely svého dědečka Jana Náhlého,“* vzpomíná paní Jiříková: *„Navíc se mezi příbuznými často mluvilo o tom, že přes dalšího člena rodiny, prokurátora Václava Aleše, jsme vzdáleně spřízněni s Mikolášem Alšem.“*

Na gymnáziu vyučoval matematiku a fyziku – František Doubek. *„Pan profesor nám tehdy připadal trochu chaotický, do hodiny často nepřišel se zvoněním a někdy se vracel pro zapomenuté pomůcky do kabinetu. Zato na hodinách výtvarky nás vedl pevnou a nesmlouvavou rukou. Některé úkoly nám rozvrhl na celé týdny, do dneška si pamatuji, jak jsme stínovali nekonečnými tečkami,“* pokračuje Alena Jiříková a dodává: *„Jeho roztržitosti využívali někteří nevděčníci, kradli mu z kabinetu výkresy studentů předchozích generací, gumovali podpisy a pak dílka předkládali jako svoje vlastní.“*

Maturovala z chemie a potom s kalkulem pro ta léta typickým se přihlásila na zemědělku do Budějovic. Volbu vysvětluje paní Alena docela prostě: *„Tatínek byl vrchní berní úředník, člen sociální demokracie, který veřejně nesouhlasil se sloučením s komunisty – a tak skončil jako skladník a později vrátný. Část rodiny měla v kádrových posudcích kulacký původ, a tak, chtěla-li jsem na vejšku, velký výběr studijních oborů nezbýval.“* Agronomkou se však nestala, protože to bývala v sezoně práce dnem i nocí pro chlapy, a tak čerstvá inženýrka zamířila do kanceláře jako sekretářka. Za kancelářským stolem koketovala se psaním poezie. V roce 1988 ji postihla nezaměstnanost – kdo nezažil tento statut za socialismu, snad i zbytečné vysvětlovat, co to znamenalo – a tak sbalila ruksak a vyrazila do Prahy, kde se jí pro začátek ujala kamarádka.

Praha nabízela možnosti výtvarných kurzů pro dospělé, ona, praktická žena, je však prokládala i kurzy šití, které ji inspirovaly k vlastním oděvním návrhům. V devadesátých letech docházela na hodiny do Soukromé školy techniky olejomalby pro dospělé akademické malířky Věry Šteflové. Navíc jí „domácí úkoly“ zadával a hodnotil také tehdy už hodně starší, někdejší otcův učitel, pan Oldřich Michael Brož.

„Mým nejoblíbenějším malířem je Jakub Schikaneder a přiznávám, že jsem se snažila některá jeho díla napodobit nebo si z nich vzít vzor pro vlastní práce. A pak je to Gustav Klimt a celá secese s krásou svých ornamentů,“ vyznává se Alena Jiříková ze svých vzorů. *„Líbí se mi také snové obrázky Zdeňka Hajného i obrázky kamaráda z dětství Václava Švejcara, kterého v Písku dobře znají. Mezi portrétisty nedám dopustit na Františka Dragouna. Jedna věc je mistrovské zvládnutí podoby, důležitější v jeho obrazech je však to, jak dovedl vystihnout nitro portrétované osoby. A když už mluvím o vzorech, nesmím zapomenout na dílo Maxe Švabinského,“* je paní Alena téměř k nezastavení. Nakonec vzpomněla impresionisty i to, že na zakázku kopírovala několik jejich obrazů. Kopírovat mistry považuje za dobrou školu a nemá zábrany o této části své tvorby mluvit. Právě nyní maluje sv. Václava podle obrazu Františka Dragouna. Hlavním námětem jsou jí zátiší a kytice.

Modrý tygr

Stále ještě napůl v Újezdu u Prahy, vede tam Alena Jiříková kurzy keramiky, výtvarné kurzy a kreativní dílny pro děti. V Písku povede od letošního září výtvarné kurzy pro dospělé v domě dětí a mládeže. Kromě malování zkouší své dovednosti ve vitrážích, malbě na sklo a porcelán i v pájených špercích.

„Vystavovala jsem kolektivně především s pražskými kolegy, sama pak v Zelené galerii v Újezdu nad Lesy. V Písku jsem nabídla své obrazy před rokem spolu s přítelkyní a někdejší spolužačkou Zdeňkou Hejnou v Galerii Portyč a samostatně pak kolekci Písecká zákoutí ve vinotéce na Žižkově třídě. Druhým rokem jsem členkou Prácheňské umělecké besedy. Jsem ráda, že se takto dostávám mezi lidi se stejnými zájmy. Společné akce jako například naše společná účast v srpnu na vernisáži výstavy Pavla Rožbouda ve Zlaté Koruně, kde jsem mohla obdivovat zejména jeho mozaiky, mne obohacují,“ uzavřela náš rozhovor paní Alena Jiříková.

ANDREJ RÁDY
Autor je výtvarník a překladatel.

Prácheňské muzeum chystá výstavu „Petr Skala – Utajený experimentátor“

Mezi významné a pozoruhodné písecké rodáky patří bezesporu Petr Skala, který 5. května oslavil svoje sedmdesátiny. Naprosto se vymyká čemukoli, co se odehrávalo v oblasti československé kinematografie šedesátých až osmdesátých let. V rámci svého experimentování se dostal zcela mimo hlavní proud, do sféry výtvarně orientovaného, abstraktního filmu.

Při realizaci filmu užíval Skala metodu přímých manuálních zásahů do filmového materiálu a v mnoha případech se obešel i bez filmové kamery. Každé jednotlivé okénko filmu pojímal jako svébytné výtvarné dílo. Petr Skala je zařazen mezi 50 předních osobností světového filmového experimentu.

Narodil se 5. května 1947 v Písku. Kromě zdejšího gymnázia vystudoval Střední filmovou školu v Čimelicích a pak pražskou FAMU. V průběhu profesního života se stal režisérem téměř sto padesáti dokumentárních a akvizičních filmů a měl režijní a autorský podíl na několika stovkách rozhlasových pořadů a inscenací.

Za svoji profesní dráhu vytvořil kolem sto padesáti většinou krátkometrážních filmů. V roce 1988 jeho film „Ozvěna ticha“ získal ocenění na Academia film Olomouc. V roce 1990 byla Petru Skalovi udělena Zlatá plaketa Masarykovy akademie umění za dlouholetý přínos filmové tvorbě. V roce 2008 získal za film „Dotyky věčnosti“ Cenu Andreje Stankoviče a v roce 2010 cenu Ars Film Telč za snímek Výtvarnické konfese Hugo Demartini.

Od roku 1967 se věnuje vlastní experimentální filmové tvorbě, už v roce 1982 začal průkopnicky využívat médium videa. Jeho experimentální práce se řadí do kontextu tzv. hand-made, tedy ručně vytvářeného, výtvarného filmu.

Od roku 1993 působil patnáct let jako pedagog FAMU, kde v letech 2002 až 2008 vedl Dílnu alternativní tvorby. Několik přednášek uskutečnil rovněž na písecké vyšší filmové škole FAMO.

Skalova tvorba je mnohovrstevnatá, vznikala po celá desetiletí v totální izolaci autora, za to ale s výraznou soustředěností, pozoruhodnou invencí a vyhraněnou koncepcí. S odstupem času můžeme s jistotou Skalovu experimentální filmovou tvorbu vřadit do kontextu světového filmového experimentu, kde zaujímá přední exkluzivní místo.

Přední světový filmový historik **Paolo Cherchi Usai** o Skalově díle napsal:

Pokud byla třeba nějaká další demonstrace pravidla, že represivní ideologie je ve své kruté podstatě matkou invence, nesporně to dokazuje jméno Petra Skaly a jeho dílo, jež jsou za hranicemi České republiky prakticky neznámé, asi až na výjimku hrstky specialistů na raný videoart ve Východní Evropě.

Nikdo, možná s výjimkou pár blízkých známých, nevěděl, že Skala vyrábí od konce 60. let minulého století experimentální filmy. Není to náhodou, protože téměř dvacet let neměl Skala žádnou naději, že mohl někdo jeho filmy vidět. Dělal je sám pro sebe, ze svých vlastních kreativních potřeb.

Skala vytvořil úžasný soubor krátkých experimentálních filmů, které by se měly řadit po bok prací uznávaných mistrů jako je například Stan Brakhage, Len Lye a James Whitney.

Neméně ohromující je fakt, že tato drobná umělecká díla Skala vytvořil v úplné izolaci a bez jakýchkoli znalostí, že se experimentální filmy vyrábí i za železnou oponou. Teprve ke konci komunistického režimu, když získal uprostřed 80. let minulého století čirou náhodou přístup k rakouské televizi, zjistil, že jeho úsilí není osamocené. Do té doby Skala procházel obdobím, které nyní označuje jako proces „vnitřního putování“, kdysi běžný introspektivní vzorec mnoha umělců, kteří se svým aktivitám věnovali záměrně s vědomím, že jejich výtvory skončí v šuplíku, mimo zkoumání cenzurujících orgánů. Skala sám přiznává, že tato díla nebyla ani výkřikem existenční samoty, natož osamělou formou politického protestu: byla to reflexe vnitřního světa, který potřeboval reálný tvar.

Formálně by se dal styl Skalových filmů označit jako variace na abstraktní expresionismus, ale to je v mnoha ohledech hrubé zjednodušení. Jeho technika mění celuloidový film na něco mezi plastikou a rytinou, umělý povrch je škrábán, poskvrňován, spalován a ošetřován různými geniálními metodami. Prostředek na mytí nádobí, písek, vaječný bílek, kapalina ze zapalovače, aceton, cukr a med doplňují lepidla, laky na vlasy a další domácí chemikálie, které jsou pak aplikovány na filmovou emulzi a vyřezávány pomocí jehel. Chirurgické nástroje jako například skalpel pro oční operace jsou povýšeny na status filmařského vybavení. Vypadá to jako tvorba umění z pozůstatků světa po apokalypse. Ve skutečnosti se jedná o produkt vize, který našel svůj tvar ve společnosti, kde bylo slovo vize samo o sobě zakázané.

Pod povrchem podobným práci Brakhage se širším sklonem k jeho estetice barvy a formy, odhalují filmy Petra Skaly díky matematice a hudbě složitější stavbu. Jejich rytmus je jemně protkaný se subtilními odkazy na kosmologii, numerologii a alchymii. Jeho krátké filmy se postupně vyvíjí od hrubé abstrakce počátečních let do pečlivě vytvořené směsi ikonických výtvarných podob.“

/DVD Petr Skala – Utajený experimentátor, Praha. Národní filmový archiv, 2005, Region o PAL, v češtině s anglickými titulky. /

Paolo Cherchi Usai je známá osobnost ve filmovém světě, nar. 1957 v Itálii. Je autorem mnoha esejí a knih o filmu, vrchním kurátorem filmového oddělení muzea George Eastman House (Rochester, New York), zakladatelem festivalu němých filmů v Itálii a ředitelem školy L. Jeffrey Selznick School, zabývající se uchováváním filmů.

Prácheňské muzeum na říjen připravilo výstavu filmové experimentální tvorby Petra Skaly, k níž bude vydána Skalova monografie **Alchymie světla – experimentální tvorba Petra Skaly,** která je nyní ve spolupráci s Národním filmovým archivem připravena k tisku, s odborným textem filmové historičky Bohdany Kerbachové.

Poděkování patří Městskému úřadu v Písku, Krajskému úřadu Jihočeského kraje v Českých Budějovicích, filmové společnosti Universal Production Partners, a. s. v Praze a nejmenovaným mecenášům, kteří laskavě s výše jmenovanými institucemi projekt finančně podpořili.

Výstavu Petr Skala – Utajený experimentátor můžete navštívit v Malých výstavních síních Prácheňského muzea v Písku od 8. října do 5. listopadu, zahájení výstavy v sobotu 7. října v 16 hodin.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ
kurátorka výstavy

V září v muzeu zazáří „Krásný most Evropy“ i snímky z Nepálu

V zářijovém programu Prácheňského muzea najdete čtyři zajímavé výstavy, několik komentovaných prohlídek, knižní křest a navíc vám ukážeme vůbec první selfie na světě. A jedno pozvání připojují i ornitologové.

Nepál 1973. Foto: Petr Sirotek

Galerie bude v září patřit pražskému fotografovi **Petru Sirotkovi** (*1946). Na výstavě, která pod názvem **Okamžiky uplynulých let** začíná vernisáží **8. září v 17 hodin**, budou představeny dva výrazné soubory z rozsáhlého díla umělce. První nabídne zátiší, která zpracovávají téma času a jeho plynutí. Druhý cyklus připomíná autorovu půlroční cestu do Nepálu v roce 1973, kam se vydal jako fotograf a kameraman československé horolezecké expedice. Podařilo se mu brilantně zachytit každodenní život místních obyvatel ve městě i v extrémních podmínkách. Výstavu pořádá muzeum ve spolupráci s Leica Gallery Prague a potrvá do 1. října.

Písecko je krajem slavných mostů. Takový Kamenný most v Písku je sice mimořádnou památkou, ale titulem *Le beau pont de l´Europe* (Krásný most Evropy) se pyšnit nemůže. Ve 30. letech 20. století byl v Paříži touto poctou a ještě k tomu zlatou medailí oceněn návrh mostu Podolského. A ještě než se za nějakou dobu tento most, který v letošním roce slaví své 75. narozeniny, z důvodu nezbytné opravy uzavře, není od věci dozvědět se něco více o jeho slavné i méně slavné historii. Výstava **BRÁNA DO NEBES – železobetonový most v Podolsku 1938 – 1943**, kterou v loňském roce připravilo Muzeum silnic ve Vikýřovicích u Šumperka, se z Podolí, kde byla instalována v polovině roku, přesune do píseckého muzea.

Návštěvníci uvidí nejen několik modelů, ale hlavně množství dochovaných dobových fotografiích. Ty mapují přípravy a stavbu mostu se 150 metrovým železobetonovým obloukem, která započala v létě roku 1938. Představeni budou i projektanti, stavitelé a řemeslníci, zkrátka všichni, kteří se zasloužili o to, že se v září roku 1942 po mostě projela první auta. Byl tak mimochodem jedním z mála mostů, který se stavěl a dostavěl v pohnutém období okupace Československa. Na konci 2. světové války byl kvůli své strategické poloze svědkem řady tragédií spojených s ustupující německou armádou. V úvodu výstavy se návštěvník navíc seznámí s dalším unikátem – řetězovým Stádleckým mostem, který stál osmnáct let vedle svého většího nástupce, než byl vinou napouštění Orlické přehrady rozebrán a přenesen k řece Lužnici. V rámci výstavy zveme na **komentované prohlídky**, ty proběhnou ve dnech **12. a 19. září od 16 hodin.** Dvakrát pouze na několik hodin vystavíme daguerrotypii s autoportrétem fotografa M. V. Lobethala, která s historií mostu nedílně souvisí a zároveň jde o jeden z prvních snímků, na kterém fotograf zachytil sám sebe, tedy vlastně první selfie na světě. Vzhledem k mimořádné citlivosti daguerrotypie na světlo je dnes v expozicích muzea vystavena pouze její reprodukce, **14. a 21. září od 16 hodin** bude mít každý návštěvník možnost spatřit originál. Výstava začíná v Malých výstavních síních muzea **7. září a končí 1. října.**

Truhlička uložená v původním řetězovém mostě (dnes Stádleckém), v níž se našla vzácná daguerrotypie.

V Chodbě knihovny již v létě začala výstava **Petra Hilského Písek aneb Na cestě z Břevnova.** Výtvarník a zároveň hudebník svůj pražský domov, kde pracuje, rovným dílem dělí s píseckým, kde má rodinu a kam pravidelně dojíždí. Půvabné pastely měla veřejnost možnost spatřit již několikrát, letošní přehlídka je připomínkou autorových 55. narozenin. Obrázky s náměty z Břevnova a Písku budou k vidění **do 30. září.**

Poslední letošní **výstava jednoho dne** připadá na **6. září,** kdy zde představí své kovové předměty **Petr Staněk.** Autor se po návratu z emigrace z Německa usadil s manželkou v Dobevi. Předtím žil a pracoval v Kolíně nad Rýnem, kde odléval bronzové předměty a i po návratu do Čech nadále pracuje v oboru autorské plastiky. Výstavu **Symetrie a symetrie** na parkánech hradu je možné navštívit již **od 16 hodin,** slavnostní zahájení začne v 17 hodin, vstupuje se brankou od řeky.

V září bude knižní trh obohacen o novou knihu od autorky **Jaroslavy Pixové**. Vyprávění o šestnácti mlýnech z Písecka, Strakonicka, Prachaticka a Petrovicka vychází pod názvem **Za osudy klapajících perliček** a bude **slavnostně pokřtěno ve čtvrtek 14. září** v přednáškovém sále muzea. Křest hudebně doprovodí dirigent a houslový virtuóz **Oldřich Vlček**, který je zároveň majitelem jednoho z popisovaných mlýnů. Kniha zde bude k dostání za zvýhodněnou cenu.

Muzejní ornitologové letos na Řežabinci při letním kroužkování zaznamenali obrovský zájem veřejnosti o jejich práci. Proto již dopředu zájemce upozorňujeme, že na **1. října** chystají letošní poslední akci – a to **odchyt a pozorování migrujících ptáků** opět na rybníku Řežabinec u Ražic. V době mezi 9 – 14 hodinou pro vás připravují poutavé vyprávění, na místě budou k dispozici silné dalekohledy.

Aktuální novinky sledujte na webu www.prachenskemuzeum.cz, na www.facebook.com/pmpisek, na plakátech a ve vývěsce před radnicí.

KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

O čertech na Písecku

Čert jest dle názoru křesťanského zosobněný princip všeho zla, který lidi od Boha odvracuje a ke zlému je svádí, aby propadli peklu. Dle podání biblického čerti povstali z pyšných andělů, které Bůh z nebe svrhl. … Čert mívá dle podání prostonárodního obyčejně podobu lidskou, rozeznávaje se od lidí jen kopytem koňským, které mu pod oděvem vyčnívá. Vlastním domovem jeho jest peklo, bydlí však i na zemi…
Ottův slovník naučný, 1892

Ďábel, později v průběhu mladšího středověku nazývaný také čertem, je pro křesťany ztělesněním zla. Na Písecku se s ním poprvé setkáváme v nástěnné malbě v presbyteriu románského kostela sv. Petra a Pavla v Albrechticích nad Vltavou. Ve scéně Posledního soudu, která nepochybně působila na věřící jako poučení a zároveň i výstraha, soudí trůnící Kristus lidi podle skutků vykonaných během jejich života. Spravedliví jsou po pravici Kristově odváděni anděly do nebeského ráje. Na druhé straně pak anděl s mečem zahání zavržené, které unášejí červení ďáblové do pekla. Poslední soud s postavami ďáblů a peklem najdeme též na nástěnné malbě z poloviny 14. století v presbyteriu kostela sv. Havla v Myšenci.

Jiné, ideově zcela odlišné vyobrazení čertů v kostele, přináší renesanční nástěnná malba pod kruchtou na jižní stěně kostela sv. Václava v Písku. Postavy černých čertů jsou umístěny na kacířské čepici Mistra Jana Husa, upalovaného na kostnické hranici. Papírovou čepici s namalovanými čerty tradičně nasazovali církevní hodnostáři odsouzeným kacířům před upálením. Husův přítel Petr z Mladoňovic, který byl osobně přítomen jeho upálení, později popsal kacířskou čepici takto: *A koruna ta bieše papierová a okrúhlá, vysoká bezmála na loket, a na nie třie hrozní ďáblové biechu namalováni a nápis viny jeho na nie vókol napsán: Tento jest arcikacieř.*

Ďábel na románské nástěnné malbě v albrechtickém kostele. Foto V. Komasová.

Z barokní doby jsou v expozici Prácheňského muzea vystaveny dvě dřevořezby s čerty. Z domovního výklenku čp. 7 ve Vojníkově pochází Archanděl Michael zašlapávající čerta a ze zámecké kaple ve Strážovicích je zase v podstavci Madony výjev čerta s hříšníky, které olizují pekelné plameny.

Na Písecku najdeme různé kameny pojmenované po čertovi. U Jickovic je velký balvan zvaný Čertovo lože. Jsou na něm tři přírodní misky hluboké až 65 cm. Podle místního podání v největší oválné rozměrů 175 x 100 cm čert spal, v nejvyšší seděl a v níže umístěné si myl nohy v dešťové vodě, která se v misce drží značnou část roku. Keramické střepy nalezené pod balvanem dokládají, že místo bylo navštíveno v pravěku a v pozdním středověku. Prohlubeň na níže situovaném kameni je prý čertovou stopou.

Pověstí je také obestřen Čertův kámen, který lze spatřit v údolí říčky Smutné u Modlíkova na Milevsku, mezi silnicí a náhonem k Micáskovu mlýnu. Údajně pochází z kostela v Jeruzalémě a měl ho zde odhodit čert.

V sousedství Písku najdeme připomenutí čerta v málo známém názvu kamene na Velkém Mehelníku v Píseckých horách. Je to balvan zvaný Čertovo sedátko, situovaný při východní hraně vrcholové plošiny. Z přírodního sedátka v případě nižšího porostu byl nádherný výhled ke vzdálenému vltavskému údolí.

Jiný Čertův kámen výšky 120 cm, na kterém je oválná přírodní miska půdorysu 26 x 48 cm, stojí na neobdělávaném ostrůvku v polích u Vráže. V lese mezi Vráží a Čížovou najdeme na mapě Čertovu horu, která je na katastru Zlivic. Je možné, že její jméno souvisí se sedlákem Matoušem Čertem ze Zlivic, jehož jméno je zapsáno v berní rule z roku 1654.

Pozdního původu je nepochybně jméno Čertova podkova, což je výrazný ohyb řeky Otavy pod Pískem, na mapě připomínající podkovu. Před několika lety byl turisticky využívaný úsek po březích Otavy mezi Pískem a Zátavským mostem nazván Čertovou stezkou a podrobně byl popsán ve stejnojmenném průvodci. Pomístní název U Čertovy stolice na katastru Ostrovce, používaný minimálně od 17. století, již současní obyvatelé neznají.

Hlava loutky čerta vyřezaného z lipového dřeva. Loutka pochází z loutkářské rodiny Dubských. Počátek 19. století. Sbírky Prácheňského muzea v Písku. Foto V. Komasová.

Známé jsou též dvě Čertovy strouhy. Vzdálenější je až za Vltavou u Rastor. Toto jméno nese údolí Velkého potoka těsně jižně od vsi. Podle pověsti v Čertově strouze byli upáleni kouzelník Lastar a jeho syn. Druhou Čertovu strouhu znají Písečtí u řeky Otavy nad městem. Tmavou strouhou protéká do řeky bezejmenný potok od Malých Nepodřic. Podle pověsti, publikované v roce 1880 píseckým přírodovědcem dr. Augustem Krejčím, se tudy vracel pozdě v noci rybář. Ve strouze spatřil v září jasného plamene hromadu tolarů, u které seděl čert. Vystrašený rybář se dal na útěk a zastavil se až doma.

Podle mladší verze, zaznamenané sběratelem pověstí listonošem Tomášem Staňkem, sedával v těchto místech na kameni čert a hrál na dudy. Další dvě zcela odlišné čertovské pověsti byly otištěny roku 1939 ve vlastivědném sborníku Zlatá stezka. Pozoruhodné je, že již na mapě josefského mapování ze šedesátých let 18. století je místo označeno čertovým přívlastkem – Teufels Loch. Nejstarší vyobrazení Čertovy strouhy najdeme na kvaši Antonína Leo Lochmana z poloviny dvacátých let 19. století.

Jiná pověst zmiňuje tři dívky, které utančil k smrti čert, když šly přes les Hůrky na taneční zábavu. Na jedné z křižovatek, kde se to mělo stát, se dodnes říká U Čertova obrázku.

V současné době čerty můžeme vidět v Písku v předvečer svátku sv. Mikuláše. A kdo chce spatřit hodně čertů pohromadě (na 3 000) a rád cestuje, může si je prohlédnout v muzeu čertů v litevském Kaunasu.

JIŘÍ FRÖHLICH
Autor je archeolog

Nový způsob života: VĚDOMÉ TVOŘENÍ

Více a více se můžeme setkat s pojmem vědomé tvoření, vědomý život. Co to vlastně znamená? Jak si to můžeme přestavit v praxi? Co to znamená, když člověk vědomě žije se dá vysvětlit v podstatě velmi jednoduše. Takový člověk je v přímém spojení se svým vnitřním vedením. Má otevřené srdce plné lásky k sobě i k druhým lidem. Má otevřené intuitivní schopnosti. A nezapomíná na to, že i rozum má v jeho životě to správné místo.

Funguje v režimu, kdy jeho VNITŘNÍ VEDENÍ mu v každý okamžik života říká, CO by měl udělat. Obvykle v této fázi zaslechne i své SUPER-EGO, svého VNITŘNÍHO KRITIKA, který se mu snaží vysvětlit, proč zrovna tohle nemůže udělat. Jeho srdce je však již tak otevřené, že tomu přesto nakonec vždy řekne ANO. A pak nastoupí rozum, aby mu řekl JAK. V tu chvíli je čas pro praktické věci. Pro aktivitu, píli a práci.

Jak to vypadá v běžném životě? Žiji a pracuji. Nesnažím se nic nového vymyslet rozumem. Procházím se v lese, vnímám sebe i přírodu. Rozum mám vypnutý. Přichází informace od mého vnitřního vedení: „Je potřeba, abys napsala článek o tom, co je to vědomý život. Lidé to potřebují slyšet. Potřebují se to učit pochopit.“ Okamžitě slyším hlas svého superega: „Ha, ha! Ty a článek?! Přece víš, že Tvoje talenty mají úplně jiné podoby, než je dar řeči. Na to jsou tady jiní… Jarda Dušek, Eckhart Tolle… S těmi Ty se chceš měřit? Ty holka z vesnice? Na to nemáš!“. Znám už všechny tyto řeči. Pokaždé je to stejné…. Znám i své vnitřní vedení a vím, že se jen tak superegu nevzdá. Nechávám tomu čas. Informace z hora chodí stále dokola. Častěji a častěji. Intenzivně a intenzivněji. Nakonec se můj vnitřní kritik vzdává. Mé srdce se otevírá a já tomu říkám ano. Vnímám to jako něco přirozeného. Něco, co se stane. Prostě napíšu článek. Neřeším, zda se bude líbit. Či zda bude mít ohlas. Vím jen, že udělám, co mám. A víc se tím nezabývám. Začínám se na to těšit. Začínám si uvědomovat, že je to něco nového. Nová zkušenost. Jsem v klidu. A v tuto chvíli nastupuje můj rozum. A říká mi to, jak to mám zrealizovat. Dává mi praktické rady. Kdy to napsat. Komu to poslat… A já si sedám k počítači a dávám tomu tu energii, práci a píli. Věnuji tomu to nejcennější, co mám – svůj čas. A to tak, že jsem v tom naplno. V plném proudu života. Stejně tak jako kdybych šla krájet brambory k obědu….

Člověk, který žije vědomým způsobem, žije v podstatě velmi jednoduše. Žije přítomným okamžikem. Každou chvíli svého bytí prožívá naplno. Ať už svítí sluníčko nebo prší. Ať už dělá něco „důležitého“ nebo píše článek. Anebo třeba jen krájí brambory. Každý tento okamžik prožívá a sleduje sám sebe, jak se cítí. Přijímá všechny svoje vnitřní procesy s pokorou. Zároveň jim dovoluje, aby se děly. Dovoluje sám sobě být veselý, smutný nebo mít vztek. Všeho je schopen se vzdát. Nelpí na minulosti. Nebojí se budoucnosti. Je mu jedno, co zrovna dělá. Vše bere jako zkušenost.

Vědomé žití není to, že má člověk otevřené intuitivní vnímání, ale neumí si poradit v běžném reálném světě. Také to, že má člověk otevřené některé schopnosti pravé mozkové hemisféry ještě neznamená, že umí žít vědomě. Často se setkávám s tím, že lidé důvěřují jiným lidem jen proto, že oni mají otevřené některé schopnosti intuice. Ale to samo o sobě ještě neznamená, že oni jsou dál na své cestě k vědomému žití. A také to neznamená, že jsou duchovnějšími a kvalitnějšími lidmi. Vědomé žití také není honba za prožitky v meditacích. Za tím, abych viděl anděly či aury. Pokud se takové věci lidem v intuitivním vnímání otevírají, je to vždy myšleno jako nástroj, který nás učí zacházet sami se sebou. Se svými vlastními pocity a prožitky. Jako nástroj, který nám pomáhá měnit své vnitřní nastavení a programy. A pokud dokážeme dělat skutečné změny uvnitř sebe a měnit své vztahy k sobě i k druhým lidem, pak se teprve dostáváme blíž k vědomému způsobu bytí.

Na své cestě od nevědomé existence k vědomému bytí jsem zjistila, že je velmi důležité nepřestat vnímat reálný svět okolo sebe. A to i když lákadla intuitivních vjemů jsou velká a ego se nás snaží poslat touto cestou prožitků a honbou se za tím, co „uvidím“ a budu umět více. Protože to ho v podstatě neohrožuje. Naopak ho to posiluje a vzdaluje nás od možnosti žít vědomě. A také jsem došla k poznání, že je potřeba nezapomínat na to, že máme tělo. Nejsme v něm náhodou. Tělo je náš nejlepší přítel a také nástroj k poznání sám sebe, který máme neustále u sebe. V každém okamžiku jsme s ním a ono s námi.

Ve své práci učím jako lektorka lidi bezpečně otevírat svoje intuitivní schopnosti, pracovat se svým tělem a žít šťastněji v reálném světě. A přibližovat se tak k vědomému způsobu žití. Používám řadu technik a svých intuitivních schopností. O všech aktuálních možnostech pro veřejnost se můžete dočíst na *www.skola-energie-mel.cz.*

V tuto chvíli bych vás ráda pozvala na nový cyklus seminářů POZNÁM VÍC SÁM SEBE. Začíná na podzim a budeme pracovat formou meditací v pohybu. Což je nová technika, která je vhodná pro každého. Jak pro ty, kteří již meditovat umí dobře, tak i pro ty, kteří si pod pojmem meditace představují nudné ležení či sezení. Nemožnost se pohnout a neschopnost vyhnat svoje myšlenky z hlavy. A proto, abych dala příležitost oběma skupinám zároveň, vznikly meditace v pohybu. Člověk se soustředí na pohyb, které tělo dělá a na má slova, která k tomu říkám. A ani si nevšimne, že se jeho tělo uvolňuje a dostává se do jiného odpočinkového režimu. Přičemž pohyb to není jako ve fitness či na hodinách jógy. Nejde o přesné pohyby a pozice ani není potřeba fyzická zdatnost. Můžete přijít a nic od toho neočekávat. Jen tak to přijít vyzkoušet. Jaké to je? Jak mi bude? Můžete přijít na všechny akce nebo jen na jedinou. Můžete to brát jako příležitost zkusit vnímat svůj život novýma očima.

Postačí si teď položit otázku: „Láká mě to zkusit?“. Pokud si odpovíte ne, není pochyb, že tato aktivita není v tuto chvíli pro vás. Objeví-li se odpověď – „ano, ale...“, pak si můžete uvědomit, že ANO je vaše srdce, které to říká. A to ALE je vaše ego, které se brání a má tisíce výmluv. Můžete pak sledovat sami sebe, kdo v tomto konkrétním sporu nakonec zvítězí. Pokud to bude vaše srdce, pak se prosím předem přihlaste, protože počet míst je omezený.

MILADA DOLEJŠOVÁ
www.skola-energie-mel.cz

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	1	9					3	
2			9		6			1
8			1	5				6
5				6			1	4
	8	4			3		7	
	6		7	1		3		
3		8				4		
			8	2		7		
		6			9			5

	3			6			4	
			3					8
				1			9	
		6			2	4		
			1		3			2
7					9	3		
6		5	4					
			5			2		
		7				1		4

POZVÁNÍ DO ČIMELIC

Na samém sklonku prázdnin si Vás dovolujeme pozvat na překrásnou akci **Tradiční výstavu květin**, která se koná od **24. do 27. srpna v Čimelicích**, v areálu zámeckého parku. Také nás tam najdete s celým sortimentem zboží a několika novinkami – třeba sadou na ušití Panáčka na kroužku. Nebude chybět bohatý výběr letních tašek a pytlíkových batůžků s novými dekory... Tak neváhejte a přijďte!

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz

OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA:
v Písku a Putimi,
po dohodě tel:
775 339 411

A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich internetových stránkách

- Látkové pytlíky
- Ručně šité panenky
- Sady pro ruční tvorbu
- Levandulové dekorace
- Pohankové polštáře
- Lněné a bavlněné tašky
- Přírodní mýdla a parfémy
- Materiál k tvoření

NÁŠ SORTIMENT ŠIJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

Klub velocipedistů Písek
oslaví 130. výročí vzniku

V sobotu dne 23. září si členové Klubu velocipedistů Písek (K. V. P.) připomenou 130 let od vzniku organizované cyklistiky v Písku. Klub byl ustaven 11. srpna 1887 v restauraci U Reinerů, kde se tehdy sešlo 26 zájemců s rozhodnutím založit Klub velocipedistů v Písku. Prvním předsedou byl zvolen Augustin Reiner, pokladník městské spořitelny.

Klub byl jedním z prvních cyklistických klubů v Čechách a stal se členem České ústřední jednoty velocipedistů, která v Čechách existovala od roku 1883. K. V. P. organizoval společné výlety nejen do blízkého a vzdálenějšího okolí, ale jeho členové se zabývali i závodní cyklistikou.

První klubové závody se konaly v roce 1895 v prostoru mezi dnešní Dvořákovou a Přemyslovou ulicí. Členové klubu na tomto místě posléze vybudovali cyklistickou dráhu, pěstovali i cyklistické reje a pólo a další hry, kterými přispívali do programu mnohých národních slavností.

Svojí činnost K. V. P. provozoval až do roku 1912, kdy se klub podle dobových dokumentů „rozešel". K obnovení K. V. P. došlo v roce 2007. Od té doby se vyznavači jízdy na starých kolech a v dobovém ustrojení zúčastňují výletů po okolí, ale i akcí mimo region.

V letošním roce K.V.P. předsedá Obnovené České Ústřední Jednotě Velocipedistů, která sdružuje 19 velocipedistických klubů z celé republiky. Hlavním úkolem předsedajícího klubu je jakási koordinace činností a akcí jednotlivých členských klubů, ale i širší propagace této z historie čerpající zábavy.

Vyvrcholením předsednictví K. V. P. bude právě pořadatelství Celostátního setkání klubů OČÚJV, které se uskuteční jako součást Oslav 130. výročí založení klubu.

Již v pátek 22. září se mohou zájemci z řad velocipedistů zapojit do doprovodné akce Na kole bezpečně po Písku, jež se koná v rámci Dne bez aut s účastí všech příchozích cyklistů, se srazem v 16.15 na Velkém náměstí.

V sobotu 23. září začne sraz velocipedistů a účastníků v 8.30 před restaurací U Reinerů v Palackého sadech. Slavnostní zahájení je plánováno na 9.30. Poté by měla začít soutěž v běhu s obručí na závodní dráze v Palackého sadech.

Okolo 11. hodiny bude následovat jízda velocipedistů městem – Nerudovou ulicí, přes Havlíčkovo a Velké náměstí ke Kamennému mostu. Na prostranství mezi mostem a domem U Slona by měly být předvedeny pro širokou veřejnost velocipedistické reje pánů z ČKV 1880 Praha na vysokých kolech a dam a pánů z Bicycleclubu Zbraslav. Poté zpět na Velké a Alšovo náměstí ke kostelu Panny Marie a přes Putimskou bránu k návštěvě Křižíkovy vodní elektrárny královského města Písku.

Po zastávce na Kamenném mostě se uskuteční celodenní výlet velocipedistů na trase: po břehu řeky Otavy k restauraci Smeták, Zátavský most, Soutok Otavy s Blanicí, Putim. Zde plánujeme uskutečnit vložené závody velocipedistů v kategoriích dam a pánů – v nejpomalejší jízdě všech kategoriích a jízdě dam a pánů, jakož i v jízdě na vysokém kole – pánové. Vše u hřiště Sokola Putim a na hrázi Podkostelního rybníka. Po vyčerpání programu následně lesem přesun do Smrkovic, kde se koná závěrečný zábavný večer.

K. V. P. zve na oslavy širokou veřejnost. Na společném výletě rádi přivítáme všechny velocipedisty na starých kolech a v dobovém oblečení.

Akce je podporována městem Písek. Bližší informace: www.velocipedistepisek.cz.

PAVEL KOZÁK

Hradišťský běh a dětský víceboj
pro borce všech generací

Osadní výbor Hradiště a Orientační sporty Písek za podpory společnosti E.on pořádají **v sobotu 23. září** druhý ročník Hradišťského běhu v lesích hradišťského vrchu. Pro děti bude v areálu TJ Hradiště připraven také Dětský víceboj – hry a soutěže, včetně nafukovacího skákacího hradu. Od 18 hodin se nejen účastníci závodu mohou těšit na taneční zábavu s oblíbenou píseckou revivalovou skupinou Beelee Beat z Deellee.

Hradišťský běh

Registrace: 13.00–14.30 na základně závodů – u hospůdky Na hřišti
Start: v 15.00 na hradišťském okruhu
Vyhlášení výsledků: v 17.00 u hospůdky Na hřišti
Kategorie: I. děti do 10 let i s rodiči (1,5 km)
II. 11–15 let (2,5 km), III. 16–101 let (5 km)

Dětský víceboj

1) skákání v pytli
2) běh mezi překážkami
3) plazení pod pavučinou
4) hod na cíl
5) kroketová dráha

13.00–16.30 na základně v areálu TJ Hradiště budou po celou dobu akce probíhat hry a soutěže pro děti, k dispozici bude skákací hrad atd.

Od 17.30 hodin zakončení akce při ohni a opékání buřtů (vlastních). Od 18 hodin taneční zábava u hospůdky Na hřišti s revivalovou kapelou Beelee Beat z Deellee. Při nepřízni počasí budou připraveny velké stany. **Odpolední i večerní program je pro všechny zájemce zdarma.**

Cool v plotě – festival jednoho umělce

Luboš Pospíšil, Emil Viklický, Mary Ocher…

Mezinárodní festival jednoho umělce Cool v plotě se letos koná v pátek a v sobotu 8. a 9. září, tentokrát poprvé jako součást víkendového projektu nazvaného Písek září, jehož součástí budou i otevřené památky, Neobyčejný festival loutkových divadel a Běh po píseckých věžích.

Přijede i fenomenální jazzmann Emil Viklický. Foto wikipedia

Ve svých dosavadních sedmi ročnících představil Cool v plotě na sto padesát umělců z více než třiceti zemí světa. Jeho jedinečná dramaturgie se výlučně zaměřuje na umělce, kteří tvoří samostatně. Převážně hudební program oscilující mezi mnohými žánry, jako jsou jazz, new folk, soul, elektronická, experimentální hudba, world music a dalšími, je doplněn o autorská čtení, slam poetry, tanec nebo hudební workshopy.

Letošní osmý ročník bude opět plný zajímavých vystoupení umělců z celého světa. Těšit se můžeme na zvuk violoncella, skotských dud, akustických i elektrických kytar, bicích nebo klasického koncertního křídla. Elektronické projekty se budou střídat s čistě akustickými vystoupeními. Jména, na která se letos obzvláště těšíme jsou například čerstvý držitel žánrových cen Anděl, Vinyla a Apollo klavírista, elektronik a producent Dné, bigbeatová legenda Luboš Pospíšil, celosvětově respektovaný jazzman Emil Viklický, Rakušanka Mela – jedna z předních evropských hráček na již zmíněné cello, kultovní postava berlínské alternativní scény Mary Ocher, nebo producent elektronické hudby Španěl Monsieur Shwill.

Na sobotní večer se nám letos podařilo domluvit Christiana Prommera – hudebního producenta, skladatele, Dje, bubeníka a perkusionistu, člena mnohých skvělých hudebních uskupení jako je například Trüby Trio, nebo společný projekt s Peterem Kruderem Voom:Voom.

Festival se odehrává na osmi pódiích v historickém centru města a přivádí své návštěvníky na tak krásná místa jako je nádvoří galerie Sladovna a s ním sousedící nádvoří Prácheňského muzea, koncertní síň Trojice, hradební gotický příkop nebo kávový klub Vykulená Sova.

Letos se festival zařadil do víkendového projektu nazvaného **Písek září,** a tak si budou jeho návštěvníci ve volných chvílích moci prohlédnout nejkrásnější písecké památky, a to i ty otevřené pouze u příležitosti Mezinárodního dne otevřených památek. Konat se o tomto víkendu bude také Neobyčejný festival loutkových divadel (*viz str. 27)* a Běh po píseckých věžích (*více na str. 26*).

Vstupenky na Cool v plotě jsou v předprodeji v kulturním domě a online na *www.goout.cz.* Těšíme se na vás! Více informací najdete na ***www.coolvplote.cz a na www.pisekzari.cz*** nebo na našem Facebooku. Máte-li chuť se Coolu v Plotě zúčastnit aktivně, rádi se s vámi setkáme a domluvíme se na spolupráci.

IVO VOŘÍŠEK

Hvězdou loňského ročníku festivalu byl Vladimír Merta. Foto Tom Droppa / Centrum kultury.

INZERCE

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
ZNAK KVALITY PROPŮJČUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNICTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky Volejte zdarma **800 201 101**
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

INZERUJTE
v Píseckém světě!
Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA na říjen: pondělí **25. září**

POETICKÉ OKÉNKO
Milan Princ představuje básníky

Petr Mano

Narodil se 25. května 1961 v Táboře. Studoval na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích, ale studia předčasně ukončil. Vrátil se do Písku a v Čechově ulici si pořídil svůj první ateliér. Věnuje se výtvarnému umění a psaní. V Listech regionální kultury (Lipík) publikoval v roce 1993 Sen o snu noci májové a Odkud přicházejí andělé. Básničky pro Marfušu byly vydány v Písku v roce 1994. Jeho komiks Lamentatio města Písku vycházel v revui Otavín.

Autobiografická kniha Šarlák: dvanáct obrazů z periferie světa (Praha, 65. pole, 2014) zavede čtenáře do Písku na konci minulého století.V roce 2016 mu vyšla kniha Kalužiny, v níž se vrací do Písku z let 2005-2008.

Petr Mano ilustroval např. knihu M. Mráze Jen hrobař zaplakal (Písek, 2001). Jeho obrazy zkrášlují mnohé byty i kanceláře. Maluje krajiny a zátiší, ale věnuje se i figurální malbě i abstraktní tvorbě. Zabývá se také nástěnnými malbami a restaurováním.

Petr Mano:
„Narozen na břehu Lužnice
Vychován na břehu Jizery
Žije na břehu Otavy."

(zdroj: Čtení z Písku)

V podvečer na Jistci
krvácelo Slunce do heřmánku,
my leželi u vody plné sumců a
plovoucí trávy
a naše vlasy,
jako šlahouny smutečních vrb,
skrývaly s před světem
raněnou kačenu
nádherný pivní sen.
…

Slunce snědlo
dva tři domy,
přeletělo nade
stromy,
zasyčelo na tůních,
černý les jak ticho
ztich

a v listech dubů za humny
zazněl strašný hlas:
„Hergot! Už zas! Už zas! Už zas!

Nad zkalenými proudy řeky Otavy,
plné tloušťů a plovoucí špíny,
se jako přízraky táhnou tiché
stíny, a na druhé straně v rákosí
nezabzučí ani jediný ovád.
Na všechno staré lehá zvlhlá mlha
a dědictví dřívější je nám víc
než cizí, v soumračném šeru zimních
dní, kdy se život stává jen pouhou
přízračnou vizí, ve které člověk
i se svými sny do nenávratna mizí.
Je to jen utrpení kozy Lízy, to
jak tady žijeme a přeci, když občas
přijdu pod kravín, z řeky stoupá
zimní chlad a les za Sulkovskými
poli halí mlžný šer, tak já nevím
jak to přijde, jsou dny, kdy myslím
pouze na to, kam jen voda pospíchá
a v nezměrném dojetí zůstanu
na břehu chvíli tiše
stát.

Obloha pluje a pluje a pluje
zadek na nás vystrkuje
a pod ním kundu černá mez,
trochu pošmourno a před
deštěm je dnes v tom
kraji Píseckém, kde všechno to,
co bylo a je už vlastně dávno není
a kde věci budoucí jsou jen pusté zapomnění.

Dál než chůze mlžným snem
je Vrcovická ves.
…

Přichází večer. Na staré písecké věži
šedivé peří holubů tiše sněží a venku
je tak hnusně, že když se člověk
dívá z okna, má pocit jako kdyby
viděl svoje příští. Voda a déšť
padají s nebe, taky trochu zebe,
a když jsem se včera konečně
rozhodl zajít zpátky k řece, dělal
se už na ní špinavý, umaštěný led.
Pramice zamrzaly do země, a
mně v tu chvíli bylo jasné,
že se letos ani druhou smrtí
nevrátím zpátky na ten druhý břeh.
Ach, divný, v šedivém peří holubů
je utopený tento svět. Divná je noc,
divný je den, nic jiného nezbývá,
než jako tichý dým bloudit tu starým
rákosím, krajinou smutnou jako sen.

TANEC V DRHOVLI: *Děti z Nízkoprahového zařízení Ostrov na Nábřeží se v červenci vypravily za seniory do zámečku v Drhovli, kde předvedly taneční vystoupení a připravily pro babičky a dědečky zábavné soutěže. Ti je odměnili pohoštěním a navzájem si vyměnili dárky.* ***Foto Hanka Šefránková***

VÝSTAVA RÁDY – ROŽBOUD: *Po celý červenec vystavovali výtvarníci Andrej Rády a Pavel Rožboud v Galerii Portyč. Vernisáž se konala v pondělí 3. července.* ***Foto CK***

PASTELY HILSKÉHO: *V Prácheňském muzeu byla 4. srpna zahájena výstava pastelů výtvarníka a hudebníka Petra Hilského. Svůj pražský domov, kde pracuje, rovným dílem dělí s píseckým, kde má rodinu a kam pravidelně dojíždí.* ***Foto PM***

LÉTO S P. U. B.: *Členové Prácheňské umělecké besedy navštívili 18. srpna ve Zlaté Koruně vernisáž výstavy mozaik a obrazů Pavla Rožbouda. Po přijetí starostou na obecním úřadě si také prohlédli klášter Zlatá koruna. Po celý srpen byla v písecké Galerii Portyč k vidění již 7. výroční výstava P. U. B.*
Foto PUB/Andrej Rády

Vítáme a loučíme se...

Narodili se v ČERVNU / ČERVENCI / SRPNU

26. 6. **Tereze Kaškové** z Písku dcera **Valerie**
27. 6. **Tereze Malečkové** z Protivína syn **Ondřej**
27. 6. **Zuzaně Hanzlíkové** z Železné Rudy syn **Josef**
28. 6. **Lence Vargové** z Písku syn **Josef Kohout**
28. 6. **Evě Juřicové** ze Smrkovic dcera **Hana Demeová**
29. 6. **Tereze Slepičkové** z Týna nad Vlt. dcera **Isabella Mázlová**
29. 6. **Lence Adamcové** z Písku syn **Gabriel** a dcera **Melisa**
29. 6. **Markétě Havlíčkové** z Týna nad Vlt. dcera **Madlen**
29. 6. **Janě Hanušové** z Protivína syn **Václav Šupitar**
29. 6. **Kateřině Dvořákové** z Týna nad Vlt. syn **Václav Komrska**
30. 6. **Veronice Hudečkové** z Černošic dcera **Vilma Tibenská**
30. 6. **Aleně Pártlové** z Protivína dcera **Adéla Trymlová**
30. 6. **Vladimíře Králové** z Písku syn **Jiří**
30. 6. **Lucii Pánové** z Tábora syn **Jonáš**
1. 7. **Michaele Sojkové** z Uhlířských Janovic dcera **Kristýna**
1. 7. **Sabině Kolaříkové** z Drhovle dcera **Eliška**
1. 7. **Lucii Motykové** z Písku dcera **Tereza Havlíková**
1. 7. **Petře Holanové** z Maršova dcera **Šarlota Petra**
1. 7. **Monice Kulichové** z Českých Budějovic syn **Šimon Piták**
2. 7. **Lence Střelkové** z Písku dcera **Tereza**
3. 7. **Ivetě Karvayové** z Choče syn **Josef Halanda**
3. 7. **Nikole Kozákové** z Písku syn **Oliver**
3. 7. **Evě Novákové** z Osletína syn **Michal Kortan**
3. 7. **Kateřině Himmelové** z Pamětic syn **Václav Charvát**
4. 7. **Aleně Dlouhé** z Písku dcera **Julie**
4. 7. **Miroslavě Vlčkové** ze Svéradic dcera **Sofie Rambousová**
4. 7. **Petře Kolouškové** ze Smrkovic syn **Lukáš Matušica**
4. 7. **Kristýně Solarové** z Písku syn **Alexandr**
5. 7. **Nikole Arvayové** z Veselíčka dcera **Natálie Julie**
6. 7. **Evě Vandové** z Koloměřic syn **Jiří**
6. 7. **Martině Kvasničkové** z Újezda dcera **Martina**
6. 7. **Štěpánce Popelkové** ze Sedlice dcera **Klaudie**
7. 7. **Denise Skřivánkové** ze Struh syn **Tomáš Kojetín**
7. 7. **Markétě Dohnalové** z Horosedel syn **Václav**
8. 7. **Lence Komárkové** ze Sepekova dcera **Ella**
9. 7. **Denise Liškové** ze Štěkně dcera **Justýna**
9. 7. **Barboře Kubáčkové** z Blatné syn **Pavel Viktora**
9. 7. **Alexandře Laszákové** z Cehnic syn **Maxmilián**
9. 7. **Janě Staňkové z** Písku syn **Jan**
10. 7. **Elišce Pintrové** ze Lhenic dcera **Ema Hošek**
10. 7. **Petře Kuchtové** z Písku syn **Václav Skála**
10. 7. **Barboře Šejnové** z Písku syn **Šimon Houdek**
11. 7. **Petře Jílkové** z Netolic dcera **Natálie Kasalová**
11. 7. **Lence Zachové** z Volyně dcera **Simona** a syn **Tomáš**
11. 7**. Miluši Steinocherové** z Netolic dcera **Emma**
12. 7. **Marcele Raisové** z Písku syn **Jan**
12. 7. **Markétě Zachové** z Písku syn **Ondřej Zima**
13. 7. **Adéle Císařovské** ze Semic dcera **Adina**
13. 7. **Michaele Bouškové** z Tábora dcera **Emma**
13. 7. **Cham Thi Ha** z Dívčic dcera **Hoang Pham Bich Thao**
13. 7. **Anně Mrázové** z Malenic syn **Vojtěch** a dcera **Anna**
14. 7. **Kláře Noskové** z Husince syn **Filip Vít**
14. 7. **Michaele Vítovcové** z Horažďovic syn **Jonáš**
16. 7. **Denise Hrubcové** z Písku syn **Dominik**
16. 7. **Natálii Trojákové** z Albrechtic syn **Pavel Soukup**
16. 7. **Zuzaně Ondrejkové** z Písku dcera **Katka Máchová**
17. 7. **Markétě Drahotové** z Prahy dcera **Anežka**
17. 7. **Ivě Kolihové** z Dobronic u Bechyně dcera **Kateřina**
17. 7. **Monice Bláhové** z Písku dcera **Viktorie**
17. 7. **Elišce Vejvodové** z Prachatic syn **Matyáš**
18. 7. **Sabině Karasové** ze Smetanovy Lhoty syn **David Kálal**
18. 7. **Taťáně Navrkalové** z Písku syn **Oliver**
20. 7. **Markétě Máchové** z Milevska dcera **Eliška**
21. 7. **Regině Dunkové** z Písku dcera **Liliana**
21. 7. **Petře Hrůzové** z Březí syn **Václav Tomáš**
21. 7. **Simoně Oberfalcerové** z Tábora syn **Edward**
21. 7. **Kateřině Lidinské** z Chrášťan dcera **Natálie**
23. 7. **Lucii Petráškové z** Prachatic syn **Antonín Jedlička**
24. 7. **Barboře Kubičkové** z Písku dcera **Linda Bílková**
25. 7. **Monice Kubecové** ze Stříteže syn **Jakub**
25. 7. **Martině Podškůbkové** z Písku syn **David**
25. 7. **Petře Procházkové** z Paračova syn **Antonín**
25. 7. **Kristýně Říhové** z Týna nad Vlt. syn **Jan**
25. 7. **Doan Thi Thuy** z Protivína syn **Hoangd Minh Dang**
25. 7. **Kristýně Kandové** z Písku dcera **Rozálie Hornátová**
25. 7. **Kateřině Andrýsové** z Choustníku syn **Ota**
26. 7. **Lence Kolářové** z Tábora syn **Tobiáš Hladký**
26. 7. **Iloně Bernatíkové** z Orlíka nad Vlt. syn **Jakub Kyliánek**
26. 7. **Janě Karvánkové** z Písku syn **Josef Kopřiva**
26. 7. **Olze Koklarové** z Písku syn **Filip**
27. 7**. Aleně Vojtové** z Bavorova dcera **Sára**
27. 7. **Věře Mikšíčkové** z Těšínova syn **Jakub Kocourek**
27. 7. **Petře Smatanové** z Borové Lady dcera **Agáta Rentková**
27. 7. **Lence Petrové** z Písku syn **Jan**
29. 7. **Haně Lorenc** z Písku dcera **Rozálie**
29. 7. **Erice Zemanové** z Písku dcera **Tereza**
30. 7. **Michaele Jaurerové** z Písku dcera **Kristýna Bláhová**
30. 7. **Pavlíně Paříkové** z Písku dcera **Leontýna**
1. 8. **Lence Svátové** z Prachatic syn **Šimon Lenemajer**
1. 8. **Jitce Matějkové** z Blatné syn **Zdeněk Šimůnek**
1. 8. **Kristýně Alexové** z Písku syn **Josef**
2. 8. **Jarmile Svobodové** z Prahy dcera **Terezie**
2. 8. **Kateřině Jůzlové** z Písku syn **Tomáš Buček**
2. 8. **Zuzaně Kabátové** z Písku syn **Tomáš**
4. 8. **Janě Maršánové** z Písku dcera **Tereza Bísková**
4. 8. **Lucii Krejčové** z Prahy syn **Daniel**
4. 8. **Lucii Pavlíkové** z Těšínova syn **Antonín**
4. 8. **Jitce Bunczom** z Písku syn **Oliver**
4. 8. **Anně Marii Maranan** z Polánky u Kasejovic dcera **Olívia**
5. 8. **Lence Kostohryzové** z Písku dcera **Nina**
6. 8. **Dominice Mižigarové** z Písku dcera **Rebeka**
7. 8. **Markétě Muškové** ze Smrkovic dcera **Eliška**
7. 8. **Kateřině Kuželové** z Písku dcera **Valerie**
7. 8. **Žanetě Lenghardtové** z Písku syn **Jan Kasík**
8. 8. **Ditě Luskové** z Protivína syn **Adam Brůžek**
10. 8. **Marcele Kulštejnové** ze Smetanovy Lhoty dcera **Marie Slámová**
10. 8. **Petře Kašparové** z Písku syn **Nicolas**
10. 8. **Libuši Valešové** ze Sezimova Ústí dcera **Bára**
11. 8. **Věře Jiříkovské** ze Stožic syn **David**
11. 8. **Martině Bendasové** z Písku dcera **Natálie**
11. 8. **Andree Mikešové** z Praha syn **Marek**
11. 8. **Kláře Brychtové** z Vodňan syn **Eduard Prantl**
11. 8. **Janě Kobicové** z Mirovic dcera **Simona**
12. 8. **Jitce Dvořákové** z Písku syn **Petr**
12. 8. **Lence Pňáčkové** z Písku syn **Adam Kolář**
13. 8. **Pavle Papírníkové** z Putimi dcera **Miroslava Pixová**
14. 8. **Petře Staré** ze Zběšic dcera **Rozálie**
14. 8. **Zdeňce Čížkové** ze Střelských Hoštic dcery **Anna a Zuzana**
15. 8. **Kateřině Austerhuber** z Tábora syn **Michael**
15. 8. **Marii Vaňáčové** z Čížové syn **Daniel**
15. 8. **Evě Segečové** z Písku dcera **Eliška Cihlářová**
15. 8. **Kláře Sedláčkové** ze Stehlovic dcera **Anežka Fialová**
16. 8. **Veronice Šilhavé** z Jamného syn **Sebastian Kos**
16. 8. **Zdeňce Červeňákové** z Protivína syn **Kristián**
16. 8. **Lucii Krejsové** z Protivína syn **Jan**
17. 8. **Lence Andělové** z Milevska dcera **Anna Chmelíková**

Zemřeli v ČERVNU / ČERVENCI / SRPNU

Pohřební služba: Foitová – Vrba,
Harantova 415, Písek

26. 6. **Marie Korbelová**, Písek, 90 let
28. 6. **Jaroslav Flaška**, Písek, 67 let
28. 6. **Marie Staňková**, Bechyně, 91 let
29. 6. **Jaroslava Veselá**, Milevsko, 89 let
3. 7. **Anna Mikšíčková**, Protivín, 66 let
3. 7. **Jaroslav Brůžek**, Protivín, 56 let
6. 7. **Jan Mošnička**, Písek, 71 let
6. 7. **Marta Foučková**, Jehnědno, 75 let
7. 7. **Ludmila Čapková**, Písek, 87 let
9. 7. **Jiří Šebelle**, Písek, 71 let
10. 7. **Jitka Šmidingrová**, Písek, 78 let
11. 7. **Jaroslav Bohoněk**, Písek, 52 let
12. 7. **Jaromír Kolínský**, Drhovle, 82 let
15. 7. **Jarmila Milotová**, Albrechtice n. Vlt., 88 let
17. 7. **Bedřiška Růžičková**, Protivín, 75 let
26. 7. **Jana Sulanová**, Podolí I., 69 let
29. 7. **Václav Nohejl**, Písek, 81 let
30. 7. **Jaroslava Srnková**, Kestřany, 87 let
31. 7. **Václav Hesoun**, Písek, 86 let
31. 7. **Břetislav Charousek**, Písek, 73 let
3. 8. **Terezie Kaločaiová**, Písek, 78 let
4. 8. **Vlasta Radášová**, Chřešťovice, 83 let
5. 8. **Pavla Vlášková**, Písek, 52 let
9. 8. **František Keclík**, Drhovle, 81 let
9. 8. **Markéta Stropnická**, Netolice, 77 let
13. 8. **Václav Lid**, Písek, 85 let
14. 8. **Vlasta Adámková**, Písek, 92 let
15. 8. **Alena Sádlová**, Písek, 63 let
15. 8. **Alena Bicanová**, Drhovle, 70 let

Pohřební služba: Jiří Habich,
Budějovická 436, Písek

26. 6. **Emilie Dlouhá**, Č. Budějovice, 75 let
27. 6. **Vlastimila Švejnohová**, Písek, 87 let
28. 6. **Eva Váňová**, Praha, 77 let
28. 6. **Ludmila Zelnerová**, Chraštičky, 78 let
29. 6. **Vladimír Schweizer**, Písek, 79 let
29. 6. **Jaroslav Bízek**, Protivín, 70 let
30. 6. **Růžena Velková**, Písek, 87 let
1. 7. **Karel Vávřík**, Písek, 89 let
1. 7. **Jiří Toman**, Písek, 64 let
1. 7. **Hana Knobová**, Písek, 82 let
5. 7. **Věra Hálová**, Písek, 67 let
5. 7. **Marie Kácová**, Písek, 82 let
8. 7. **Josef Balda**, Mladá Boleslav, 86 let
7. 7. **Václav Mařík**, Písek, 76 let
9. 7. **Václav Jelínek**, Horosedly, 62 let
11. 7. **Josef Váňa**, Držov, 78 let
11. 7. **Anna Fuková**, Milevsko, 89 let
12. 7. **Milada Turková**, Vodňany, 94 let
13. 7. **Jarmila Prášková**, Písek, 64 let
16. 7. **Varvara Janšová**, Č. Budějovice, 93 let
17. 7. **Ladislav Bláha**, Písek, 81 let
18. 7. **Marie Brandtnerová**, Písek, 80 let
23. 7. **Milada Marešová** – Raisova, Písek, 82 let
23. 7. **Vlasta Černá,** Č. Budějovice, 87 let
30. 7. **Pavel Velát**, Drhovle, 67 let
31. 7. **Václav Říha,** Vojníkov, 83 let
31. 7. **Marie Žáková**, Písek, 85 let
1. 8. **Jaroslava Cibulková**, Písek, 90 let
2. 8. **Miluše Hanzlíková**, Lety, 60 let
3. 8. **Miroslav Otmar**, Písek, 67 let
4. 8. **Miloslav Linhart**, Boudy, 95 let
4. 8. **Josefa Holková**, Písek, 93 let
5. 8. **Jan Malát**, Mirotice, 64 let
6. 8. **Zdeňka Charvátová**, Písek, 94 let
7. 8. **Marta Majerová**, Písek, 88 let
10. 8. **Růžena Humpálová, Údraž, 71 let**
11. 8. Josef Filous, Čimelice, 83 let
12. 8. **Václav Šalda**, Písek, 74 let
14. 8. **Jan Synek**, Minice, 75 let
15. 8. **Bohumil Zborník**, Písek, 85 let
16. 8. **Josef Jirák**, Mirovice, 79 let
17. 8. **Bohdana Vilímová**, Písek, 88 let
18. 8. **Zdeňka Mikšátková**, Písek, 72 let

Pohřební služba: Městské služby Písek,
Lesní hřbitov v Písku

28. 6. **Ludmila Plavčanová**, Písek, 83 let
28. 6. **Miloslav Závorka**, Písek, nedožitých 93 let
12. 7. **Božena Mrkvičková**, Písek, nedožit. 95 let
16. 7. **Mario Nájemník**, Písek, 72 let
17. 7. **Zdeňka Rovná**, Písek, nedožitých 80 let
30. 7. **Josef Ševčík**, Krašovice, 75 let
31. 7. **Richard Poláček**, Písek, 56 let
11. 8. **Pavel Stehlík**, Písek, nedožitých 64 let
6. 8. **Božena Kovandová**, Písek, nedožitých 80 let
10. 8. **Jana Jůnová**, Písek, 81 let
13. 8. **Ladislav Záleský**, Písek, 84 let

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

Fotky s příběhem: 25 let společnosti Zoogeos

Stále tvrdím, že všechno důležité vzniká v hospodě u piva. No, možná ne všechno, ale k založení společnosti Zoogeos právě v hospodě došlo. Bylo to v září roku 1992 ve Starých Splavech. Po denním programu semináře zoologů muzeí a ochrany přírody jsme zašli na pivo.

Sumatra – samice orangutana

Kolegové z České Lípy a Liberce nám vyprávěli o své výpravě do Turecka. Výprava to byla zoologická a jejím cílem bylo zkoumat a zdokumentovat tureckou zvířenu. Úspěch její účastníky výpravy natolik navnadil, že se rozhodli rozšířit skladbu zoologických specializací a uspořádat další cestu. Chyběl jim ornitolog, a tak jsem byl osloven.

Lhal bych, kdybych tvrdil, že mne to nepotěšilo. Potěšilo a rozradostnilo. Měl jsem za sebou několik zoologických výprav do exotických míst socialistickým státem povolených zemí, především do Bulharska a Rumunska. To bylo, když jsem vedl ornitologický kroužek v Domě pionýrů v Písku. Tehdy tam byl vedoucím přírodovědného oddělení učitel Jaroslav Štulík *(viz foto dole)*. Ten měl přírodu a zvířata natolik rád, že se nebál problémů a práce navíc a každoročně organizoval pro přírodovědecky zaměřené kroužky prázdninové expedice. Sehnal autobus, kuchaře, lékaře a vyjížděli jsme za dobrodružstvím.

Dnes se zdá takové cestování jako normální, ale v 70.-80. letech minulého století to bylo opravdové dobrodružství. Ocenili to i místní lidé. Když naše Karosa vyšplhala do rumunských hor Bihor, byla prvním autobusem, který tam místní pastevci viděli. Spali jsme ve stanech, ale i pod širákem, na nafukovacích matracích v hadrových spacácích. Ale viděli jsme pro nás neznámé exotické druhy hmyzáků, obojživelníků, plazů a ptáků. Jarda ve mně zapálil touhu cestovat, poznávat a také předávat své poznatky jiným.

A najednou přišel převrat a dalo se cestovat i jinam než do zemí socialistických. A ve Starých Splavech v hospodě u piva přišla ta nabídka podívat se jinam. Pivo nás tak povznášelo, že jsme povolili uzdu fantazii a rozhodli se vydat hodně daleko. Jeden z kolegů navrhl Kubu. Ta by byla jistě dost exotická, ale díky socialistickému režimu i poněkud problematická co do svobodného pohybu nebo sběru a dovozu přírodnin. Tak jsme se v Karibském moři jen trochu posunuli s tím, že to zkusíme na ostrovech Malých Antil. Pivo se dopilo, seminář skončil, my se rozjeli do svých domovů a ve víru všednodenních starostí se naše plány zdály jako nerealizovatelná pivní fantazie.

Jenže něco v hlavě uvízlo. To něco hlodalo a přehodilo výhybku v myšlení ze směru, proč to nejde, na směr, jak to udělat, aby to šlo. Zlom nastal, když Pavel Vonička z Liberce sehnal kontakt na francouzského zoologa z Paříže, který zase měl kontakt na jiného francouzského zoologa, který pracoval v Národním parku ostrova Quadeloupe, což je francouzské zámořské území. Proběhlo jednání a bylo úspěšné. Teď už bylo jen třeba sehnat peníze. Protože jsme měli neziskovou společnost Zoogeos, mohli jsme si je vlastnoručně vydělat. A tak jsme o dovolených a víkendech jezdili s rodinami po republice a prováděli zoologické průzkumy pro liniové stavby. Vše se pomalu sunulo k termínu první zahraniční expedice.

Zjara 1995 jsme s Air France odlétli na Quadeloupe. Čtrnáct dnů jsme dokumentovali tamní přírodu, pak jsme nasedli na pronajatou českou plachetnici s českým kapitánem, s tou jsme za měsíc objeli ostrovy Dominiku, Martinique a Svatou Lucii, a pak se zase vrátili na naši základnu na Quadeloupe. Po týdnu jsme letěli domů. Vše se vydařilo a díky vstřícnosti francouzských úřadů jsme dovezli bohaté sběry přírodnin. Ty se staly hlavním obsahem expozice exotické přírody v protivínské pobočce Prácheňského muzea. Ale nejdřív byly fotografie i přírodniny využity při putovní výstavě, která představila Antily ve 13 městech naší republiky. A já napsal knížku *Malé Antily pohledem cestovatele,* je k dostání v muzeu.

Úspěch nás navnadil a tak jsme zase pracovali a připravili na rok 1997 expedici do Maroka. Tam jsme jeli Fordem Tranzitem z Českolipského muzea. A po ní jsme zase připravili výstavu (a já napsal cestopis *Maroko, brána Afriky*). Výstava byla na šesti místech naší vlasti. V roce 1998 jsme stejným autem vyjeli do severovýchodního Turecka. Pak přišla jižní Afrika (JAR a Namibie). Zážitky z této expedice jsem popsal v knížce *Jak dělá žirafa*. I ta je k dostání v muzeu. Po Africe přišla Srí Lanka, pak Indonésie a Malajsie, nato Venezuela, Mexiko a nakonec Albánie. Expedice Zoogeos finančně podporovali někteří písečtí podnikatelé, dokonce i opakovaně – patří jim dík.

Tolik, pokud jde o mne. Devět expedic mi stačilo. Kolegové uspořádali do Albánie, Kosova a Černé hory ještě čtyři další expedice. Jejich hlavní náplní byla dokumentace hmyzu, obojživelníků a plazů. Naše cestovatelská společnost pomohla objevit několik druhů brouků. Ale to není až tak důležité. Pro mne je důležitější, že i po 25 letech společnost funguje a přetrvává i přátelství mezi členy, které nenarušily ani perné chvilky, jež jsme na expedicích čas od času zažívali. Takže gratuluji a přeji do budoucna další úspěšné expedice. I když už úspornější a beze mne.

KAREL PECL
předseda fotografické sekce PUB Písek

Ornitologický kroužek v píseckém ODPM (Okresní dům pionýrů a mládeže) v 70.-80. letech 20. stol. v mnohých zapálil touhu cestovat, která se naplno realizovala až po r. 1989... Foto z Bulharska, červenec 1979.

BRÁZDY jako VLTAVA

Pokud někdo z vás provedl tu pošetilost, že se vydal o prázdninách s lodí na Vltavu, aby nasbíral nespočet zážitků, nesčetně komářích štípanců a pár opic, mohlo se mu snadno stát, že se dostal do dopravní zácpy a na jezu musel čekat ve frontě před šlajsnou. Zejména českokrumlovské jezy prý praskaly ve švech a tvořily se před nimi štrúdly plavidel.

Málokdo z vodáků však možná tušil, že může svůj čas v Českém Krumlově trávit i příjemněji a smysluplněji; například návštěvou retrospektivní výstavy legendárního českého výtvarníka Pavla Brázdy a jeho manželky Věry Novákové v Egon Schiele Art Centru. Jedná se o výstavu mimořádnou nejen rozsahem (návštěvník zde může vidět první Brázdova díla z doby, kdy mu bylo 12 let, až po díla datovaná rokem 2017), ale i kombinací s výtvarnými počiny Brázdovy manželky, které za svým chotěm ani v nejmenším nezaostává v kvalitě ani kvantitě svých děl. A dochází zde i k unikátnímu prolnutí umění a soukromí obou nestorů českého výtvarného světa, neboť oba umělci nejednou použili svého partnera coby inspiraci nebo přímo modela pro svoje dílo. Nebudu se pouštět do rozborů tak rozsáhlé tvorby dvou navíc velice odlišných umělců (protože bych se okamžitě ocitl s teorií na tenkém ledě), ale jeden odborný komentář si přece jen neodpustím: je to fakt bomba. Přiznávám sice, že mám pro Pavla Brázdu slabost ještě z doby, kdy jsme několik grafik z jeho cyklu „Závodníci“ (samozřejmě se svolením autora) použili na obal první desky našeho stejnojmenného hudebního ansámblu, ale jsem přesvědčený o tom, že jeho dílo (stejně jako tvorba jeho manželky) má šanci zaujmout i toho diváka (potažmo vodáka), který běžně výstavy nenavštěvuje. Mně osobně zůstává rozum stát nad pouhým faktem, že oba umělci ve svém věku (Brázdovi je letos 91 let a jeho manželce Věře 89) jsou stále aktivní a na výstavě oba měli několik úplně čerstvých děl. Možná je to způsobené i dlouhou vynucenou pauzou, neboť až do pádu komunismu nemohl Pavel Brázda v podstatě vystavovat, a nahromaděná energie a chuť do tvorby z něj proto čiší i po devadesátce. Rdím se, když si marně snažím vzpomenout, kdy jsem naposledy napsal novou písničku...

Ti, kdo frontu na českokrumlovském jezu přece jen vystáli a výstavu v centru Egona Schieleho nenavštívili, měli o prázdninách ještě druhou možnost, jak se potkat s uměním tváří v tvář; ovšem za předpokladu, že na svých keňách, kajacích a raftech překonali Vltavskou kaskádu, poté přenesli pár pražských jezů a nakonec zakotvili pod Mánesovým mostem. Ve Valdštejnské jízdárně má totiž momentálně svou expozici – nazvanou lakonicky „Jízdárna“ – o generaci mladší, ale o nic méně zajímavější umělec: František Skála. Nazývat ho umělcem je však vlastně příliš zjednodušující přízvisko; František Skála je spíše přírodní živel, který – když se dá do pohybu – zaplaví a pohltí vše, co mu stojí v cestě, takže návštěvníci jeho výstav sotva popadají dech.

To je případ i současné výstavy, která se koná třináct let od jeho poslední velké expozice v Rudolfinu. Asi nejvíce fascinující na tvorbě Františka Skály je jeho absolutní bezbřehost: žádný formát pro něj není moc miniaturní nebo naopak obří, žádný materiál není moc bizarní. Takže například oproti hlavám vyřezaným z mořských řas, které byly k vidění v Rudolfinu, můžeme letos ve Valdštejnské jízdárně spatřit takzvané Pomelony: hlavy tvarované ze sušených pomel. Oproti dříve převažujícím přírodninám přibyly i objekty z různých umělých materiálů, z plastu, kovu a bůhvíčeho ještě. Jakožto člověka, který pracuje především se slovem, mě ovšem naprosto ohromuje jeho práce s jazykem: samotné popisky k exponátům, plné novotvarů a jakési vlastní groteskní mytologie by totiž vydaly na samostatný rozbor. František Skála je navíc vzácným typem umělce, jehož tvorba je přístupná absolutně každému bez ohledu na věk nebo vzdělání, aniž by ubral na kvalitě nebo originalitě.

Takže pokud jste v létě cestou do Prahy píchli raft, vydejte se do Prahy na Skálu jiným způsobem, pokud to do 3. září ještě stihnete (nebo do Krumlova na Brázdu: tato výstava potrvá naštěstí až do 29. 10.). Obě expozice opravdu stojí za to, protože brázda, kterou oba tvůrci vytesali do skály českého výtvarného umění, je hluboká jako Vltava pod Vyšehradem.

PETR PUTNA, překladatel

Obyčejné zápisky pro neobyčejného syna 5.díl

Paní Dráčková

Nejoblíbenější kratochvílí našeho Kubíka není ani tak konkrétní hra nebo hračka, jako spíš místo s hračkami. Tím je podložka s dvěma zkříženými ohebnými pruty, na něž se zavěšují různé méně či více bizarní hračky, co se v naší domácnosti sešly coby dary synkovi. Hrazdička je opravdu zázrak, aspoň my jsme o tom hluboce přesvědčeni. Naše dítě se pod ní a zavěšenými obludami zabaví samo i na více než půl hodiny.

Jsme zastánci nepřímé hračkové úměry – čím méně má či dostane dítě hraček, tím je to pro něj lepší. Ke každé hračce si totiž může podle nás vytvořit časem vztah a mít ji tak více rádo. V postýlce má proto namísto dvaceti „pouze“ tři plyšáky, z nichž nejvíc miluje černobílou kravičku, a nad sebou roztočený kolotoč se sovami a medvídky, který mu hraje jako dětský flašinet dokola stále tu stejnou melodii. Další dvě takřka „interaktivní“ hračky se mu pohupují právě na hrazdičce. Plyšová kostka s každou stranou jinačí je ok, ale prim jeho zájmu a koncentrace udává jednoznačně paní Dráčková. Asi nejbizarnější hračka, kterou Kubík nadevše miluje. Představu fantasy draka však příliš nenaplňuje. Její „šat“ je tak bláznivě barevný, že tvůrce paní Dráčkové musel mít buď notnou dávku fantazie spojenou s naprosto dětským vnímáním reality, nebo si právě jel na nějakém halucinogenním tripu a rozšířil si jinak většinou omezené dospělácké vědomí. Jiné vysvětlení nemám.

Paní Dráčková má totiž oranžovou hlavu se zeleným nosem, puntíkaté rohy, které vyčuhují zpoza černobíle puntíkatého čepce, každou polovinu těla stejně jako končetiny má jinak barevnou a z jedné horní tlapičky jí visí list a z druhé kroužek, aby ji Kuba měl za co chytat. A Kubík ji má rád, doslova všemi smysly si hračku vychutnává, oňunává, okusuje a boxuje. Prostě hračka k nezplacení. Tu a tam s paní Dráčkovou pořádáme letecké dny a ty našeho synka baví nejvíc. Nejdřív koulí oči a pak se řehtá na celé kolo.

Paní Dráčkové dříve sekundoval ještě oslík, který ho nyní zabaví už jen, když létá po celém pokoji (v ruce, nikoliv z ruky do ruky či volným pádem). Netušili jsme, jakou neskutečnou pomůckou pro vývoj našeho mimina bude ale pan Panda – plastová mechanická hračka, která měla fungovat na solární panel. Soudruzi z Číny ji však zkonstruovali asi na jinou sluneční energii, než na tu naši, a tak pana Pandu a jeho tlapky musíme rozhýbávat mechanicky rukou. Což juniorovi pranic nevadí a panu Pandovi vypráví s upřeným výrazem v očích hlavně ve chvílích, když pase koníčky otočený na bříško.

Zatím si Kubík s několika hračkami bohatě vystačí. Jsme ovšem zvědavi na pokročilejší věk, až uvidí to nebo ono na pískovišti, ve školce, u kamarádů... A začne na nás valit své psí oči. Jako milující rodiče mu jistě budeme chtít dopřát jen to nej, což bude na druhou stranu dost možná často v kolizi s tím, že všechno mít nikdo z nás nemůže. No jsme na Kubíka i sami sebe zvědavi. Kdo dříve povolí?

ZBYNĚK KONVIČKA, publicista

POLEMIKA *do třetice*:
K došlým zdrojům písecké radnice

Reakce na články Ondřeje Veselého (PS červen 2017) a Pavla Kozáka (PS červenec-srpen 2017).

Nebudu příliš polemizovat s panem Kozákem, neboť na to nemám podle toho, jak se vyjádřil k článku JUDr. Ondřeje Veselého, vlastně právo. Jsem totiž také písecká náplava, sice již 40 let, a to jihočeská a jindřichohradecká, ale přesto náplava.

Bývalý starosta Písku pan Veselý se v roce 2010, kdy vyhrála v Písku volby ČSSD a on se stal starostou (neboť ČSSD dali občané Písku, schválně nepíši Písečáci, nejvíce hlasů). Funkci starosty vykonával do roku 2014. Jestli dobře, či špatně, posoudili občané Písku následně ve volbách v roce 2014, kdy ČSSD opět vyhrála volby s převahou, a to bez ohledu na to, jak pan Kozák uvádí, že „pan Veselý chodil do úřadu při všech jednáních a úrovních ve vytahaných trikách, svetrech, a oblýskaném saku a džínách". Dokonce to prý byl „bedňák" s dlouhými vlasy. Neuvěřitelné tvrzení po 28 letech. Že bychom byli jako oni?

Myslím si, že mírná kritika od pana Veselého k současnému dění na radnici je na místě, a sdílí ji značné množství občanů Písku. Aby tomu tak nebylo, to by výsledky radnice musely být velice kladné, ba přímo zdrcující. Ovšem podraz současné slepené a nesourodé koalice, provedený za „temné studené říjnové noci v roce 2014" vůči ČSSD se chválit nedá. Jak patetické. Byla to akce právě těch pravých a rodilých „Písečáků", tedy těch, co spolu mluví.

Chtěl bych však věřit, že současná radniční koalice v Písku po sobě zanechá i některé dobré výsledky, možná dokonce, že nápad pana Veselého, a to stavba Pleskotovy lávky, se bude realizovat. Snad se začne stavět (podle mne naprosto zbytečně) i nový bazén v prostoru, který tomu nevyhovuje. Možná, že se nebude muset tato koalice, stejně jako koalice před rokem 2010, stydět za chyby v dílech z minulých let, jako byla Čechova ulice, předražená modernizace Kulturního domu nebo dřevěná tribuna bez diváků na Flekačkách.

Panu JUDr. Veselému jakožto lídrovi jihočeské kandidátky za ČSSD pak přeji úspěch v letošních říjnových volbách do PČR. Věřím, že stejně jako se občané Písku svou podporou podíleli na tom, že byl senátorem zvolen Ing. Karel Kratochvíle, podpoří také JUDr. Ondřeje Veselého.

ANTONÍN ČERNÝ, Písek

Chcete nás? Přineseme radost!

Pod názvem Písecké kočky se ukrývá oáza dočasné péče, malé depozitum pro kočky v nouzi. Ráda bych vám v tomto okénku představila dvě krásné kočičky, které u nás na svůj vlastní domov čekají. Je to dvojice koček, které nejsou v příbuzenském vztahu, ačkoli tak vypadají. Přesto se mezi nimi po příchodu k nám vytvořilo silné pouto, které se už nedá rozdělit.

Neustále jsou spolu, hrají si, pečují o sebe, spí spolu a pokud se chvíli nevidí, hned se hlasitě hledají. Příběh tříbarevné kočičky **KÁRČÍ**, zhruba deset měsíců staré, na počátku nebyl vůbec veselý. Dozvěděli jsme se o kočce, nejspíše sražené autem, která loudí v oblasti rodinných domků o jídlo, ale není tam vítána. Domníváme se, že původně ji tam někdo vyhodil. Vůbec se nám ji nedařilo najít, až asi po třech týdnech se ozvala paní, že děti našly v příkopu ležet zesláblou a zraněnou kočku. Kárčí měla polámanou pánev, naraženou čelist a bohužel už byla i březí. Vzhledem ke zranění a eventuálním komplikacím při porodu bylo nutné kočičku ihned vykastrovat. Léčba probíhala konzervativním způsobem, v současné době je zcela v pořádku a naprosto nic jí neomezuje, pouze zadní nohy jsou mírně do X.

Mladý, sotva roční kocourek **MATÝSEK**, hubený a zaprášený, loudil jídlo u hostů v hotelu Biograf. Když k nám přišel, byl dlouho fascinovaný plnou miskou žrádla. Nyní je z něj krásné zvíře se žlutýma očima a leopardí postavou. Obě kočičky jsou velmi aktivní, praví kočičí puberťáci. Jsou vhodné do domku se zahradou na bezpečném místě, kde nehrozí přejetí autem. Momentálně jsou zvyklé žít v domě s přístupem ven, při jejich výrazném temperamentu nejsou ideální do malého bytu.

Oba jsou naprosto čistotní uvnitř domu, zdraví, odčervení, kastrovaní a dvakrát očkovaní. Se psem vycházejí dobře, ale nemůžeme je doporučit do kočičího kolektivu, jsou poměrně dominantní pár. Jinak jsou to velcí mazlíci, dobří lovci a novému majiteli mohou přinést hodně zábavy a radosti.

Kočičky jsou u nás tři měsíce, na všechny útrapy svého života už zapomněly a **do nového domova jsou připraveny odjet ihned!**

EVA HULCOVÁ, E.Hulcova@seznam.cz

VZPOMÍNKA: *11. srpna jsme vzpomenuli již patnáctého výročí odchodu Jiřího Koláře, rodáka z nedalekého Protivína, výjimečné osobnosti české, ale i světové kultury. Básníka, překladatele, autora vizuální poezie a výtvarníka. Bylo mi dopřáno sdílet s ním mnohá setkání v Čechách i v Paříži a představit jeho dílo opakovaně v Písku. Kolářův atelier v Paříži byl místem naplněným jeho myšlenkovým bohatstvím a tvůrčí energií.*

Irena Mašíková Konštantová

JEŠTĚ K SITUACI NA JIHU

Tak dvacet parkovacích míst za dva miliony? A bude to parkoviště taky chytré s elektronickým naváděcím systémem?

Pokud mne někdo nepřesvědčí o opaku, budu tvrdit, že běžným vyznačením parkovacích míst po celém sídlišti by se těch dvacet míst získalo určitě. Klidně by to stačilo jen v ulici Smrkovická. Tam se plýtvá nezřízeně. A což se zamyslet třeba nad rozšířením vozovky v třídě Přátelství o možná necelý metr a půl tak, aby auta mohla parkovat šikmo, místo podél? Pár desítek míst by jistě také přibylo. Nejspíš to ale z nějakého důvodu hodného zřetele nejde. Nevím, nejsem vzdělán v oboru. Jinak by to přece už dávno někoho napadlo.

Snad, že by město Písek mohlo být občas chytré i bez digitálních technologií. Když už se nemyslelo na rodiče s kočárky při přístupu k mateřské škole a na pár hřišťátek pro děti, aby nemusely čutat do balonu nebo hrát vybijku na chodníku. O vyasfaltovaném oválku pro malé začínající bruslaře ani nehovoře.

Luděk Blaha, www.piseckysvet.cz

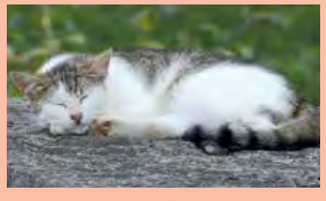

POTKAL JSEM KOČKU... *Bylo pozdní odpoledne slunečného dne. Kámen byl příjemně teplý. Není nad to si sdřímnout. Projelo auto. Otevřela na chvilku oči. Zavřela je a dál se oddávala spánku. Hned bych si to s ní vyměnil...* ***Radek Lenemajer***

V dnešní křížovce si můžete vyluštit, o čem Miroslav Horníček tvrdil, že JE TĚŽKÉ /tajenka 1-4):

	MPZ ZANZIBARU	PSYCHOTROPNÍ LÁTKA		ČESKÝ ARCHITEKT	OSTROV U NOVÉHO ZÉLANDU		PÁR OPIC	SPZ RYCHNOVA NAD KNĚŽNOU	AMORFNÍ VÁPENEC	JAZYKOVÁ NAPODOBENINA	PATŘÍCÍ EDOVI		NUŽE	KYSELINA	TAJENKA - konec	ZKR. ALBÁNSKÉ TISK. AGENTURY
NÁZEV HLÁSKY			ZKRATKA TV zpravodajství / HORSKÝ SKŘÍTEK			ANGL. MOŘEPLAVEC, 2. OBEPLUL ZEMĚKOULI						SÍDLO NA OSTROVĚ BORNEO				
JAPONSKÝ DENÍK						PENÍZE ULOŽENÉ V BANCE / KRYPTA						KYSELÁ POCHUTINA / ČÁST ČLUNU, PLAVIDLA				
POMALU								OCASATÝ OBOJŽIVELNÍK / MALÝ CHLÉB PODLOUHLÉHO TVARU					JMÉNO HEREČ. JANŽUROVÉ / NÁRODNÍ PARK			
	OPATŘENO OBUVÍ	ZMĚNA / MUČIT							ODMÍTNUTÍ (LIDOVĚ) / SEZNAM ODBORNÝCH DAT							ČÁST ZVONICE
OTEC (KNIŽNĚ)			ZAŘÍZENÍ K PŘENOSU HLASU	NĚMECKÉ OSOB. ZÁJMENU	OPÁLENÍ (KNIŽNĚ) / NÁZEV HLÁSKY S					POPUD / SOLMIZAČNÍ SLABIKA						
TAJENKA - začátek											INICIÁLY HERCE KORBELÁŘE	MASARYKOVA UNIVERSITA V BRNĚ	ŘÍMSKY 1004 / JMÉNO ZPĚVAČKY SUMAC			
EGYPTSKÝ SVATÝ HAD						NA KTERÉM MÍSTĚ	POUČKY / ZKR. AMPÉRHODINY							SLEPIČÍ SLABIKA / TĚLESO PLOVOUCÍ v kapalině, regul. výšku hladiny		
BÝVALÝ ŠACHOVÝ MISTR SVĚTA				ŠACHOVÉ ZAKONČENÍ	ČÁST ÓSAKY					BRACH / NAHLODÁNÍ						
SVAZEK ROŠTÍ					HL. MĚSTO BANGLADÉŠE / SLOVEN. SE						MUŽSKÉ JMÉNO (19.5.)	ZN. HLINÍKU / SPIKNUTÍ			PODÁNÍ PACKY	ZKR. SOUHVĚZDÍ ARIES (SKOPCE)
	SPZ PÍSKU	DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ / UMĚLECKÝ SLOH					NORICKÝ KŮŇ / NÁŠ HEREC						SPZ OPAVY / KRÁTKÝ SILNÝ DOUTNÍK			
TAJENKA - 2. část								NÁDOR / PLÁŠTĚNKA								
EL. NABITÁ ČÁSTICE				DĚTSKÝ POZDRAV	RUSKÝ FILM. REŽISÉR (Nikolaj, 1902-76) / NEMOCN. ODD. pro ambulantní péči				ŽEBRÁCI (LIDOVĚ) / POSTUP							
	BEZBARVÉ BARVIVO / SPZ ÚSTÍ NAD LABEM					VHODNĚJI / SMRT					POTOM / ZN. BROMU				SEVEŘAN	ČÍSLOVKA ŘADOVÁ URČITÁ
ZN. UNIVERSÁLNÍHO ORCHESTRU			AUTOMOTOKLUB (ZKRATKA) / CIZORODÁ látka, V ORGANIZMU tvořící protilátky				VOZKOVO CITOSLOVCE			IDIOT / STAVEBNÍ HMOTA				FEDERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ / KAMENINA		
KÓD SRÍ LANKY				HLAS OVCE / DRUH AFRICKÉ KUKAČKY			DOMÁCKY EDUARD	OLEMOVAT / FR. ŘEKA								
TAJENKA - 3. část											VYROBENÝ TKANÍM / ZPRÁVY (ZAST.)					
	BALENÍ	VÝBUŠNINA / OPAKOVANÝ ZÁPOR				VÝŽIVA NEMOCNÝCH / ZVÍŘE (NĚM.)						OKRESNÍ MUZEUM (ZKR.) / OTÁZKA 6. PÁDU			AUTOMOBIL	SMRŠTĚNÍ
OSLOVOVAT 3.OSOBOU							PATŘÍCÍ EDOVI / SPOJKA						HLUBOKÝ MUŽSKÝ HLAS / AMER. BASKETBAL. ASOCIACE			
PLANETKA								UTÉCI / INICIÁLY TOM CRUISE								
ZESÍLENÝ ZÁPOR				STŘEDNÍ ÚTOČNÍK						DEN V TÝDNU						
POLNÍ ROSTLINA				VŘES						JAPON. LOVKYNĚ ÚSTŘIC				OLYMPIJSKÉ HRY		

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ o předplatné Píseckého světa 2018

Fotografovali jsme opět z volně přístupných míst v okolí centra Písku. K číslům napište názvy objektů (adresy) a odpovědi zasílejte e-mailem: *redakce@piseckysvet.cz*, nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (u vjezdu do vnitrobloku Budovcova).

Tentokrát soutěžíme o **celoroční předplatné měsíčníku Písecký svět na rok 2018** až do vaší schránky.

Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (NEMUSÍTE odpovědět na vše).

Termín pro odpovědi: NEJPOZDĚJI STŘEDA 20. ZÁŘÍ. Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

1.

2.

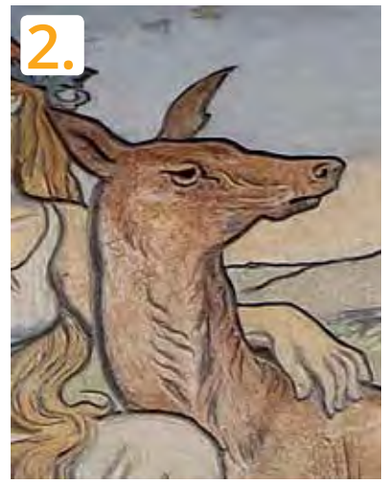

3.

4.

5.

6.

7.

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, doprovodné P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na říjen: pondělí 25. září

inzerce@piseckysvet.cz, tel. 739 348 550

JAK TO DOPADLO MINULE?

I přes prázdninový čas si mnozí z našich čtenářů našli čas na školu. Při hledání detailů fotografií v prázdninové soutěži brzy zjistili, že jejich společným jmenovatelem jsou písecké školy. Z patnácti správných odpovědí jsme vylosovali tři vítěze rodinných vstupenek:

Lindu Kropáčkovou, Martinu Tejnorovou a Ladislava Doušu, kteří si ještě na sklonku léta mohou užít zábavný a současně poučný den v Zážitkovém parku Zeměráj u Kovářova.

Správné odpovědi z července: *1) Gymnázium, Komenského 89/20; 2) Střední průmyslová škola a Vyšší odb. škola, Karla Čapka 402/3; 3) Střední zdravotní škola, Národní svobody 420; 4) Obchodní akademie a Střední zemědělská škola, Čelakovského 200; 5) Základní škola Edvarda Beneše a MŠ, Mírové nám. 1466; 6) Základní škola T.G. Masaryka - Čelakovského 24; 7) Vyšší odborná škola lesnická a Střední lesnická škola B. Schwarzenberga, Lesnická 55/2.*